

İşçi-Köylü yoluna **Özgür Gelecek** olarak devam edecek!

Gazetemiz İşçi-Köylü önümüzdeki sayıdan itibaren yeni bir isimle ve boyutla çıkacak. Yayın hayatına başladığı günden bu yana geniş emekçi yığınların sorunlarına yer veren, düzenin teşhirini yapan, işçi ve emekçilerin örgütlenmesine hizmet eden İşçi-Köylü, okurlarının desteği ile bugünlere geldi. Neredeyse gazetemizin her sayısına davalar açıldı, yazı işleri müdürlerimiz hakkında yüzlerce yıllık cezalar verildi, bürolarımız basıldı, çalışanlarımız gözaltına alındı, tutuklandı. Tüm bu sindirme, etkisizleştirme ve hedef kit-

lesinden uzaklaştırma saldırılarına karşın gazetemiz yine de bağımsızlık, halk demokrasisi ve sosyalizm yolundan şaşmadı.

Saldırılarına karşın daha nitelikli ve canlı bir gazete arayışımızı sürdürdük. Bunu, gazetemizin okurlarıyla birlikte kolektif bir ürün olduğu gerçeğinden hareketle ele aldık. Şimdi yine okurlarımızın değerli katkıları ve önerileriyle zenginleştirdiği yeni bir değişikliğe gidiyoruz. Gazetemiz İşçi-Köylü önümüzdeki sayıdan itibaren devrimci ve sosyalist basın yolculuğunu **Özgür**

Gelecek ismiyle sürdürecektir, yeni boyutu ve içeriğiyle yayımlanacak. Gazetemizin yeni boyutu ile daha rahat taşınmasını ve okunmasını hedefliyoruz. Biçim değişikliği ile birlikte gazetemizde okurlarımızın daha fazla katkısına, eleştirilerine ve önerilerine yer vermek istiyoruz.

Özgür Gelecek İşçi-Köylü'nün bir parçası olduğu devrimci-sosyalist basın geleneğini geliştirmek ve büyütmek gibi bir sorumluluğu da omuzlayacak.

Özgür Gelecek'te buluşmak üzere...

İşçi-köylü

Demokratik Halk İktidarı İçin

www.iscikoylu.net

Sayı: 80

* 7-20 Ocak 2011

* Fiyatı: 1.50 TL

* ISSN: 1307-878X

Güvenceli yaşam hakkımızı TORBaya sığdırmaya çalışanlara karşı

TEK DİL DEĞİL, TEK YUMRUK

Günlerdir tartışılan, Meclis'te gizlice geçirilmeye çalışılan ve birçok sendikayı sokağa döken **TORBA YASA**; sermaye kesiminin borçlarına yönelik aştan asgari ücrete, slikozis hastalarına, tam gün yasasına, zorunlu özürle çalıştırmadan üniversite öğrencilerine yönelik aştan, özelleştirmelerde iptal davalarının uygulanmamasına, ormanlık alanlar üzerinde kurulan fabrikaların kurucularına devrine, genç ve kadınların istihdam şartına, esnek çalışmaya kadar birçok yasa var.

Bilinmesi gereken son yıllardaki en kapsamlı saldırı dalgasıyla karşı olduğumuz. Hatta öyle ki gelecek yıl çıkarılması plan-

lanılan **Ulusal İstihdam Stratejisine** konulması beklenen asgari ücretin yeniden düzenlenmesi ile ilgili maddelerin bir kısmı daha fazla zaman kaybetmemek için Torba Yasaya konmuş durumda!

Bir yandan bu yasalarla halkın güvenceli yaşam hakkını elinden alan egemenler, bir yandan da Kürt halkının "iki dilli yaşam" talebine tüm ırkçı, "tekçi" zihniyetiyle karşı duruyor. Ağzlarından tükürükler saçarak, Kürt halkının ulusal haklarını "Tek dil, tek bayrak, tek millet torbasına"; işçi ve emekçileri daha çok esnek çalışma ve yoksulluk "torbasına" sığdırmaya çalışan bu sisteme karşı "iki dilli/çok dilli yaşamı" destekleyerek **TEK DİL DEĞİL TEK YUMRUK OLALIM!**

Dün, dün müdür?

Erdoğan, kaşlarını çatmış, ağzından salyalar akıttırcasına BDP nezdinde Kürt ulusuna zehrini kusmaktadır. Nefret dolu açıklamaları yeni değildir egemenlerin. Daha önce de yaptıkları onca açıklamada da kendisini göstermiştir inkâr ve imha politikalarındaki ısrarcılıklarını. **Devamı 3'te**

CHP'nin MGK'dan ne farkı var?

Devletin sarsılmaz direkleri, payandaları durumundaki tüm hassasiyetler CHP'de fazlasıyla mevcuttur. CHP tüm sol görünümüne rağmen ırkçı, faşist, gerici bir düzen partisidir. Kürt halkı bizim sayfalar dolusu yazarak ifade etmeye çalıştığımız bu gerçeği bir cümle ile anlatıyor; "Cumhuriyet Tank Partisi". Sizce de öyle değil mi? **Devamı 4'te**

İki dillilik üzerine...

Kürt hareketi tarafından başlatılan "iki dilli yaşam" kampanyasının halktaki etkisi; egemenler ve onların uşaklığını yapanlar tarafından gösterilen tepki, savrulan tehditler devrimciler ve komünistler açısından sürece müdahaleyi kaçınılmaz kılmaktadır. Kürt halkı tarafından kimliğini, kültürünü ve dilini korumaya dönük sahiplenmesi de tarafımızdan daha aktif bir şekilde desteklenmelidir. **Devamı 5'te**

Direnişlerden...

Onlarca direnişin, grevin yaşandığı 2010 yılını geride bıraktık. 2011 yılı ise 2010'dan hem egemenlerin sömürü saldırılarını (Torba Yasa vb.) hem de direniş ve grevleri devraldı.

Çorlu'da, **Deri-İş Sendikası**'na üye oldukları için işten çıkarılan 15 deri işçisi, fabrika önündeki direnişlerine devam ediyor.

İstanbul **Mahmutbey** ve **Kurtköy**'de, **TÜMTİS**'e üye oldukları için işten çıkarılan **UPS işçileri** fabrika önündeki direnişlerine devam ediyor.

İstanbul **Tuzla**'da, **Petrol-İş Sendikası**'na üye oldukları için işten çıkarılan **Sa-Ba işçileri** fabrika önündeki direnişlerine devam ediyor.

Mersin'de, sendikalı olma mücadelesi veren **Akdeniz Demir-Çivi işçileri**, patronun tüm oyunlarına karşı direnişi sürdürmekte kararlılar.

İstanbul'da, **İş Bankası**'na bağlı taşıma şirketi **Nemtrans**'tan **Nakliyat-İş Sendikası**'na üye oldukları için işten çıkarılan işçiler direnişe geçti.

Sayfa 8/9

Dünya Kadın Buluşması için Ortadoğu Hazırlık Konferansı

Türkiye, Kürdistan, Irak, İran, Suriye, Lübnan, Filistin gibi ülkelerin dâhil olduğu Ortadoğu kadın grubu, **Venezüella Dünya Kadın Buluş-**

ması'na hazırlık kapsamında **24-26 Aralık 2010** tarihleri arasında bir toplantı gerçekleştirmeye karar verdi. Ortadoğulu kadınlar olarak gerçekleştirilecek toplantının Türkiye ayağını **Yeni Demokrat Kadın, ESP/Sosyalist Kadın Meclisleri, Demokratik Kadın Hareketi, İmece** ve **EMEP'li Kadınlar** olarak örmeye başladık.

Ortadoğulu kadınların buluşma

noktası olarak, emperyalist ABD'nin 1 milyondan fazla insanı katlettiği savaşın sürdüğü Irak'ın Kerkük belirlendi.

Konferans sonuç bildirgesinden:

Ortadoğu kadın hareketinin gelişimi bakımından oluşturduğumuz bu birlikteliğe tüm Ortadoğu kadın örgütlerinin katılımını önemsiyoruz. **Venezüella Dünya Kadın Buluşması** bizler için dünya kadın hareketiyle buluşmanın bir vesilesi olacaktır. **Sayfa 10**

YDG 5. Konferansı halk gençliğinin isyan zılgıtıdır!

YDG 4. Konferansı halk gençliğinin kendisine dönük saldırılarda aktif ve militan bir karşı tutum geliştirmesi gerekliliğini tartışmış ve bu yönlü bir pratiğe hayat vermenin startı olmuştur. Devrimci gençlik hareketinin çeşitli ideolojik saldırılar karşısında bu yönlü bir duruş sergileyemediği, YDG'nin de bu sürecin bir parçası olarak bundan etkilenmediği ve halk gençliğinin militan bir

mücadele hattına ihtiyacı olduğu tartışılmıştı. Özetle sürecin öne çıkan ihtiyacıdır militanlık.

5. Konferans bu bilinçle ele alınmış ve militanlık; örgütlenme, kitle çalışması, kitlesellik ve örgütlenme temellerindeki ana başlıklar ile birlikte öne çıkmıştır.

Konferans örgütlenme, temeliyle ele alınmış ve yeni alanlarda YDG'nin

örgütlendiği, örgütlenme temelinin geliştirdiği öne çıkmıştır.

Konferansta birçok açıdan YDG'nin örgütlü olduğu alanlarda örgütlülüğünü geliştirdiği-derinleştirdiği görülmüştür.

Konferans, kitleselleşme, kitlenin öz sorunlarına inme temeline ele alınmış ve kitleselliği heyecanı özel bir durum oluşturmuştur.

Sayfa 14

İşçi-köylü'den

Özgür Gelecek hepimizin emeği ile büyüyecek, umudumuzun sesi olacak!
✓ Sayfa 15

Sınıfsal Yaklaşım

Dağların ve kitlelerin gücü adına
Sayfa 3

Göğün yarası

Kadın, istihdama katılım ve örgütlenme -2-
Sayfa 2

Emekçinin gündemi

Torba Yasaya karşı harekete geçelim!
Sayfa 8

Evensel bakış

Ezilenler hızla sızıyor!
Sayfa 11

Pusulula

Yığınların desteği devrimci pratikle kazanılır!
Sayfa 12

GÖĞÜN YARISI**KADIN, İSTİHDAMA KATILIM VE ÖRGÜTLENME -2-**

Geçen sayıda yazımızı kadınların sendikalar da örgütlenme rakamlarıyla bitirmiştik. Kadınların örgütlenme oranının son derece düşük olduğunu görmek için rakamlara ihtiyaç duymasak da, meselenin çarpıcılığını da en çıplak haliyle bu rakamlar vermekte.

Önce sendikalarda kadının varlığı-yokluğu tartışmasına neden girdiğimizi açıklamakla başlayalım. Zira meselenin "sınıfsal" bakış açısı olduğu, bu nedenle kadın ya da erkek "fark etmez", önemli olan "sınıf sendikacılığı" yapmak olduğu, işçi sınıfının "çıkartılan"ın esas mesele yapılması gerektiği gibi sayısız itirazla karşılaşmak mümkündür. Ve fakat en çok "ses çıkarın" itirazlarının temel noktasının hep "sınıf" üzerine kurulu olması ne kadar da sınıfsal bakıldığının değil, durumun ne kadar da vahim olduğunun göstergesidir. Zira "sınıf" deyince ilk anda cinsiyetsiz bir durum anlaşılıyor gibi görünse de aslında bahsedilenin erkek emekçiler olduğunu söylüyoruz. Bu bir niyet okuması mıdır? Kesinlikle hayır! Bunu pratik olarak da kanıtlayacağız.

Bu vahim durumu, öncelikle pratik sonuçlar ortaya koymaktadır. Hem böylece sınıf derken belli bir cinsiyetten de bahsediyor muyuz, bunu da görmüş olalım. Nedir bu pratik sonuçlar? 79. sayımızda da belirttiğimiz üzere **çalışan kadınların sadece yüzde 3'ünün sendikali olma-**

sıdır bu sonuç. Yine sendika yönetimlerinde kadınların temsilinin son derece düşük olmasıdır. Sendika tüzüklerinde kadına yönelik maddelerin olmayışıdır. Örneğin **DISK** ve **Türk-İş**'in tüzüklerinde kadın sorununa bakış açısı ya da kadının örgütlenmesi yönünde herhangi bir duruş söz konusu değildir. Tabi "din, dil ırk, cins, renk, mezhep, inanç, siyasi parti farkı gözetmeksizin (aynı yapıyı yapmaksızın)..." diye başlayan tüzük maddesini saymazsak... Bu durum her iki konfederasyon için de geçerlidir ve kadınların örgütlenmesine dair bir anlam/kayı taşımamaktadır. **KESK** ise bu noktada farklı bir yerde duruyor. **KESK** tüzüğünde "Toplumsal yaşamın her alanında cinsiyet ayrımcılığına karşı çıkarak, başta çalışma yaşamı olmak üzere her alanda cinsiyetler arası eşitsizliğin ortadan kaldırılması için mücadele" etmek bir amaç olarak belirleniyor.

Aynı şekilde toplu sözleşme görüşmelerinde sendikalar tarafından hazırlanan TIS maddelerinde istisnalar haricinde kadınlara yönelik maddeler yer almıyor. Üstelik bu kadınların yoğun olarak çalıştığı işkollarında yapılan sözleşmeler için dahi geçerli bir durumdur. Sendikaların önemli bir kısmının **ücret sendikacılığı** bile geride bırakıp hükümetlerle kol kola, sistemin ekonomik politikalarının bir dayanağı haline geldiği düşünüldüğünde kadınlara yönelik maddelerin yer alması biraz lüks diye düşünülebilir ancak o zaman da sendikaların görece daha ileri konumda olduğu dönemlerde bu tür örnekler

bulabiliriz. Sistemli hale gelmiş böylesi örnekleri bulamadığımızı söylemeye gerek var mı?

Bu durumdan iki sonuç çıkarılabilir. **Birincisi** "sınıfsal bakmak, sorunlarımızın çözümü değilmiş. Kadın sorununun sınıfsal olduğunu söyleyenler fena halde yanılıyorlar. Bu tamamen cinsiyet sorunudur!" **İkincisi** ise "sınıfsal bakmak" adı altında aslında cinsiyetçi/erkek söven bakış açısının üstünün örtülmesi ve geliştirilmesi söz konusudur. Biz elbette ikinci çıkarsamayı yapıyoruz. Çünkü meseleye gerçekten sınıf ve sınıf sendikacılığı açısından bakanlar emekçi kadınların örgütlenmesi için özel ve ayrı araç ve yöntemlere ihtiyaç olduğunu bilirler. Onlar, kadının köleliğinin nasıl başladığını ve hangi toplumsal argümanlarla sağlandığını bilirler. Ve kadınların örgütlenmesi, yönetimlerde yer alması, kadın kotası vb. deyince **nasıl basılmış gibi** zıplamazlar.

Kadınların sendikalarda örgütlenmemesinin sendikal yönetim ve anlaşılarda dolaylı değil **direkt** bir ilişkisi vardır. Sistemin temellerinden biri olan ve her gün çeşitli şekillerde yeniden ve yeniden üretilen erkek egemenliği ve bakış açısı, sendikaların da iliklerine kadar işlemiştir. Bu anlayış, kadınların örgütlenmesinin önündeki sisteme dair ve toplumsal engellerden bahsederek. Bu yanı sıra da sorunu aşmış gibi görünürler, kendileri ise (en iyi ihtimalle, zira kadınların örgütlenmedikleri için suçlayan yaklaşımlar da hafife alınır boyutlarda değil) bu konunun dolaylı muhataplarıdır.

Sorunu tanımlamak ancak bu konuda adım atılmamak, hatta atılmasını engellemek sendika yönetimlerini bu meselede direkt muhatap haline getirmektedir.

Bu sorunların aşılmasında (sözde değil) gerçek sınıf sendikacılığı anlayışının hakim hale gelmesi gerekmektedir. Ancak **sorunu direkt yaşayan** kadınların sendikalarda ve yönetimlerinde yer alması da en az o kadar önemlidir. Nitekim gerçek bir sınıf sendikacılığı kadınların örgütlenmesinin ve yönetimleri paylaşmasının zemini pratikte hazırlar, pozitif ayrımcılığı yaşama geçirir.

Bunun için de öncelikle kadınların neden örgütlenmedikleri üzerine yoğunlaşmak gerekir. Böylece sendikalar, üzerine neyin düştüğünü daha net olarak görebilirler. Kadınların örgütlenmedikleri için suçlamadan önce onları anlamak üzerine çalışılmalıdır. Yapılan araştırma ve anketler kadınların sendikalarda kendilerine ne faydası olduğunu bilmediklerini ortaya koymakta. Bunun için hem eğitim ve hem de pratik olarak kadınların sendikaların faydalan gösterilmesi. Kadınların işyerlerinde yaşadıkları cinsiyet merkezli ayrımcılık, düşük ücret, taciz, kreş, gece vardiyaları gibi konular üzerinde pratik tavr almaları kadınların sendikalara yakınlaşacak örnekler olarak yaşama geçirilmelidir. Yani öncelikle tüm sendika ve konfederasyonların tüzüklerinde değişiklik yapılması şarttır. Aile içi sorumluluk ve toplumsal rolleri nedeniyle kadınların sendikalarda aktif olması çok

zordur. Bunun için çözüm üreten bir sendikal anlayış geliştirilmeli. Sendika binalarının yerlerinden, toplantı saatlerine ve sendika binalarında özel çocuk odalarına kadar bir dizi pratik son derece önemlidir.

Toplu sözleşme öncesinde üye olsun olmasın kadın çalışanların görüşleri alınmalı, özel talepleri dikkate alınarak bu talepler sözleşme maddelerine konulmalıdır.

Başta işyeri temsilcileri olmak üzere tüm yönetim kademelerinde kadınlara öncelik tanımalı, pozitif ayrımcılığın tüm gerekleri yerine getirilmelidir. Kadınlara genel çağrılar yapmanın yetersiz olduğu gün gibi ortadayken bu tür bir "ayrımcılığa" gitmeden kadınların örgütlenmesini beklemek boş bir hayal olacaktır. (Tabi eğer gerçekten kadın emekçilerin örgütlenmesi ve yönetimlere taşınması isteniyorsa.)

Kadınların hiçbir talebi, görüşü yabana atılmamalı, "sınıfsal çıkarılan" bahanesiyle bastırılmamalıdır.

Sine-Sen ve **KESK** örneklerinde olduğu gibi sendikalarda kadınlara yönelik taciz ve bencileri suçlar, hiç vakit kaybetmeksizin, hiçbir mazeret gösterilmeksizin gündeme getirilmeli, mekanizmalar hiçbir gecikmeye yer verilmeksizin işletilmelidir. Bu tür durumlarda "kadının beyanını esas almak" mutlak bir kural olarak işletilmelidir.

Bu meselenin daha fazla tartışmaya ihtiyacı var. Bu nedenle bir sonraki sayıda devam etmek üzere...

Her olayın bir de kadın yüzü vardır!

* **Artvin Hopa'nın Kemalpaşa Beldesi**'nde yaşayan kadınlar, yaz aylarından beri yaşanan su kesintilerine karşı isyan ediyor! Sabah erkek kalkıp, gün boyu çay bahçelerinde çalışan **Karadenizli kadınlar**, evlerine geldiklerinde de gece yansına kadar kesiksuyun akmasını bekliyor. Bu duruma isyan eden kadınlar, **28 Aralık'ta** belediyeyi basarak sorunun 1 hafta içinde çözülmesini istediler.

* **Şiddete Karşı İzmir Kadın Koordinasyonu**, yayınladığı bir açıklamayla, silah edinme yasasını 18'e kadar indiren yasa tasarılarını protesto ederek, bundan sonra işlenecek tüm kadın cinayetlerinin, tüm kadın 'intihar'larının ve kısıncılık/aşk/namussu kesvesi altına süpürülecek ölümlerin failinin devlet olacağını ifade etti.

* Sanatçı olmak istediği için ailesi tarafından reddedilen ve çok sevdiği annesini ölüm döşeginde dahi görmesine izin verilmeyen Kürt müziğinin taşıcısı **Dengebj Ayşe Şan**, ölümünün 11. yılında BDP İzmir Şubesi tarafından mezar başında karanfillele anıldı. Ayşe Şan, yaşamı ile Kürt kadınının yaşadığı töre vs.nin baskısını, asi duruşuyla da Kürt kadınının mücadelesinin simgelerinden biridir!

* Somali'deki iç savaşta kaçıp Sparta'ya sığınan **mülteciler** kadınlar, kendilerine ev verilmediği için çocuklarıyla birlikte **22 Aralık'ta** Sparta Valiliği önünde eylem yaptı. Kadınlar **"Siyahız ve çocuk sayımız çok diye bize ev vermiyorlar. Somali'de biz böyle yapmıyoruz"** diyerek, tepkilerini dile getirdi. 400 Somalili adına Valilik önüne gelen kadın ve çocuklardan oluşan 20 kişilik temsilci grubu, ellerinde "Bize kimse ev vermiyor. Bizi koruyun" yazılı dövizlerle seslerini duyurmak istedi.

* **Ev-eksenli Çalışan Kadınlar Dayanışma Ağı**, kendilerine destek veren onlarca kadın kurumu ile birlikte, **23 Aralık** günü yaptığı bir basın açıklamasıyla **Hürriyet Gazetesi** grubuna bağlı "anneyiz.biz" sitesinde yer alan göçmen kadınlarla ilgili ırkçı yazıdan dolayı sitenin yazı işleri sorumlusu Pinar Eslek hakkında Sultanahmet Adliyesi'nde suç duyurusunda bulundu.

* **Eskişehir Anadolu Üniversitesi öğrencisi genç kadınlar**, Yüksek Öğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumu Genel Müdürü Hasan Albayrak'ın, devlet yurtlarında öğrencilerin girişlerinin en son saat 21.00 olması gerektiği yönünde yaptığı açıklamaları protesto ettiler. **18 Aralık** günü, Yunus Emre Yurdu önünde saat 21.00-21.30'a kadar eylem yapan öğrenci kadınlar, "**kız yurdu**" isimlerinin "**kadın yurdu**" olarak değiştirilmesini istedi.

* **Urf'a da devlet hastanesine kaldırılan 12 yaşındaki bir kız çocuğu doğum yaptı.** Çocuğun ailesi çocuk yaşta evlendirmelerinin sıkça görüldüğü bu coğrafyada, en sık kullanılan bahaneyi kullandı: Kimlik yaşı küçük ama gerçek yaşı büyük!

AKP'NİN KURMAYINDAN; GENÇ KADINLARA TACİZ VE TECAVÜZ

AKP MYK üyesi ve Dicle Üniversitesi Sosyoloji Bölümü Öğretim Görevlisi Doç. Dr. **Mazhar Bağlı**'nin, bir kadın öğrenciye tecavüz etmesi sonucu kadın öğrenci hamile kalmış, bunun üzerine daha önce de birçok kişiyi taciz ettiği gerçeği ortaya çıkmıştır. Bağlı tarafından tacize uğrayan 8 kadın öğrenci, Diyarbakır Kadın Sorunlarını Araştırma Merkezi'ne (DİKASUM) başvurarak, olayın anlatmış ve psikolojik destek almışlardır. Taciz ve tecavüz olayına ilişkin yazılı bir açıklama yapan Bağlı, kendisine karşı karalama kampanyası yürütüldüğünü iddia ederek, yargı yoluna başvuracağını belirtti. Öğrencilerin başvurusuna rağmen rektörlük, başvuruların dikkate alınması, sonraki açıklamada kendisine herhangi bir başvurunun yapılmadığını öne sürmüştür.

Ailelerinden ve çevreden çekinen öğrencilerin herhangi bir yasal girişimde bulunmasına da Bağlı tarafından getirilen açıklamaya şu yöndedir: 'Mademki bana dair bu ka-

dar taciz şikâyeti varsa neden savcılığa veya üniversite yönetimine şikâyetle bulunulmamıştır. Bana karşı yürütülen bir karalama kampanyasıdır.' Peki, soruyoruz Mazhar Bağlı'ya: üniversite rektörü olan Ayşegül Jale Saraçoğlu AKP 'nin seçilemeyen milletvekili aday mıdır yoksa değil midir? Milletvekili olmayan Saraçoğlu'na rektörlük verilerek mükâfatlandırılmamış mıdır? Yine emniyet kimin şekillendirildiği, emri altındadır. "Bağımsız" savcılann bağımsızlığı nereye kadar ve kime karşıdır. Genç kadınların yaşadıkları korkular ve endişeler nedeniyle şikâyetle bulunmamış olmasına mı sığınıyor ve "haklılığını" ispatı yapıyor Mazhar. Olayın duyulmasından sonra **IHD Diyarbakır Şubesi** tarafından bir açıklama yapıldı. IHD adına açıklamayı Yönetim Kurulu üyesi Av. **Kezban Yılmaz** yaptı. Yılmaz yaptığı açıklamada tacize ve tecavüze maruz kalan öğrencilerin kaygılarını dile getirdi ve Mazhar Bağlı ile birlikte üniversite yönetimine karşı derhal bir soruşturmanın

açılması gerektiği vurgusunu yaptı. Mağdurların hem kadın kimliklerinden kaynaklı hem de öğrenci kimliklerinden kaynaklı kaygıların anlaşılır olduğunu belirten Yılmaz, gizlilik temelinde yapılacak bir soruşturmanın öğrencilere de güven verebileceğini ifade etti. Bu kapsamda üniversitede de bir protesto yürüyüşü gerçekleştirildi ve tecavüzçü AKPLİ Mazhar Bağlı teşhir edildi. Yaklaşık bin kişi tarafından yapılan yürüyüşte açılan pankartlarda; **'Sosyolog tacizci olursa, toplum**

tecavüze uğrar', 'Tecavüz kültürüne geçit vermeyeceğiz' yazılan dikkat çekiciydi. Ayrıca **'tacizci, tecavüzçü hoca istemiyoruz'**, 'tecavüzçü hoca üniversiteden defol', **'rektör istifa'**, 'jin jyan azadi', **'kadınlar, haklıyız kazanacağız'** sloganları atıldı. Ardından basın açıklaması yapıldı. Açıklamada **taciz ve tecavüzün bir insanlık aybı olduğuna ve bunun sorumlularının cezalandırılmaları gerektiğine** değinildi. Basın açıklaması sonrası Fen-Edebiyat Fakültesi önünde 5 dakikalık oturma eylemi düzenleyen **öğrenciler, Bağlı'yı bundan sonra Üniversiteye sokmayacaklarını söylediler.**

Taciz, tecavüz her 3 kadından birinin maruz kaldığı bir olay olarak karşımıza çıkıyor. Bu saldırılar sonucu mağdur olan kadın, ayrıca toplum tarafından suçlu ilan edilerek bir kez daha mağduriyeti yaşıyor. Tüm bunlara kadını ezen, kadın üzerinde iktidar kuran ataerkil zihniyete karşı kadınların örgütlenerek mücadelesini sürdürüyor. (Amed YDG)

"2010 yılında kaç kadın öldürüldü?"

Kadın Cinayetlerini Durduracağız Platformu, kadın cinayetlerine karşı eylemlerine devam ediyor. **31 Aralık** günü, yani yılbaşı akşamı Taksim Tramvay Duragı'nda bulunan platform, en önde Ankara'da daha önce şiddet gördüğü, tecavüzüne uğradığı ve polise şikâyet ettiği eşi tarafından öldürülen Ayşe Paşalı'nın, Bursa'da nefret cinayetine kurban giden İrem Okan'ın ve İstanbul-Kadıköy'de temizlik yaptığı evin penceresinden düşerek yaşamını yitiren ev işçisi Gültekiye Özmen'in resimlerini taşıdı.

Yürüyüş esnasında yılbaşı nedeniyle İstiklal Caddesi'nin yol boyunca ışıklanılarak süslendiğine vurgu

Maltepe'deki kadın cinayetleri protesto edildi

İstanbul'un Maltepe ilçesinin en uçra yerinde, bir su kuyusunda parçalanmış bir ceset bulundu. "Kimdi ve neden öldürüldü" sorusunun cevabı, cinsiyetinin belirlenmesinin ardından ortaya çıktı! Cesedin parçalarını inceleyen uzmanlar, bileklerinden cesedin bir kadına ait olduğunu belirleyebildiler. Bir kadını, tıpkı Münevver Karabulut, Tuğçe Anlaş ve Neşide Tirmikçi gibi "parçalayarak öldürme modasına" uyan, katili muhtemelen kısıncı bir eş, töreci bir baba-kardeş, aşkına karşılık verilmeyen bir serseriydi... Katillerin, birbirinden cinayet yöntemi öğrendiği ve kadınların "bir model" olarak öldürüldüğü örneklerden biri olan bu olayın ardından **25 Aralık günü Kadın**

yapan platform, "süslü sokaklar değil, tacize-tecavüze uğramayacağımız, öldürülmeyeceğimiz güvenli sokaklar istiyoruz" dedi. **"Yaşasın kadın dayanışması"**, "Nefret cinayetleri politiktir", **"Kadın cinayetleri münferit değil sistemattir"**, "Ev işçisi kadına güvenceli iş" sloganlarının atıldığı eylem, cadde boyunca yoğun bir destek vardı. Platform, aynı zamanda yılbaşı "klasik" olan tacizlere de maruz kaldı.

Galatasaray Lisesi önünde yapılan oturma eyleminde Ayşe Paşalı, İrem Okan, Gültekiye Özmen anıldı. Haftanın açıklamasını okuyan ev işçisi **Şengül Karaman**, 2010 yılında yüzlerce kadının sudan gerekçelerle katıldığını hatırlattı. Kadına yönelik ayrımcılıkla ilgili ellerinden geleni yaptıklarını iddia eden hükümete seslenen Karaman, 2010 yılının sadece ilk 7 ayında 226 kadının öldürüldüğünün ve hükümetin yasal düzenlemeler yapmak zorunda olduğunu altını çizdi. (İstanbul)

Cinayetlerini Durduracağız Platformu, Maltepe Beşçeşmeler Meydanı'nda bir araya gelerek, cinayeti protesto etti.

Platform adına yapılan basın açıklamasında konuşan **Tuğba Gümüç**, "Acı haberler bizi bir araya getirdi" dedi. Gümüç, son günlerde yaşanan kadın cinayetlerini; "19 Aralık'ta Maltepe'de bir su kuyusunda ceset bulundu. Bileklerinden kadın olduğu anlaşıldı. Yine Maltepe'de **Gülseren S.** banyoda ölü bulundu. Boşanmak üzere olduğu kocası tarafından öldürüldü. Kadıköy'de **Hale Kocabay** ve üvey kızını öldüren Kazım Doğan, 'Kendimi kaybettim bıçakladım' dedi. Urf'a'nın Viranşehir ilçesinde 6 aylık hamile olan **Lütfiye Bakachan**, babası tarafından öldürüldü. Altındağ'da kocasının şiddetini ailesine anlattığı için **Sevda B.** kocası tarafından 20 kurşunla öldürüldü" diyerek sıraladı.

(H. Merkezi)

Ressam Frida İstanbul'da

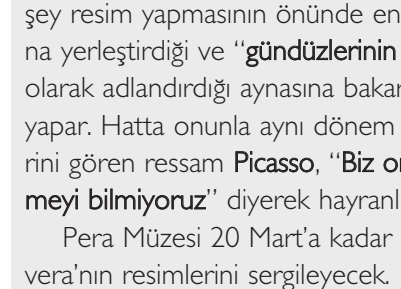
Asıl adı Magdalena Carmen Frida Kahlo Calderon olan dünyaca tanınan Meksikalı ünlü kadın ressam Frida Kahlo'nun resimleri 23 Aralık 2010-20 Mart 2011 tarihleri arasında İstanbul Beyoğlu Pera Müzesi'nde sergilenecek.

1907 doğumlu olan Kahlo, küçük yaşta geçirdiği çocuk felci ardından sakat kalır. Çocukluğu boyunca bu durumu yüzünden zor günler geçiren Kahlo, sakatlığıyla yaşamayı öğrenmiştir, ancak 19 yaşındayken birçok insanın yaşamını yitirdiği bir tren kazasında ağır yaralanır. Onun için daha

da zor günler başlamıştır artık.

Mücadeleci bir kadın olan ve politik görüşleri ile tanınan Kahlo, tüm fiziki engellerine rağmen müthiş resim yeteneğini geliştirir. Meksika'nın Michalango'su olarak bilinen ressam Diego Rivera ile tanışır ve evlenir. Rivera tarafından aldatıldığı için birkaç kez boşanır. Yaşamının son yıllarında yatağından kalkamayacak duruma gelen Kahlo için, hiçbir şey resim yapmasının önünde engel olamaz. Evinin tavani yerleştirdiği ve **"gündüzlerinin ve gecelerinin celladı"** olarak adlandırdığı aynasına bakarak oto-portre resimler yapar. Hatta onunla aynı dönem yaşayan ve onun tuvalerini gören ressam **Picasso**, "**Biz onun gibi insan yüzleri çizmeyi bilmiyoruz"** diyerek hayranlığını dile getirir.

Pera Müzesi 20 Mart'a kadar Frida Kahlo ve Diego Rivera'nın resimlerini sergileyecek.

DÜN, DÜN MÜDÜR?

Kürt ulusal hareketi tarafından tartışmaya açılan ve yaşama geçirilmeye çalışılan "iki dilli yaşam ve demokratik özerklik" atılımları devletin o katı duvarına çarpmış ve devlet o bildik kullandığı yöntem ile sürece yaklaşmıştır: "Baskı, tehdit ve inkâr siyaseti. Yani faşizm yöntemlerinde bir değişiklik meydana gelmemiştir."

Aralık ayında görüşülmeye başlanan 2011 bütçesi Tayyip Erdoğan'ın kapanış konuşmasıyla son buldu. Ancak kapanış konuşmasına damgasını vuran, Erdoğan'ın konuşma sırasında "iki dil ve özerkliğe" ilişkin saldırgan ve faşizan tutumu oldu. Demokratik Toplum Kongresi (DTK) ve BDP tarafından tartışmaya açılan ve yaşama parça parça geçirilmeye başlanan **iki dillilik ve özerklik** konusu egemenler açısından beklenen saldırılara uğramış ve tehditler Meclis Başkanı başta olmak üzere, Genelkurmay, Millî Güvenlik Kurulu, hükümet ve muhalefet partileri tarafından birbiri ardına gelmeye başlamıştır.

Meclis başkanı **Mehmet Ali Şahin**, Cumhuriyet savcılarını göreve çağırması, bunun üzerine Diyarbakır Cumhuriyet Savcısı BDP'nin DTK'yla organik bir bağı olup olmadığını inceleme altına almış ve inceleme başlatmıştır. Bu durumu, aslında BDP'ye yöneltilen parti kapatma tehdidi olarak algılamak gerekir. Göreve çağın denilen işlem bu maksatla verilmeyle çalışılan bir gözdağı olmuştur. Bunun ardından AKP Genel Başkan Yardımcısı **Ömer Çelik**'ten o "sert" açıklamalar gelmişti: "*Bu tartışmalar Türkiye'deki demokratikleşme ve açık toplum arayışına yönelik siyasi bir suikastır.*" Hükümet cephesinin "iki dilli yaşam" ve "demokratik özerkliğe" ilişkin tavn da böylece netleşmiş oldu. Ardından muhalefet partileri de rollerini oynamış ve faşizan açıklamalarıyla misyonlarının gereğini yerine getirmişti.

Genelkurmay Başkanlığı yaptığı açıklamada süreci kaygı verici olarak nitelmişti. Devletin Kürt ulusal hak taleplerine ilişkin parça parça yaptığı açıklamaları bir de bütünlük içerisinde verme gereği duymuş ve Millî Güvenlik Kurulu tarafından bu tehdit mesajları iletilmiştir. MGK tarafından yapılan açıklamalarda "tek bayrak, tek millet, tek vatan, tek devlet" anlayışı tekrardan kutlanmış ve devletin resmi dilinin Türkçe olduğu ve bunu değiştirmeye yönelik hiçbir girişimin kabul edilemeyeceği vurgusu yapılmıştır. Bununla birlikte burjuva-feodal medya da çanak yalayıcılığına devam etmiş ve yapılan tehditleri "hassasiyet" olarak ifa-

de etmiştir. Görüldüğü gibi Kürt ulusal hareketi tarafından tartışmaya açılan ve yaşama geçirilmeye çalışılan "iki dilli yaşam ve demokratik özerklik" atılımları devletin o katı duvarına çarpmış ve devlet o bildik kullandığı yöntem ile sürece yaklaşmıştır: "*Baskı, tehdit ve inkâr siyaseti. Yani faşizm yöntemlerinde bir değişiklik meydana gelmemiştir.*"

Bu sürece son olarak da devletin başbakanı Meclis'te 2011 bütçe görüşmelerinin kapanış konuşması sırasında saldırılarına üst perdeden devam etmiştir. "*Bu topraklarda ameliyat yapılamaz, bu milletin dili tektir, o da Türkçe'dir. Bu bildiri (DTK tarafından yayınlanan özerklik bildirisi) bahsetmektedir) yayınlanırlar benim Kürt kökenli vatandaşlarımızın ne kadandaki temsil ediyorlar. Ne terör örgütü ne de onun uzantıları benim Kürt kökenli vatandaşlarımızın sözcüsü olamaz, bundan sonra da olmayacaktır*" diyor Erdoğan. Kaşlarını çatmış, ağzından salyalar aktırcasına BDP nezdinde Kürt ulusuna zehrini kusmaktadır. Nefret dolu açıklamaları yeni değildir egemenlerin uşaklarının. Daha önce de onlarca kez yapılan açıklamada da kendisini göstermiştir inkâr ve imha politikalarında ısrarcılığını.

Bizler açısından egemenlerin uşaklarının dün söyledikleri ve bugün söyledikleri arasındaki çelişkili durum şaşırtıcı değildir. Çünkü dün yaptıklarıyla bugün yaptıkları arasında herhangi bir çelişki söz konusu değildir. Erdoğan başbakan olduktan sonra 2005'te Amed'de yaptığı konuşmada ülkede Kürt ulusal sorununun varlığını kabul etmiş ve bu sorunu çözeceğini vaat etmiştir. Ancak 2006'da Amed merkez olmak üzere T. Kürdistanı'nın birçok kentinde başlayan serhıldanlara ilişkin "güvenlik güçlerimiz kadın da olsa çocuk da olsa gerekeni yapacaktır" şeklindeki açıklamasında önceki açıklamalarından çark etmiş

ve Kürt ulusal sorununa ilişkin asıl niyetini gözler önüne sermiştir.

"Ülkemde ameliyat yaptırmam" diyen Erdoğan'ın ülkenin kaynaklarını emperyalistlere peşkeş çekme konusunda oldukça yüksek bir başarı sağlanmış ve kim için, ne için siyaset yürüttüklerini gizleme gereği bile duymamıştır. Ancak bu durum onlara sorulacak olsa bu yöntem ve şekilleniş "müasir medeniyetler seviyesine" çıkmak için "ATA"lanndan devraldıkları mirastır. 1993 açıklamaları ile 2006 ve 2011 açıklamaları arasındaki çelişkiye verebileceği en iyi cevap yine kendilerine miras kalan "**dün dün-dür bugün bugün**" açıklaması olsa gerek. İçinde bulunduğumuz siyasi süreç değerlendirildiğinde Kürt Ulusal Hareketi ve kurumları tarafından Kürt sorunun çözümü için, içine girilen durum ve sorunun çözümü için Gülen Cemaatıyla de görüşülebileceği açıklamaları (şu dönem itibarıyla öne çıkan) doğru bulmadığımız bir yönelimdir. Abdullah Öcalan'ın Gülen Cemaatine ilişkin açıklamalarından sonra Öcalan'ın avukatlarının Fethullah Gülen'in sağ kolu olarak bilinen Zaman gazetesi yazar **Hüseyin Gülerce** ile yaptığı görüşmeler bizlere ulusal hareketin yeni uzlaşı kanalları aradığını göstermektedir. Bu arayış semyenin ülkemizdeki temsilcilerine doğru evrilmiştir. Bu durumun hem Kürt halkı tarafından hem de bütün ezilenler tarafından kabul edilemeyeceği gün gibi ortadadır. Öcalan'ın daha önceleri kontrgerilla şefi olan Mehmet Ağar'a ilişkin "çözümü katkısızca görüşülebilir" açıklamaları da aynı minvalde değerlendirilmelidir. Devlet ve karanlık temsilcileriyle bu sorunun çözülebileceği gerçeği dün olduğu gibi bugün de hükümünü korumaktadır. AKP hükümetini "yeşil semyenin" temsilcilerinden bağımsız düşünmek bu konuda oldukça aldatıcıdır. Erdoğan'ın çıkışlarını Gülen Cemaatinden bağımsız değerlendirmek politik körlük gerektirir. Amacı semye odaklı Türk-İslam sentezi bir toplum yaratmak olan Gülen cemaatinin bütün vakıfları ve okulları bu amacı gerçekleştirmek için mevcuttur. Dolayısıyla devletin ve hükümetinin "tek dil, tek bayrak, tek millet, tek vatan" açıklamaları "Fethullahçıları" çalışmalarıyla bir bütünlük sağlamaktadır. Ulusal hareket tarafından da bu gerçeklik kuşkusuz bilinmektedir. Ancak çözüm arayışı yanlış bir ideolojik şekilleniş içerisinde arandığından kaynaklı süreç bugün gelinen aşamadır.

Şimdilerde ağzından "tekçi" söylemler düşmeyen Erdoğan'ın, 1993 yılında **Metin Sever** ve **Cem Dızdar**'a verdiği ve "**2. Cumhuriyet Tartışmaları**" adlı kitapta yayınlanan röportajındaki ifadeleri emin olun sizi de şaşırtacak!

"- Ömeğin Kürtler biz ayrı yaşamak istiyoruz diyebilirler.

- Erdoğan: Bu durumda belki Osmanlı eyaletler sistemi benzeri bir şey yapılabilir.

- Bağımsızlık isterlerse, tamamen ayrılmak isterlerse.

- Erdoğan: Bu toprak üzerinde böyle bir bağımsız yapıyı kurma kudreti varsa kurar. Ama kudreti yoksa...

- Buna hakkı var mıdır? Kudreti olmayabilir

1993 model Erdoğan

- Erdoğan: Bu hakkı kimden isteyeceği önemlidir.

- Hak istenmez. O hak meşrudur ya da değildir. Burada sorulan o; meşru mudur?

-Erdoğan: Eyaletler tarzı bir sistem içinde olabilir diyorum."

Ve aynı yerde yayınlanan bu sözler de ona ait: "70 yıllık tarihinde Türkiye Cumhuriyeti her konuda tekçi olmuştur. Hukuk halka sorulmadan bir yerlerden aktarılmış ve zorla halka dikte ettirilmiştir.

Şu anda Türkiye Cumhuriyeti'nde 27 etnik grup yaşamakta. Bu 27 etnik grubun da varlıklarının tanınması gerekmektedir. Türkiye Türklerindir gibi tezler yanlıştır. Türkiye, Türkiye'de yaşayan herkesindir."

SINIFSAK YAKLAŞIM

DAĞLARIN VE KİTLELERİN GÜCÜ ADINA

Kürt Ulusal Hareketi'nin gizli ajandası olduğuna dair yorumlar yapmak, bugün yaşananları açıklamaktan uzak görünüyor. Bütün bunların bilindiği ya da öngörüldüğüne dair düşünceler de isabetli sayılmaz. Artık en küçük başansız ya da olumsuz durum karşısında, başka yollara sapma tutumunu da terk etmek gerekiyor. Mesele b ya da c planlarını devreye sokacak kadar "lüks" ve varyeteyi kaldırabilecek esneklikte de değil. O halde gerçekçi olmak ve sorunun can alıcı yönlerini adamakıllı tartışmak zorundayız. Zira olan bitenlerin karmaşasına dağların bile dayanacak gücü kalmamış olması gerektir!

Bütün mesele de dağların gücüne inancın yitirilmesi olması yatıyor. Silahlı mücadelenin miadını doldurduğuna dair polemğin öfke içeren boyutları da bunun işareti. Bu gücün tayin edici rolünü, egemen sınıf sözcüleri ve bilim adamaları dahi itiraf etmekte çekinmezken, dağlardan kolaylıkla vazgeçmenin nedenleri üzerinde durmak önemli. Birileri bunun kolay olduğunu varsın iddia etsin, asıl zorluğun savaş sürdürmekte olduğu açık değil mi? Ama bütün bunlar için hangi pazarlıkları yapıldığı ya da hangi hesap ve kaygılarla hareket edildiğine dair düşünmek gerek. Zira İmralı öncesinden başlayıp sonrasında farklı bir hal alan (denge ve kozlar bakımından) görüşmeler hiç kuşku yok ki bir takım sonuçlar üretmektedir.

Bu işin ideolojik boyutunu daha derinlerde aramız gerektiğini bilimsel sosyalizmin ustalarından öğrendik. Onlar kınılma ve sapmaları kaynak noktasındaki sınıfsal olguya dikkat çekerken, bir felsefeden, dünyayı yorumlayışa dair problemlerden bahsediyordu. Bir zincirleme geçiş olarak şekillenen ideolojik yaklaşımın tarif ettiği dünyanın durumu hiç de "ezber"e uygun bir görünüm arz etmiyordu. Emek cephesinden uzaklaşarak seyre daldığınız dünyanın karanlık görünmemesi çelişkili değildir. Rahatsız olunan hususların hal yolu da ona göre şekillenmiş, reçete ona göre belirlenmiştir. Bu bir bakıma "yeni" olan dünya gerçekliğinin, bir asırdan daha uzun bir zaman önce birileri tarafından keşfedilmiş olmasının da önemi yoktur zaten.

Marksist teorinin tam da bu dünya gerçekliği ve bütünlüklü analizi üzerinden doğduğu da anlaşılabilir olur. Öyle ki gerçek manada "tutarlılık" bu çözülemeyi bütünüyle reddetmeyi gerektirmektedir. Nitekim yakın çağın şahsiyetleri de bu yolda ilerlemeyi güvenceli bulmuş ve "topuna reddiye" bayrağı sallamayı tercih etmişlerdir. Mao yoldaşın "kızıl bayrağa karşı kızıl bayrak sallamak" biçiminde tanımladığı tarz büyük oranda terk edilmiş görünüyor. Kimisinin mükemmel kaldrarak, kimisinin "hortlama" korkusuyla yıkıp parçalayarak öldürmeye çalıştığı komünist teorinin kendi felsefesine aykırı "kadir-i mutluluk" üzerinden yapılan giriş ve sefil bir dogmatizm paranoyası, ruh hallerini ele vermektedir. Tarif edilmeye çalışılan dünyayı biz onlar gibi algılamıyoruz. Buna en önemli kanıtlarımızdan birisini aslında kendileri oluşturuyor. Ulusal hareketlerin varlığı ve mücadelesi ile buna karşı sistemin refleksi ile sunduğu "çözüm" yöntemleri yeterince açıklayıcı değil mi? Yürütülen savaş neticesinde parça parça ulaşılan aşama ve bütün sınıf düşmanlarının renkten renge, kılkıtan kılığa girme hallerinin anlattığı gerçeklik nedir? Ve elbette sistemin dünya ölçeğindeki -asıl- efendilerinin bu ve benzeri süreçlere müdahale tarzı ve politikaları, zihinlerde berrak bir görüntü yaratmak için yeterli değil mi?

Sınıfın rolüne ve kitlelerin gücüne inananların, dönüşüm ve değişimin mutlaklığı konusunda şüphe taşıyanların, emperyalist-kapitalist sistemin temel dayanağı ve varlık nedenini oluşturan sömürüye üre-

timde paylaşım ve bölüşüm sorunu olarak teşhis koyanların, nihayet bu temel üzerinde yürüten sınıf mücadelesini en iyimser yorumla tarihe havale edenlerin bütün çelişiklere "uzlaşı" damgası vurması da kaçınılmazdır.

Uzlaşı çelişiklerin silahlı çözülmesini savunmak için kafayı şiddetle bozmak gerek. Ama aksi yönde düşünenlerin, bunu önce karşı-devrimci sınıflara anlatması gerekmez mi? İşçi ve emekçilere her türden şiddeti reva görenlerin derdi ve ihtiyacını sorgulamamanın varacağı yer, ağmazın kaybetme koridorlarıdır. Benlik ve bilinç kaybı ile transformasyon istasyonları burada kurulur. Öteden beri her türlü tasfiyecilik, reformizm ve ekonomizme kan pompalayan bu düzenin sistem tarafından kurulduğu sır olmaktan çıkmıştır.

Ulusal Hareket tarafından "Demokratik Özerklik" olarak formüle edilen ulusal sorunun "çözüm" yolu, tarif edilen dünya gerçekliği ve sistem analizi üzerinden geliştirilmiştir. Bunun yeni olmamakla birlikte son sürecin "ana akım"larından birisi olduğunu da söylemek gerek. Kendi kaderini tayin hakkını rafa kaldıranların, ulus-devlet'i aşma, hatta karşı olma adına, ezilen ulus statüsü ve -kimi örnekler bağlamında- sömürgecilige yeni biçimler vermenin "bulunmaz" destekçileri olduğuna kuşku yoktur. Ulusal varlık ve kimliğin, bütün bağımlılık ilişkilerini red temelinde kişilik kazanacağı ve somutluk oluşturacağı tabiidir. Geric, faşist devlet otoritesine bağımlılığı sürdürme zemininde ne "kurtuluş" ne de ona açılan yoldan söz edilebilir. Aksine, sürecin devrimci ve demokratik dinamikleri öldürülmek isteniyorsa bundan ala "çözüm" yoktur.

İsrarla altı çizilen, anlamamakta direnenler için hakaret ve aşağılamanın da eşlik ettiği buyurgan ve tahakkümcü söylemin, ulusal soruna kaynak oluşturan zihniyetin ürünü olduğu "fazla" bellidir. Onunla hesaplaşma, yanda bırakılan faaliyetin getirileri üzerinden ancak bu kadar görülebilir. Kaldı ki böyle bir amacın güdüldüğüne yönelik bir izlenim de elde edilememektedir. Fiili durum yaratma adına, kültürel unsur -başta dil olmak üzere- kullanım ve kurumsallık yönlü adımlar atılmaya çalışılması elbette olumlu ve gereklidir ama bu düzeyde kalınan her politika ve kampanyanın bütünlüklü gelişmeler sağlama ve etkili çalışmalar örgütlenme konusunda kelepçe oluşturduğu da unutulmamalıdır. Son MGK bildirisine de unsulları üzere, sistemin bünyesel bir reaksiyon gösterdiği sorunun bu şekliyle ifadesi dahi "şiddetli" bir karşılık bulmaktadır. Bunun sistem içi olmaktan öte son derece geri bir pozisyonu tarif ettiği noktada daha fazla tavizden söz edilemeyeceği açıktır. Öyleyse başka bir dille, başka bir kanalla sorunu taşımamızın tek geçerli yol olduğu anlaşılabilir. Ama yoldan çıkmanın bir daha girmeyeceğine dair söylemin bu konuda kararlılık göstermesi yapanlar tarafından da doğrulanması büsbütün zor ve sıkıntılı bir durum yaratmıştır. Ulusal Hareket kitlelere güvenmek ve dağın gücüne inanma konusunda yuvarlandığı hendekten çıkmak zorundadır.

Ateşin ne olduğu en çok bir deneyle anlaşılır. Bazi hususlara vakıf olmak için birden çok pratik gerekir ki bu durumda da keyfiyet kimi adım ve aşamalara takılıp kalmadan ilerlemeyi gerektirir. Sistemin tıkanma içerisinde bulunduğu ve sorundan bir an önce kurtulmak istediği açıktır ama bunun kırmızıçizgilerin ötesinde gerçekleşmesi istenmektedir. Maliyetsiz olarak harcanmak istenen potansiyelin hiç de kolay oluşturulmadığını en iyi bilenlerin attığı adımların, sistemin labirentlerinde kaybolmaktan gayri bir sonuç doğurmayacağı ortadadır...

CHP'nin MGK'dan ne farkı var?

BDP'nin "bölgede yaşam artık iki dilli olacak" çıkışı üzerine kılıçlar yeniden çekildi. Kürt ulusunun kendi dilini, kültürünü korumak ve geliştirmek adına attığı bu adıma verilen tepki kırmızı çizgilerin koordinatlarını da bir kez daha ilan etti. Cumhurbaşkanı'dan Başbakanına, AKP'den MHP'ye devletin çeşitli kademelerinden ve geniş yelpazede tüm düzen partilerinden sert açıklamalar, uyarılar, notalar birbirini izledi. Öyle ya devletin temellerine dinamit konulmak isteniyor, vatan elden gidiyordu! Böylesi bir tehlikeye asla müsamaha gösterilemezdi! Birbirine çelme takmayı, bir kaşık suda boğmayı destur edenler söz konusu Kürt ulusu olunca aynı çizgide buluşmuştu; "Tek devlet, tek bayrak, tek dil!"

Oysa o çok korktukları ikinci dil kendi kullandıkları zaten yıllardır yayınlıyorlardı! T. Kürdistanı'na gidildiğinde Kürtçe'nin canına okuma pahasına birkaç cümlelik de olsa nutuk atmak bir adet haline gelmiş miydi? Başbakan bile demokratiğin bir abidesi olarak Kürtçe konuşmamış mıydı? Demek ki öyle oluyordu! Onlara serbest bize yasak! Onlar yapınca özgürlük biz yapınca suç! Aslına bakılırsa toplumun gelişimi adına kullanılan ne kadar kavram varsa bu işkenceye maruz kalıyor! Özgürlük, demokrasi, adalet, insan hakları...! "Siz istemeyin diye biz veriyoruz" zihniyetini hücrelerine kadar benimseyen bu devletin başka türlü davranması da ilginç bir çelişki olurdu. Eğer biz baş aşağı durmuyorsak yaşam adına ne varsa her şey tersyüz ediliyor olmalı. Muktedirlerin ağzından özgürlük lafı

çıkacağı an zihnimize dört duvarın, işkence ve faili meçhullerin oluşması da bundan. Peki ya demokrasi? Ne zaman sarf edilse tüylerimiz diken diken oluyorsa bu aynı anda zulmün büyük bir iştahla işe koyulmasındandır. Sınıf savaşımının rengini toplumsal yaşamın tüm gözeneklerde yaşatması ortaya çıkan bu çelişkinin temel nedeni olmalı! Nihayetinde her kavram onun hangi sınıf tarafından ele alındığına bağlı olarak içerik kazanmaktadır!

Kuşkusuz onlar da bunun bilincinde, hatta çoğu zaman bizden de fazla. Ne ki söz konusu olan iktidarı devletin sağlanması, devletin bekasının korunmasıdır. Kavram karmaşası, bilinç bulanıklığı yaratmak için tüm düzenin seferber olması bundandır! Sol adına kılıç kuşananların gösteri yaptığı sirk bu çabanın en bariz görüldüğü yerdir. Bundan bahisle Kürt ulusal sorunu ekseninde tüm makyajı bir kez dökülen CHP'ye geçmeden önce yılın son MGK toplantısına bir göz atalım.

MGK bildiğiniz gibi çok sert!

Sistemin sigortası konumundaki bu kurum yine misyonuna uygun bir şekilde çeşitli konulardaki "düşüncelerini" kamuoyuna açıkladı. MGK bildirileri onların kullanmayı çok sevdiği haliyle "sözde" bağlayıcı değil. Ama ne hikmetse bunun dışına çıkana da pek rastlanmaz. 29 Aralık günü toplanan MGK, BDP'nin iki dil talebi üzerine alışık olduğumuz tonda bir açıklama yaptı; "Toplantıda, 'Tek bayrak, tek millet, tek vatan, tek devlet' anlayışını ve önde gelen ortak paydalarımızdan birini teşkil eden Türkiye Cumhuriyeti'nin resmi dilinin Türkçe olduğu gerçeğini değiştirmeye yönelik hiçbir girişimin kabul edilemeyeceğinin bilinmesi gerektiğine dikkat çekilmiştir". Hiç şaşırmadık! Görüldüğü üzere devletin üzerindeki yükseldiği, bu coğrafyada yaşayan ulus ve milliyetleri, kültürleri yok sayan, ırkçı-faşist anlayış bir kez daha tekrar edilmektedir. Çizdikleri ve giderek de daralan bu dairenin dışında kalan herkes düşmandır. Ve yok edilmelidir. Tıpkı 87 yıldır yaptıkları gibi.

En azından açık ve kendi içinde tutarlı bir hat izledikleri net.

Temennimiz kamuoyuna ilan edilen, tüm gazetelerin manşetinden verilen bu duyurunun açılımı pespayeliğinden etkilenen kesimleri devletin gerçekliği konusunda sarsmasıdır. Yapılan tüm propagandanın, yaratılan atmosferin birer illüzyondan ibaret olduğu ve gerçekte bu zihniyeti saklamak temelinde inşa edildiği bir kez daha açığa çıktı. Ne ki herkes MGK kadar açık, net ve tutarlı olamıyor!

CHP adını değiştirmeli!

Genel Kurul'da delegelere "yoldaşlar" diye hitap etmesinden ve yıldızlı Che beresi takmasından ardından adı komüniste çıkan Kılıçdaroğlu belki de bu tutarlılığa en fazla ihtiyacı olanlardan. Büyük bir medya desteği ile CHP'yi değiştirmek gibi büyük bir iddia ile genel başkanlığa adeta paraşütle inen Kılıçdaroğlu sol adına girdiği bu yolda her gün biraz daha çamura saplanmaktadır.

CHP'yi bırakalım solcular, devrimcilerin adresi olarak gösteren Kılıçdaroğlu içinde debelendiği bataklığa bizi de çekmek istemektedir. Ağzından sol argümanları düşürmeyen ve CHP'nin artık daha solda durduğuna inanmamız için kırk takla atan Kılıçdaroğlu havanda su dövmeğindedir. Kılıçdaroğlu'na tapusunu elinde tuttuğuna inandığı devrimciliğin bazı olmazsa olmaz kistasları olduğunu hatırlatmak zorundayız. Kürt ulusal sorunu konusundaki tutum ülkemizde devrimciler özellikle de komünistler için adeta bir temel işlevi görmektedir. CHP bu noktada bırakalım sol bir duruş içinde olmayı tam aksine düzenin temel direklerinden biri olduğunu her adımda bir kez daha ispatlamaktadır. Şimdiye kadar Kılıçdaroğlu'nun Kürt ulusal sorunu konusunda "Güneydoğu sorunu" söylemi dışında başka bir şey duyan

var mı? Veya solcu-devrimci Kılıçdaroğlu'nun ağzından Kürt sözcüğünü duyan oldu mu? Durun biz hakkını verelim yine; "Ben bir kez Kürt ifadesini kullandım!"

Dersim'de bile bir kez olsun Dersimliler diyemeyen Kılıçdaroğlu nasıl demokrat olabilir? MGK toplantısı ile ilgili fikri sorulan Kılıçdaroğlu'nun verdiği yanıt bile her şeyi anlatmaya yeter; "MGK bildirisi kendiliğinden ortaya çıkmadı. Başbozuk yanlış politikaların Türkiye'yi getirdiği sonuçtur bu". MGK'nın bu açıklamasında bir sorun yok, onu buna AKP zorladı ben de bunları altına imza atanım demek değil midir bu açıklama. Bir de iki dil için söylediklerine bakalım: 'Belçika örneği bumumuzun dibinde duyuyor. Farklı dil konuşmaları için ikiye bölünmüş durumda. Bu çıkışlarla toplumu kaynaştıramazsınız. Türkiye, ayrışma sürecine giriyor.'

Her şey yeterince açık değil mi? Kılıçdaroğlu'nun başka türlü ifade ettiklerinin MGK'nın söylediklerinden öz olarak ne farkı var? Kılıçdaroğlu sola, devrimcilere ait ne varsa içdiş ederek bize pazarlamanın peşinde.

Ne var ki "küçük" bir ayrıntı unutuluyor! CHP devletin üzerinde yükseldiği temel partidir. Devletin sarsılmaz direkleri, payandalan durumdaki tüm hassasiyetler CHP'de fazlasıyla mevcuttur. CHP tüm sol görüşünüme rağmen ırkçı, faşist, gerici bir düzen partisidir. Kürt halkı bizim sayıfalar dolusu yazarak ifade etmeye çalıştığımız bu gerçeği bir cümle ile anlatıyor; "Cumhuriyet Tank Partisi" Sizce de öyle değil mi? CHP Kürt halkının talebini bizce dikkate almaz. CHP ile MGK arasında birkaç harf dışında sizce ne kadar fark var? Koşaner'in takım elbise giymiş hali değil mi Kılıçdaroğlu?

* Vatan Gazetesinin "Neden Kürt sözcüğünü kullanmıyorsunuz?" sorusuna verdiği cevap.

İDAM KARARI ERTELENDİ

İran'da PJAK'a yardım ettiği iddiasıyla 2007 yılında tutuklanan ve hala Sine Hapishanesi'nde kalan Habibullah Latifi'ye 12 Ağustos 2008 tarihinde Devrim Mahkemesi tarafından idam cezası verilmişti. DTK'nin idamı durdurmaya ilişkin girişimleri ve İran'da yükselen tepki üzerine idam karar ertelendi. Sadece İran'da değil birçok yerde idamların durdurulmasına yönelik eylemler gerçekleştirildi. Kürt genci olan Habibullah Latifi'nin idamının durdurulması için Mardin'in Nusaybin ilçesinde de eylem gerçekleştirildi. Çatışmalı geçen eylem, kitlenin dağılması ile son buldu.

İran'da 17 Kürt gencine idam karar verilmesi, yine siyasi bir karar olarak karşımıza çıkıyor. İdam bir insanı katletmenin yasal yollar ile meşru zemine oturtulmaya çalışıldığı, faşist zihniyetin en kaba hali olarak karşımıza çıkıyor. Kendisi gibi düşünmeyi yok etme üzerine kurulu sistem, İran'da idamlar ile kendini var ediyor. Türkiye de egemenlerin Kürt ulusal sorununa ilişkin takındığı tutum gözaltı, işkence, hapishane uygulamaları ile somutlanırken İran'da bu zihniyet idamlar ile sonuçlanıyor. Amaç belli; Kürt halkının iradesini kırarak Kürt sorununu "ortadan kaldırma". Kürtleri inkâr eden zihniyet, toplumsal mücadelenin yükselmesi ile tanımak zorunda kalmış sonraki politikası ise bu mücadeleyi, hareketi tasfiyeye yönelik olmuştur. Egemenlerin Kürt Ulusal Hareketini ve silahlı gücü tasfiyeye yönelik politika olarak uyguladığı "Kürt halkı ile ulusal mücadeleyi ayırtmak" olsa da Kürt halkının mücadeleyi sahiplenmesi egemenler açısından süreci tıkayan bir noktada. Egemenlerin Kürt halkına karşı samimi olmadığı uygulamaları ile kendini gösteriyor.

(H. Merkezi)

İran'da katliam sürüyor

İran devleti en vahşi katliamları sürdürüyor. Hemen her yıl viñ uçlarında insanlar idam ediliyor, kadınlar recm ediliyor. Egemenlerin adalet anlayışlarının somut ifadesi İran'da gerçekleşiyor. İran'da uyuşturucu kaçakçılığı yaptığı gerekçesi ile gözaltına alınan 3 kişinin 25 Aralık günü idam edildiği Fars Haber Ajansı tarafından bildirildi.

(H. Merkezi)

Şahintepe'de provokasyon girişimi boşa çıkacak

26 Aralık Pazar günü Başakşehir Şahintepe Mahallesi'nde bir provokasyon meydana geldi. Burjuva-feodal basın tarafından yaşananlar politik bir anlayışın misillemesi olarak yansıtıldı. Basına göre bir grup PKK sempaticisi Şahintepe'de bulunan cemevine "Biji serok Apo" sloganları ile saldırmış ve cemevinin camlarını kırmıştı. Yaşanan olayların ardından biraraya gelen ve çoğunlu Alevi olan yaklaşık 500 kişi, Şah-Der'i basarak demeğe ait birçok demirbaş zara vermişti. İşte tüm bu yaşananlar "Kürtler Alevilere saldırdı" şeklinde yazılarak gazetelerde yer aldı. Bu gün ise yaşanan saldırının ardından bölgede artan sivil polisler de devamlı GBT kontrolleri yaparak Şahintepe Mahallesi'ni OHAL bölgesi ilan etmiş durumda. Altınşehir'den gelen araçların Şahintepe'ye girişi yasaklanı-

yor, sabah işe gelen işçilerin çoğu polis kontrolünden geçmek zorunda bırakılıyor.

Alevi-Kürt çatışması olarak lanse edilmesi kamuoyu nezdinde kanla yazılan bir tarihi de hatırlattı bize.

Şahintepe'de gerçekleştirilmek istenen provokasyon örgütlü güçlerin sürece yorumlaması ve güçlü bir dayanışma ile şimdilik hedefine ulaşamadı. Şahintepe'de yaşananlarla ilgili açıklama yapan Hubyar Sultan Alevi Kültür Derneği amacın bölge halkının birlik ve beraberliğini baltalamak olduğunu belirtti. Provokasyonun ardından BDP ve Alevi örgütleri kitlesel bir yürüyüş gerçekleştirerek yaşananları protesto etti.

Hatırlanacağı üzere 2009 yılında Altınşehir'de 2 işyerinin yıkılması üzerine Altınşehir, Bayramtepe ve Şahintepe halkı omuz omuza direnmış ve do-

nanımlı teçhizatları ile gelen polis mahallede çekilmek zorunda kalmıştı. Bölge örgülünde gerçekleştirilmek istenen yıkım projelerinin asıl amacı halkın bütünlüğünü, kültürünü yok etmek ve buralarda kurulacak sitelerden kâr elde etmek. Bunun en çarpıcı örneği Olimpiyat Stadı'nın yanında bulunan Ayazma bölgesinde "kötü görüntü", "tehlikeli bölge" gerekçeleri ile birçok ev yıkıldı. Son zamanlarda bu bölgede siteleri yükselen Ali Ağaoglu birçok projesini burada hayata geçiriyor. Kentsel Dönüşüm Projesi ile talan edilme istenen bölgelerde projelerin daha rahat hayata geçirilmesi için halkın muhalefeti ise baskı zor ve çeşitli provokasyonlarla yok edilme isteniyor.

Yaşanan provokasyonla ilgili olarak Altınşehir İK okurları olarak provokasyonu yaşayan ancak çeşitli kaygılardan

Alevi-Kürt çatışması olarak lanse edilmesi kamuoyu nezdinde kanla yazılan bir tarihi de hatırlattı bize.

kaynaklı ismini vermek istemeyen bir mahalle sakini ile görüştük. "Bunu PKK'nın yaptığına inanmıyorum. Daha önce de birçok defa korsan gösteri oldu ve mahallelerimizden geçtiklerinde kimsenin burma bile kanamadı. Bu işin içinde başkalarının eli var ve bu kişiler bizleri birbirimize düşman edip kırdırarak istiyorlar. Buradaki birlik ve beraberliği yıkmak istiyorlar buradan kâr

elde edecekler. Provokasyon sırasından gelen grubun 'Biji serok Apo' sloganları attığını söylüyorlar. O sırada ben oradaydım ve hiçbir şekilde slogan atılmadı. Saldırı kaçtı sadece. Gazeteler de yalan haber yaparak provokasyonu bu şekilde körtüküyor. Bence provokasyon çıkaracak yanlış yer seçtiler."

(Altınşehir İK okurları)

Kürt gazetecilere 304 yıllık ceza!

Günlük Kürtçe yayın yapan Azadiya Welat Gazetesinin iki yazışları müdürü hapis cezası ile boğuşuyor.

Yazışları müdürlerinin adeta mahkeme koridorlarının müdavimi olduğu ülkemizde Azadiya Welat'ın eski yazı işleri müdürü Vedat Kurşun'a 166 yıl yani 3 insan ömrü ceza kesilmişti. Kürt gazetecilerin yargılandığı davanın 30 Aralık günü Diyarbakır'da görülen duruşmasında yine ceza yağdı. Azadiya Welat Gazetesinin eski İmtiyaz Sahibi ve Yazı İşleri Müdürlerinden Emine Demir'e 138 yıl, yine gazetenin eski yazı işleri müdürlerinden Ozan Kılıç'a 6 yıl, Hêvîya Jinê Dergisi'nin tutuklu eski İmtiyaz Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü Gurbet Çakar'a 3 yıl hapis cezası verildi. Böylece son bir yıl içinde Kürt gazetecilere 313 yıl hapis cezası verilmiş oldu. Sadece Azadiya Welat Gazetesinde çalışan gazetecilere kesilen cezalar ise 304 yılı buluyor. Ortalama insan yaşının 60 olduğu ülkemizde bu ceza 5 insan ömrü demektir. Konuya ilişkin açıklama yapan Türkiye Gazeteciler Sendikası (TGS) Başkanı Ercan

Ipekçi; "Gazetecilere Özgürlük İstiyoruz Platformu" olarak Diyarbakır'daki duruşmayı da izlediklerini ve bu duruşmanın Türkiye'nin bir utancı olduğunu, gazetecilerin Terörle Mücadele Kanunu (TMK) kapsamında yargılandığını, bu yasaların değiştirilmesi gerektiğini ve hükümetin açılım adı altında ifade özgürlüğünü siyasi malzeme olarak kullandığını dile getirdi.

Çağdaş Gazeteciler Demeği (ÇGD) Başkanı Ahmet Abakay da siyasi iktidarı "Kürtçe şampiyonluğu" yaptığı bir dönemde bu tür cezalandırmaların yaşandığını büyük bir çelişki olduğunu ifade etti.

(H. Merkezi)

HPG 2010 savaş bilançosunu açıkladı

HPG Ana Karargâh Komutanlığı 2010 yılı savaş bilançosunu açıklayarak devletin eylemsizlik kararına rağmen savaşta ısrar ettiğini açıkladı. Buna göre; 1 Ocak 2010 ile 31 Mayıs 2010 tarihleri arasında ordu 52 operasyon

gerçekleştirdi. Yine bu tarihlerde TSK altı hava saldırısı ile birlikte 158 obüs ve havan atışı gerçekleştirdi. Bu tarihlerde yaşanan çatışmalarda 19 gerilla şehit düşerken 100 asker yaşamını yitirdi. Açıklamada 1 Haziran ile 13 Ağustos tarihleri arasında gerillanın eyleme geçtiği dönemde yaşanan çatışmalarda 42 gerillanın şehit düştüğü, 152 asker hayatını kaybettiği dile getirildi. Bu süre zarfında Türk ordusu 58 operasyon düzenledi. 13 Ağustos'tan itibaren eylemsizlik kararının yaşama geçirildiğinin dile getirildiği açıklamada 14 Ağustos ile 28 Aralık tarihleri arasında geçen sürede devletin 85 operasyon, yedi hava saldırısı gerçekleştirdiği çatışmalarda 32 gerillanın şehit düştüğü 32 askerinin öldüğü ifade edildi. (H. Merkezi)

JİTEM tarafından öldürülmek istenen Karadağ tutuklandı!

Hakkâri'nin Yüksekova ilçesinde aracı durdurularak JİTEM tarafından kafasına kurşun sıkılan Demokratik Yurtsever Gençlik (DYG) Sözcüsü Sedat Karadağ'ın durumu iyiye gidiyor. 10 Aralık günü yaşanan saldırıdan sonra Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Araştırma ve Eğitim Hastanesi'ne kaldırılan Sedat Karadağ hayatı tehlikeye atıldı ancak bir gözünü kaybetti. Savcılık tarafından "Örgüt üyeliği" iddiasıyla mahkemeye sevk edilen Karadağ, Van Ağır Ceza Mahkemesi Nöbetçi Hâkimliği tarafından tutuklandı.

(H. Merkezi)

Korucuların davası zamanaşımına uğradı!

Mardin'de 16 yıl önce Davut Karci'yi öldürdükleri iddiasıyla yargılanan korucuların davası zamanaşımı gerekçesiyle düştü. Mardin 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nde 31 Aralık günü görülen duruşmaya korucu sanıklar; Burhan Çelebi, Abdurrahman Çelebi (46) ve Osman Çelebi (49) katıldı. Mahkeme heyeti, açılan davanın zamanaşımı nedeniyle "ortadan kaldırılmasına" karar verdi. İHD Mardin Şube Başkanı ve müdahil avukat Erdal Kuzu ise cinayeti aydınlatacak kadar somut deliller olmasına rağmen alınan kararın protesto etti. (H. Merkezi)

İKİDİLLİLİK TARTIŞMALARI ÜZERİNE KISA BİR BAKIŞ

Uzun zamandır gündemde olan ve önümüzdeki süreçte de gündemdeki sıcaklığını koruyacak gibi görünen Kürt sorununda pratik süreçte Kürt Ulusal Hareketi açısından yeni bir evreye gidildiği söylenebilir. Öncelikle Öcalan ile görüşmelerin kabul edilmesi ve bir takım görüşmelerin yapılabilirliğinin kabul edilmesi, ardından gelen "olumlu" rüzgârlar, sorunun Ulusal Hareket tarafından ileriye taşındığı izlenimi ve beklentisi yaratmıştır. Ancak devamında gelen ve hiç kesilmemiş olan tasfiye etme girişimleri-saldınların egemenlerin niyetlerini yine su üstüne taşımış ve karşılıklı gelişen hamlelerle süreç bugüne evrilmiştir.

Kürt Ulusal Hareketi tarafından savunulmaya başlanan "Demokratik Özerklik" projesi "Demokratik Konfederalizm'e geçiş için bir ara formül olarak tanımlanmaktadır. Yani Demokratik Özerklik stratejik bir hamle olarak değil de taktiksel bir hamledir. **18-19 Aralık'ta** Demokratik Toplum Kongresi tarafından düzenlenen "**Demokratik Özerklik Çalıştayı**"nda oluşturulan taslağa "Demokratik Özerk Kürdistan" adı verildi. Oluşturulan taslakta Demokratik Özerkliğe ilişkin su vurgulara öne çıktı: Demokratik özerklik modelinin neyi kapsadığı ve hangi sorunlar üzerinden çözümler getirilip getirilmediği; "Demokratik Özerklik, Kürdistan toplumunu siyasal, hukuki, öz savunma, sosyal ekonomik, kültürel, ekolojik ve diplomasi şeklindeki 8 boyutlu örgütleyerek siyasi irade yapıp Demokratik Özerk Kürdistan'ın inşasını hedeflemektedir" denildi.

Ayrıca sayılan bu 8 boyutla ilgili de nasıl gerçekleştirileceği üzerine bir takım açılımlar yapıp, öneriler getirildi. İşte bu alanlardan çarpıcı birkaç ifade daha: "Demokratik özerklik ulusal sorun çözme modelidir";

"Ekonomik kaynakların kullanım ve tüketim hakkı demokratik özerk Kürdistan'a ait olmalıdır"; "Doğada kendini savunmayan hiçbir canlı yoktur. Öz savunma hem varlığına dıştan gelecek saldırıların hem de ahlaki ve politik toplum gerçekliğine karşı içten gelecek tehlikeleri etkisiz kılmak için hava ve su kadar yaşamsal önemdedir. Öz savunma, ahlaki ve politik toplumun güvenlik politikasıdır." Demokratik Özerk Kürdistan'ın inşasının hedeflendiği Demokratik Özerklik taslağında örgütlenme biçiminin öncü gücü olarak kadın ve gençlik belirtildi.

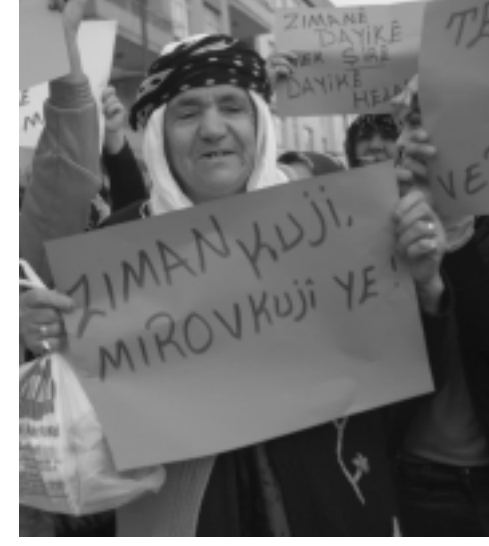
DTK tarafından kamuoyuna deklare edilen Demokratik Özerk Kürdistan projesi, egemenler cephesinden de anında etkide bulunmuş ve cumhuriyet savcılar "göreve" çağırılmıştır. Ardından birbiri ardına gelen tehditlerin hesabı uzun bir liste şeklinde gelmeye başlamıştır. DTK'nın Demokratik Özerklik çalıştayındın önce BDP tarafından başlatılan "İki Dilli Yaşam" kampanyası olmuştur. "İki dilli yaşam" kampanyasıyla birlikte başta T. Kürdistanı olmak üzere Kürtler yaşamın her alanında iki dili (esasta Kürtçe olmak üzere; Kürtçe-Türkçe) kullanacaklardır. Nitekim Kürt coğrafyasında başta çarşı-pazar olmak üzere yaşamın her alanında Kürtçe konuşma kampanyasına dönüşen "iki dilli yaşam" kampanyası, halk tarafından sahiplenilmiş ve egemenler nezdinde ciddi korkulan ve beraberinde büyüyen tehditleri de getirmiştir. Burjuva medyada da başta Doğan medya grubu olmak üzere kampanyayı gündeminden düşürmemiş ve "demokratlığına" ispata soyunmuştur. Haber kanallarında bölge halkının zaten fiilen bu uygulamayı hayata geçirdiğini ancak kampanyayla birlikte Kürtçe'nin kullanımının yoğunluğundan bahsedilip durulmuştur. "İki dilli ya-

şam" kampanyasıyla birlikte genelde bölge belediyele-ri, özde de Amed belediyeleri olmak üzere tablolar Türkçe-Kürtçe olmak üzere değiştirilmiştir.

Kürt halkının tepkisini özetler bir şekilde ifade eden Amedli bir esnaf yanm Türkçe'yle kampanyayı şu şekilde değerlendiriyor: "**Bence böyle olması lazım. Çok doğru buluyoruz ve destekliyoruz bu kampanyayı. Köylerimizden aldılar isimleri; gelsinler de tablamlardan alsınlar, alabiliyorlarsa.**"

Kürt hareketi tarafından başlatılan "iki dilli yaşam" kampanyasının halktaki etkisi; egemenler ve onların uşaklığını yapanlar tarafından gösterilen tepki, yapılan tehditler devrimciler ve komünistler açısından sürece müdahaleyi kaçınılmaz kılmaktadır. Kürt Ulusal Hareketi tarafından ortaya konulan çözüm yolunun değerlendirilmesi elbette kaçınılmaz olarak yapılacaktır. Bununla birlikte Kürt halkı tarafından kimliğini, kültürünü ve dilini korumaya dönük sahiplenmesi de tarafımızdan daha aktif bir şekilde desteklenmelidir. Reel politikada da bu destekleme ve demokratik muhteva sahiplenmelidir. Aksi takdirde Ulusal Hareketin demokratik muhtevasının desteklenmesi doğrusu kendine yaşam alanı bulamayacaktır. Yaşanan gelişmeler karşısında daha aktif politik hamleler geliştirilmeli ve süreçte ideolojimiz doğrultusunda müdahalelerde bulunmalıyız. Egemenlerin Kürt halkına yönelik saldırılar resmi ideoloji doğrultusunda gerçekleşmekteyse bizler de bu durumun daha fazla farkına varmalı, farkındalığımızı gereğini yapmalı ve bu halkın devlete karşı açığa çıkan düşman bilincini, öfkesini sisteme yönlendirebilmeliyiz.

YDG 5. Konferans'ında bu doğrultuda alınan kararlar ön açıdır. Kürt halkına yönelik saldırılara karşı

daha aktif politikalar geliştirme ve merkezi düzeyde saldırılara karşı kampanyalar örgütlenme karar alınmıştır. Bu doğrultuda TZZP Kurdi tarafından başlatılan anadilde eğitim için 10 milyon imza kampanyasına aktif katılım karar alınmıştır. Yine Kürt halk gençliğine yönelik politikalar geliştirme konusunda T. Kürdistan'ındaki alanlardan beklemeci bir tavır sergileme yanlışları eleştirilmiş ve durum mahkûm edilmiştir.

Kürt Ulusal Hareketi tarafından sorunun çözümüne yönelik ortaya konulan "çözüm yolu" elbette ki sonuç vermektense oldukça uzaktır. Demokratik Özerklik projesinin ulusal sorunu çözme modeli olarak ifade edildiği yaklaşımlar bir yana; demokratik hak talepleri doğrultusunda ortaya çıkan çalışmaların bizler açısından önemi üzerinde durulmalı ve etkili bir şekilde hak arama ve alma mücadelesi içerisinde yerimizi almamız gerekir. Reel politikada daha hareketli ve Kürt halkına yönelik saldırılara karşılama noktasında daha gelişkin refleksiye sahip olmamız gerekmektedir. (Amed İK Okurları)

Kara Perşembe eyleminde ana dil talebi!

Belediye başkanlarının serbest bırakılmasını isteyen Kayapınarlılar eylemlerine devam ediyor.

30 Aralık günü Kayapınar Belediyesi hizmet binası önünde yapılan **51. Kara Perşembe** eyleminde MGK bildirisine tepki vardı. Kayapınar Belediyesi Başkan Vekili Mahmut Dağ, BDP Kayapınar İlçe Başkanı Zübeyde Zümrüt, Başkan Yardımcıları İhsan Avcı, Servet Yılmaz, Ayşe Filiz, Belediye Meclis üyeleri, İl Meclis Üyeleri ve çalışanların da katıldığı eylemde BDP Kayapınar İlçe Başkanı Zübeyde Zümrüt konuştu.

Zümrüt; son yapılan MGK toplantısında iki dil talebi nedeniyle Kürt halkının tehdit edildiğini, hapishanelerde bulunan belediye başkanlarının önümüzdeki günlerde mahkemesinin olduğunu ve tüm tutukuların serbest bırakılması gerektiğini söyledi. (H. Merkezi)

Kürtçe şüre bir yıl hapis!

TRT ŞEŞTE resmi olarak Kürtçe yayın yapan devlet, Kürtçe konuştuğu, şiir okuduğu için Kürtleri tutuklamaya devam ediyor.

Muş'un Bulanık İlçesi'nde 21 Mart Newroz kutlamalarında, yazdığı Kürtçe şiiri okuyan Belediye Meclis Üyesi **Cevdet Yaşar** hakkında "**örgüt propagandası**" iddiasıyla açılan dava sonuçlandı. Van 4. Ağır Ceza Mahkemesi'nde açılan davada Yaşar'a 1 yıl hapis cezası verildi. Yaşar'ın avukatı Yangtay'a başvurdu. (H. Merkezi)

HAPİSHANELER

"İşkenceci müdürler görevden alınsın!"

kesmeler, keyfi baskılar (müdürler görevden alınsın", "Devrimci tut-saklar onurumuzdur", "İnsanlık onuru işken-ceyi yenecek" sloganlarını haykırdı.

Ortak açıklamayı İHD Yönetim Kurulu Üyesi **Sevim Kalman** yaptı. Kalman öncelikle sabah saatlerinden itibaren avukatlar ve ailelerden oluşturulan heyetin savcı ve müdürlerle görüşme talebinde bulunduğunu ancak hiçbirinin görüşmeyi kabul etmediğini aktardı. Ardından hapishanedeki sorunların somut örneklerle ayrıntılı olarak aktarıldığı basın açıklamasını okudu. 19 Aralık 2000 yılında yapılan hapishane katliamlarından sonra uygulamaya sokulan F Tipi hapishanelerde, aradan 10 yıl geçmesine rağmen değişen bir şeyin olmadığı söylenerek; işkence ve hak ihlallerinin artarak devam ettiğini, sağlık ve havalandırma hakkının keyfi gerek-

çerlelerle gaspedildiğini, yayın yasaklarının, disiplin cezalarının tecriti daha da ağırlaştırdığını altını çizdi. Açıklama ağırlaştırılmış müebbetlerin taleplerinin sıralanmasından ardından "**Özellikle son dönemde uyguladığı işkence ve kötü muameleden dolayı Tekirdağ 1 Nolu Cezaevi müdürü Ali Haydar Ak başta olmak üzere işkenceci müdür ve diğer personellerin görevden alınmasını, hapishanelerin bağımsız izleme kurullarına açılarak gerekli tespitlerin yapılmasının sağlanmasını istiyoruz**" denilerek bitirildi.

Ardından TUYAB'dan **Selvi Gülmez**, mikrofonu alarak; "**O müdür gelsin bana işkence yapısın, buradayım. Benim oğluma işkence yapmasını, buradayım gelsin bana yapısın**" diyerek öfkesini dillendirdi.

Gülmez Ananın konuşması "**Analann öfkesi katilleri boğacak**" sloganıyla desteklendi. Ardından söz alan avukat **Gülizar Tuncer** de müdürler görüşerek, tutsakların neden dayak yediğini sordukunu ve onlara yapılan işkenceleri anlattığını söyledi. Yanıt olarak, müdürün sürekli güldüğünü ve söylenenleri ciddiye almayarak "kendilerine sorun" dediğini söyledi. Açıklamanın bitiminden sonra bir kez daha hapishaneye

dönülerek gür bir şekilde "**İnsanlık onuru işkenceyi yenecek**" sloganları atıldı.

Basin açıklaması sonrasında aileler görüşe giderken dışarda kalanlar da halaylarla bekleyişlerini sürdürdüler. Bekleyiş sırasında içerden gelen sloganlar dışarda da ısıklarla karşılandı.

Bekleyiş esnasında da hapishanenin insanlık dışı uygulamaları kendini bir kez daha gösterdi. Eylemci kadınlardan beş kişi hapishane tuvaletini kullanmak istedi. Gardiyanlar tarafından, ilk başta olumlu yanıt verilerek üst aramasından sonra tuvaletini kullanabileceği söylendi. Fakat beklemesi esnasında asker; "**Ziyarete girmiyorsanız tuvaleti kullanamazsınız**" sözleriyle eylemciler dışarıya çıkarılmak istendi. Defalarca bunun insani bir ihtiyaç ve hak olduğu anlatıldı ve tartışıldı, ama "emir kulu" olduğunu söyleyen asker; üslubunu sertleştirdi ve dışarıya çıkarmak için bir grup asker çağırıldı. Ardından bir komutan ve emirdeki sekiz asker beş kadın eylemciyi dışarıya çıkarmak için geldi. Eylemcilerin sergilediği net ve ısrarcı tutum karşısında, tuvaleti kullanmanın bir sakıncası olmadığına karar verildi! (İstanbul)

Kırklar'da tutsaklar müdürün görevden alınmasını istedi!

İzmir Kırklar F Tipi Hapishanesi müdürünün tutsaklara yönelik saldırılarına bardağı taşırdı. İzmir Kırklar 2 No'lu F Tipi Kapalı Hapishane'de bulunan 81 tutsak, hapishane müdürü **Necmi Üçler**'in görevden alınması için Adalet Bakanlığı'na dilekçe verdi.

Tutsaklar müdür Necmi Üçler'in kendilerine 12 Eylül benzeri uygulamalar dayattığını, oda değişikliğini "**örgüt eğitimi**" olarak değerlendirdiğini bundan hareketle reddettiğini ve değişiklik isteyen tutsakların sorguladığını; iki-üç ayda bir yapılan aramaların son günlerde iyice sıklaştığını, Kürtçe savunma yapan tutsaklar üzerindeki baskıların iyice arttığını dile getirdiler. (H. Merkezi)

lerini ve tutsaklara başka günlerde hastalanmalarının yasaklandığını(!) ifade etti.

31 Aralık

Bu haftaki hasta tutsaklar eylemi, yılbaşı nedeniyle saat 17.00'de gerçekleştirildi. Yürüyüşün ardından Galatasaray Lisesi önüne gelindiğinde açıklamayı okuyan **Hasan Kaşkar**; "**Yeni yılda da bu mücadeleli süreci**" mesajı verdi. Eylem, 6 Ocak Perşembe günü Adli Tıp Kurumu önünde yapılacak olan eyleme çağrı yapılarak sona erdi. (İstanbul)

HAPİSHANELERDEN...

Tekirdağ 2 No'lu F Tipi'nde Tutaklara Saldırı

Tekirdağ 1 ve 2 No'lu F Tipi Hapishanelerinde yaşanan fiziksel saldırı ve işkence olaylarına ilişkin hapishane önünde yapılan eylemin üzerinden daha bir gün geçmeden 2 No'lu F Tipi Hapishane'sinden tutaklara yeni saldırı haberleri geldi. Gelen bilgilere göre; saldırı sonrası tutaklar üç kişilik hücrelerden tek kişilik hücrelere zorla götürüldü. Edinilen bilgilere göre bu saldırılar sırasında **Şehmuz Avcı** isimli tutsağın kolu kırılmış, **Bektaş Karaman, İlyas Argun, Cemal Bozkurt, Ali Gül Alkaya** ve birçok tutsak ağır bir şekilde dövülmüş ve darp edilmiştir. Yine saldırılar sırasında tutsakların elleri mazgala konularak ayakla çiğnenmiş, nefes almakta zorluk çekecek denli kaburgalarına vurulmuş, tekme ve yumruklarla darp edilmiştir.

Sürgün sevklerle direniş kırılmak isteniyor

Tekirdağ 2 No'ludaki işkenceler devam ederken 1 No'lu da tutsakların zorla başka hapishanelere sürgün ederek direnişini kırmaya çalışılmaktadır. Bir süredir ağırlaştırılmış müebbetlerin koşullarının iyileştirilmesi için tutsaklar fiili direnişlerini aşamalı olarak sürdürüyor. Geerek sayımlarda gerek arama bahanesiyle yapılan baskınlarda, ziyarete ya da görüşme gidis gelişlerde her an fiili saldırı ve işkenceye maruz kalan tutsakların örgütlülüğü, şimdi de sürgün sevklerle dağıtılmak isteniyor.

En son tutsak ailelerinden edindiğimiz bilgilere göre Tekirdağ 1 No'lu hapishanesinde bulunan **İsmail Yılmaz Kandıra 1 No'lu F Tipi'ne, Turgut Kaya Kandıra 2 No'lu F Tipi'ne; Ulvi Yalçın, Hüseyin Karaoğlu, Murat Aktaş, Hüseyin Erdemir, Bektaş Karaman, Hasan Özcan, Mehmet Ali Bozok ise Edime F Tipi'ne zorla sürgün sevk edilmiştir.** Tutsaklar gittikleri hapishanelerde çiplak arama dayatmasına maruz kalmış ve bu duruma direnince de darp edilmişlerdir. Bütün bu saldırılar ve tutsakların ortaya koydukları direniş, şunu bir kez daha açığa çıkarmıştır: F Tiplerinin açılmasından bugüne geçen 10 yıllık süre içinde en ağır tecrit koşullarında dahi tutsakların örgütlü hareket etmelerinin önüne geçilememiştir.

Kadın tutaklara sürgün sevk

Daha önce Sincan Kadın Hapishanesi'nden Muğla E Tipi Hapishane'ye sürgün edilen **Fadime Özkan**, şimdi de **Alanya L Tipi Hapishane'ye** sürgün edildi. Avukatı ve ailesinden edindiğimiz bilgilere göre biri ağırlaştırılmış müebbet hükümlüsü üç siyasi tutsak birlikte kalmaktalar. Ancak burada da ağırlaştırılmış müebbet hükümlüsü tutsağın havalandırmaya sadece 1 saat çıkarılmasından kaynaklı diğer tutsakların havalandırmaya çıkışı tam bir işkenceye dönüşmüş durumda. Havalandırmaya her çıkışlarında gardiyanı çağırarak malta kapısını açtırıp havalandırmaya malta kapısından geçmek zorunda bırakılan tutsaklar bu durumun yaşamları olumsuz etkilediğini belirterek ağırlaştırılmış müebbet hükümlüsü tutsağın da havalandırmadan daha fazla yararlanılmasını için girişimlerde bulduklarını bildirdiler.

Ayrıca daha önce Sincan Kadın Hapishanesi'nden Kirşehir E Tipi Hapishanesi'ne sevk edilen **Deniz Tepeli** tekrar **Sincan Kadın Hapishanesi'ne** götürüldü. Tepeli, çiplak aramasına dayatmasına karşı çıkınca darp edilmiştir. Darp üzerine revir doktorundan rapor tutmasını istediğinde, doktor "kendin yapmadığın ne malum" diyerek, işkenceci yüzünü göstermiştir.

Maltepe Çocuk Hapishanesi'nde yine saldırı

Maltepe Çocuk Hapishanesi'nde kalan çocuklar, aileleriyle yaptıkları açık görüşün ardından, koğuşlarına dönerken slogan atılarak gerekçesizlikle ailelerinin yanında askerlerin saldırısına uğradı. Aileler, hapishane müdürüyle görüşmek istedi. Ancak başgardiyan, yetkilinin kendisi olduğunu ve müdürün ailelerin kendisi ile görüşmesini istediğini belirtti. Ailelerin durumu basına ve insan hakları savunucularına bildireceklerini söylemeleri üzerine ise, hapishane müdürü aileler ile görüştü. Ancak her zamanki gibi müdür olanlardan "habersiz" olduğunu ve bölmesi bir şeye izin veremediklerini söyledi(!)

Tekirdağ 1 ve 2 No'lu Hapishanelerinde özellikle ağırlaştırılmış müebbetlerin koşullarının iyileştirilmesi için yapılan eylemler, içeri ve dışarı boyutuyla çeşitli biçimlerde sürüyor. Saldırı haberlerine her gün yenisinin eklenmesi ve saldırıların bizzat işkenceci müdür **Ali Haydar Ak** tarafından organize edilmesi üzerine tutsak aileleri ve İnsan Hakları savunucuları hapishaneye giderek hem savcı hem de Ali Haydar Ak başta olmak üzere hapishane müdürleriyle görüşme talebinde bulundular.

Daha önce saldırılarla ilgili yapılan suç duyurularının ardından **28 Aralık** tarihinde **TU-YAB, TUAD ve İHD Cezaevi Komisyonu** tarafından **Tekirdağ 1 ve 2 No'lu Hapishaneleri** önünde ortak bir eylem organize edildi.

Otobüs Tekirdağ sınırına girdiğinde çeşitli girişimlerle (trafik kontrolleri, ceza

"Bolu F Tipi yaşanmayacak kadar kötü"

TBMM İnsan Hakları Alt Komisyonu, Bolu F Tipi Hapishane'yle ilgili bir rapor açıkladı. Daha önce de defalarca F Tiplerinde incelemelerde bulunup yaşanan hak ihlallerinin sistematik olmadığını savunan İnsan Hakları Komisyonu, geline aşamada artık gizlenemeyecek kadar açığa çıkan insanlık dışı uygulamaları ifade etmek zorunda kalmıştır. Ancak, sorunların tespitinin yapıldığı raporda bütün bunların nasıl düzeltilmesi gerektiği konusunda herhangi bir ifade bulunmamaktadır.

F Tiplerinde koşulların yaşanmayacak kadar kötü olduğunu vurguladığı raporda tutsakların

maruz kaldıkları uygulamalar şu şekilde yer aldı; "Disiplin cezalarının keyfi olarak tatbik edildiği, disiplin cezalarına karşı başvurdukları infaz hakimliğinin alabildiğine idareyi kayırdığı, ceza infaz kurumuna ilk girişte (başka bir F tipinden gelmiş olsalar bile) iç çamaşırına kadar -herkesin önünde- soyuldukları, kabul etmemeleri halinde dayak yedikleri, şiddete maruz kalmanın neticesinde, doktor raporu alınsa bile, idarenin; mukavemetten ötürü zor kullanmak zorunda kaldığı şeklinde kendini savunduğu ve bu savunmaya itibar edildiği."

Raporda müebbet hapis cezası alan tutsakların ciddi bir tecrit altında tutulduğu ve gardiyanlar arasında "A Takımı" adıyla oluşturulmuş bir ekibin

"Aile Hekimliği ile tutsaklara hastalanmak yasak!"

24 Aralık

Türkiye hapishanelerinde durmadan kanayan yaramız olan hasta tutsaklarla ilgili yapılan haftalık yürüyüşün 24 Aralık Cuma günü gerçekleştirilen

Aras ve Çelik ölümüne terk edildi

Hapishanelerde tutuklu bulunan hasta tutsakların durumu giderek kötüye gidiyor. Erzurum H Tipi Yüksek Güvenlikli Hapishane'de ölüm sınırındaki tutsaklar arasında bulunan 60 yaşındaki **Mehmet Aras** ile Sincan 2 No'lu F Tipi Hapishane'de kanser hastalığına yakalanan **Abdulsamet Çelik**'in sağlık durumunun her gün biraz daha bozulmasına karşın iki tutsak da serbest bırakılmıyor. (H. Merkezi)

eyleminde, hasta tutsakların isimleri sıralanarak, bu tutsaklar için "özgürlük" istendi. Taksim Tramvay Durağı'ndan Galatasaray'a yürünen eylemin bu haftaki açıklamasını sanatçı **Ercan Aydın** okudu.

Aydın, hapishanelerdeki son saldırının "**Aile hekimliği**" uygulamasının kabul edilmesi olduğunu söyledi. Özelleştirme politikasının bir parçası olarak uygulanmaya başlanan bu uygulamanın tutsakların sağlık haklarının son kırıntılarını da ortadan kaldırdığını belirten aydın, tutsakların "aile hekimleri"nin sadece haftada 1 ya da 2 gün cezaevine gelebilecek-

2011'de; daha güçlü direnişlerle, büyük zaferler kazanacağız!

Yeni bir mücadele yılına girdiğimiz şu günlerde geride bıraktığımız 365 günün işçi mücadelesine, direnişlerine belli başlılar üzerinden bakmak yararlı olacaktır.

2009 yılı, emperyalist-kapitalist sistemin merkez üssü ABD olan ve dünyanın diğer bölgelerine yayılan krizinin yükünü omuzlamıştı. Emperyalist-kapitalist ülkeleri saran ve adeta bir girdap gibi diğerlerini de içine çeken bu krizden ülkemizin etkilenebilmesi söz konusu bile değildir. Krizin bize ulaşması, etkisi altına alması uzun sürmedi. Teğet geçmek bir yana kriz işçi sınıfı ve emekçilerin bütçesini deldi geçti. İşsizlik rakamları tavan yaptı, fabrikalar kapandı, maaşlar düşürüldü, binlerce işçi ücretsiz "izine" gönderildi. "Kurt bulutlu havayı sever" misali egemenler bu atmosferi fırsat bile rek işçi ve emekçilerin kazanılmış haklarına yöneltiler, örgütlülüklerini dağıtmaya çalıştılar. İşçi ve emekçiler bu saldırılara karşı bir bütün olarak karşı koyamasa ve geri püskürtme de önemli çıkışlar yaptı. Uzun yıllardan sonra ilk defa fabrikalar işgal edildi, işçileri fabrikadan çıkarmak için **Özel Harekât Timleri** devreye sokuldu, ana yollar kapatıldı, inili ufaklı çok sayıda direniş, eylem ve grev örgütüldü.

KESK'in tüm ülkeyi etkisi altına alan iş bırakma eylemi belki de en fazla iz bırakan çıkış oldu. Tabii bu durum TEKEL işçileri Abdi İpekçi Parkı'nda cop-biber gazı soslu

soğuk duş alıncaya kadardı!

Tekel işçileri; Ölmek var dönmek yok!

Krizin etkisini sürdürmesi öfkenin de artmasını beraberinde getirdi. Bunun ne kadar büyük bir enerji biriktirdiği TEKEL direnişi etrafında gelişen mücadelede ortaya çıktı.

2009, 18 Aralık günü özlük haklarına, işlerine, geleceğine ve sendikalarına sahip çıkmak için eyleme geçen TEKEL işçilerine yapılan saldırı ve sonrasında Türk-İş Genel Merkezi önüne taşınan direniş oluşacak **çığık ilk kar taneleriydi**. İşçi sınıfı hareketi özellikle de 2000'li yıllardan bu yana istikrarlı bir geriye gidiş süreci yaşıyordu. Egemenlerin taşeronlaştırma, örgütsüzleştirme saldırıları adım adım yaşama geçiyor, sendikali işçi sayısı giderek azalıyor, sınıfın düşmanına karşı hareket alanı giderek daralıyordu. Bu süreç işçi ve emekçilerin düzene karşı öfkesini de biliyor **önemli bir potansiyel biriktiriyordu.**

İşte TEKEL direnişi bu geriye gidiş içinde

sınıfın biriktirdiği **öfkeyi ve enerjisi** açığa çıkarmasına vesile oldu. TEKEL işçileri bir anda sınıf hareketinin odak noktası haline geldi. Gün geçtikçe direniş olan ilgi ve destek büyüyor, direniş sınıfın diğer bölüklerinin ilgisini çekiyor, moral aşıyor, mücadeleye azmini biliyordu. Nitekim bunun sonuçları da kısa sürede kendini gösterdi. TEKEL, konfederasyonları yan yana yürütmek, yeni ve yakın zamana göre de radikal eylem biçimleri almak zorunda kaldı. Birçok ilde ve bölgede işçi sınıfı ve emekçiler TEKEL etrafında gelişen bu rüzgânı da arkasına alarak önemli direnişler, eylemler gerçekleştirdi.

Ortaya koyduğu tüm yeniliklere ve sınıf hareketine katkısına, sendikal bürokrasiyi nişan tahtasına çıkmasına karşı TEKEL direnişi hedefine ulaşamadı. **Sendikal bürokrasi, işbirlikçi, ihanetçi çizgi direnişi parça parça bitirdi.**

Ne ki önce Türk-İş'e karşı direnen işçiler bir süre sonra Tek Gıda-İş önüne çadır kurarak direnişi buraya taşıdı ve direnişin birinci yıldönümünde eylemi bitirdi.

32 yıl sonra yeniden Taksim'deyiz!

TEKEL'in zincirlerinden boşanmasına vesile olduğu bu öfkenin güçler dengesinde belli bir değişiklik yaratacağı muhakkaktı. Taksim'de 1 Mayıs yasağının kaldırılmasına karşı üç yıldır sokak sokak yürütülen militan direniş TEKEL rüzgânını da arkasına alarak nihayet hedefine ulaştı. İşçi ve emekçiler 32 yıl sonra da olsa kendileri açısından oldukça derin bir anlamı olan Taksim Meydanı'na yeniden bir bütün olarak girdi. İşçi sınıfı ve emekçilerin önündeki yasakların adeta bir sembolü haline gelen Taksim'e vurulan zincir, **devrimci, ilerici, yurtsever güçlerin kran kranaya yürüttüğü mücadelelerin ve son olarak TEKEL işçileri etrafında gelişen muhalefetin de etkisi ile kırıldı.**

2010 1 Mayıs işçi sınıfı ve emekçilerin geleceğe hangi pencereden baktığına ve nereden yol almak istediğine dair de önemli ip uçları verdi. 1 Mayıs büyük bir arayış içinde olan ve yüzünü sola dönmüş geniş bir kesimin varlığını dosta düşmana

gösterdi. 1 Mayıs'ın böylesine önemli bir mesaj verdiği hemen akabinde CHP'nin dümeni sözde de olsa sola kırmada da ifadesini buldu.

Belediye işçileri; "Sendika bizim geleceğimiz"

2010 yılı TEKEL işçileri ile birlikte radikal eylemlerin altına imza atan belediye işçilerinin direnişine de ev sahipliği yaptı. Sendikalarından istifaya etmedikleri için işten çıkarılan Esenyurt işçileri ve onlara sonradan dâhil olan İtfaiye işçileri Tekel'in yürüttüğü yoldan onlara güç vererek ve onlardan güç alarak uzun bir direniş güncesi yazdı. İşçiler saldırılara karşı direnişi Esenyurt'un **her sokağına**, kahvesine taşımaya çalıştı. Bölgede bir miting gerçekleştirdi, **Boğaz Köprüsü'nü** kesti. Belediye başkanının geri adım atması ve sendikayı kabul etmesi ile direniş kazanımla sona erdi. Sınıf sendikacılığı çizgisini kendisine rehber edinen **Devrimci Demokratik Sendikal Birlik (DDSB)** önderliğinde yürüten bu süreç sınıfın mücadele tarihine önemli bir not düştü.

Esenyurt ve İtfaiye ile TEKEL'in yarattığı bir havada TİS'e giden belediye işçileri son yılların en kitlesel eylemlerine imza attı. Belediye işçileri genel merkezin direnişini içini boşalttı ve masaya zorlayan, patron yanlısı tutumuna rağmen yine de TİS'i önemli kazanımlarla imzaladı. Türkiye'de ilk defa taşeron ve üniversite mezunu işçilerin sendikalaşmasının önünü açan bir maddeyi sözleşmeye geçirdi. Bu kazanım taşeronlaştırmayı önümüzde on yıllarda temel hareket eksenini belirleyen egemenlere karşı kazanılan küçük ancak değerli bir adımdı. Belediye-İŞ'te uzunca bir süredir devam eden, DDSB'in içinde aktif olarak yer aldığı **muhalefet** ile san sendikal anlayış arasındaki çatışma sözleşme süreci ile iyice açığa çıktı. İstanbul şubelerinin bir süredir devam eden ortak duruşu san sendikal bürokratik çizgiye karşı bir harekete dönüştü. Kendini "**Demokratik Değişim Hareketi**" olarak deklare eden bu anlayış genel merkezin türlü oyunlarına, saldırılarına, hakaretlerine maruz

kaldı ve yenildi. Ne ki hareketin temel hedefi; mevcut bürokratik sendikacılığa, tek adamcılığa karşı sınıfın sorunları temelinde hareket eden, demokrasinin işlediği bir sendikal anlayışı yaşama geçmekti. Bu yanıyla seçimleri kaybetmiş de olsa önemli bir çıkış ve alternatif olarak yeterince anlamlıydı.

Daha büyük direnişler için sınıfa yoğunlaşalım

İşçi sınıfının birçok bölgede lokal direnişleri, grevleri, eylemleri başta da TEKEL sonrası, mücadeleye ivmesi düştü. Ne var ki işçi sınıfı hareketi özellikle TEKEL ile birlikte yüzünü gelişim dinamiklerinden yana döndüğünü gösterdi. Ötesi sınıfın inişli çıkışlı hareket tarzının bir cilvesi sayılmalı. Buna rağmen özellikle **Paşabağçe temizlik işçileri Türk-Albayrak**'ın zaferle sonuçlanan tek kişilik direnişinin, **DESA işçisi Emine Arslan**'la daha görünür hale gelen geleceğin sürdürülmesine ve dikkate alınması gerektiğine işaret etti.

Artık mazide kalan 2010; sayısı ve etkisi azalsa da gelişen direniş ve eylemlerde bile **devrimci ve komünistlerin** sınıfa olan **uzaklığı** koruduğunun sinyallerini verdi. **Söz konusu olan direniş ve eylemlerin büyük bir bölümünde devrimci ve komünistlerin belirleyici etkisini görmek mümkün olmadı.** Bu anlamda **Devrimci Demokratik Sendikal Birlik (DDSB)** önderliğinde yürüten **Çorlu-Yeşil Kundura ve Grup Suni Deri** ile **Düzce DESA Deri** direnişleri gelecek açısından büyük bir değer taşıyor. Bu direnişlerle dayanışmanın geliştirilmesi, yaygınlaştırılması ve yeni örneklerle büyütülmesi önümüzde duran önemli bir görevdir. Bu direnişlerle birlikte yeni yıla taşınan UPS, Buca temizlik işçileri vb. çok sayıda direniş bu kapsamda bize önemli sorumluluklar yüklemektedir.

Yeni yıl, işçi sınıfı ve emekçilerin özgür geleceğe daha hızlı yürüttüğü, kararlığa daha güçlü darbeler indirdiği bir yıl olacaktır! Yeni yılda daha fazla direniş daha fazla zafer!

"Bırakınız Aç Kalmaya Devam Etsinler!"

Kitlelerin yoksulluğu üzerine kendisini var edebilmiş bir sistemin olağan adımlarıdır bütçe kanunları. Topyekün saldırının 'an'daki saldırısı... Onlar için saldırının planlanan hedefe ulaşması emek cephesinin örgütsüzleştirilmesinden geçmektedir.

2011 Merkezi Yönetim Bütçesi Yasa Tasarısı yolsuzluk tartışmaları eşliğinde meclisten geçti. Yolsuzluk iddialarına cevap vermekten özenle imtina edenlerin, yoksulluğun çözümünde sadakayı salık verenlerin hazırlayacakları bütçeden halkın yararına bir şeyin olmaması kaçınılmazdır. Zira sembolik düzeyde dahi halkı "temsili" edecek ya da "objektif" görüş sunacak DKÖ ve bilim insanlarının fikrini almak bile söz konusu olmamıştır. Her bütçe tasarısı gibi, 2011 bütçesi de sistemin tahkimi ve doğallığında ezilen kitlelerin daha fazla sömürülmesi kurgusundan yola çıkmaktadır.

Seçim Bütçesi: Ağza Çalınan Bal

2011 bütçesi, hazırlayıcısının temsil ettikleri sınıflar bağlamında düşünüldüğünde öncellerinden farklı bir içerik arz etmiyor. Ancak bu bağlam içerisinde dönemsel koşullara paralel düzenlemelerin zorunluluğu göz ardı edilmemelidir. Üçüncü yılını dolduran küresel krizin etkilerini yeni yılda egemenler lehine çevirmeyi hedefleyen bir anlayışın doğrunda bütçeye yansımaları bakımından kaçınılmaz olacaktır. Daha özelden düşünüldüğümüz zaman 2011 bütçesinin bir seçim bütçesi olduğunu söylemek gerekir. "Türkiye'de ise 2011'i seçim sandığı şekli-

lendirecek. AKP iktidarının 12 Haziran seçimlerine dönük bir iktisat siyaseti izlediği bugünden görülmüyor. Hükümetin bütçe açığı ve kamu borç stoku rasyoları (oranları), AB ortalamaları ile kıyaslandığında, "seçim hovardalığı" yapmaya müsait görünüyor. AKP bu seçimleri alırsa, yılın ikinci yansında daha kemer sıkıcı bir ekonomi siyaseti izler." (M. Sönmez, 31.12.2010)

Bütçe görüşme ve kanunlarının halihazırda kitlelerin gündeminde yer bulma düzeyinin oldukça geri olduğu koşullarda, AKP'nin kayıt dışı ekonomiden seçime yönelik hiçbir harcamadan kaçınmayacağı aşikardır. Yaygın ve süreklilikli propagandaya aynılacak asıl gücün yanında azımsanmayacak derecede kömür, beyaz eşya ve nakit para yardımının hem devlet kurumları, hem de cemaatler eliyle gerçekleştirileceği önceki seçim dönemlerinde kanıtlanmıştır.

Dolaylı Vergi: Kanıksatılmış Sömürü

2011 bütçe tasarısını meclise sunan Maliye Bakanı M. Şimşek müjde verirken "2011 yılı içinde ne yeni vergi, ne vergi artışı, ne bir vergi indirimi öngörürüz" diyor. Taşeronlaştırma, özelleştirme ve esnek çalışma saldırılarıyla işsizlik girdabına sokulan emekçilerden halihazırda yüksek oranda dolaylı vergilerin

alınmaya devam edilecek olması; işte verilen müjde budur. 60-70 bin arası memur alınacağını duyuran Şimşek, alınacak memurların kadrolu olmayacağını söylemek gereği duymamıştır. Nasıl olsa kayıt dışı çalışma ve işsizlik oranının oldukça yüksek seviyede seyrettiği bir skalada "kadroyu kim atmış, halk bulsun!". "Genel anlamda 2011 bütçesine bakıldığında, bütçenin tam anlamıyla bir faiz ve vergi bütçesi olduğu görülmektedir. Dar ve sabit geliri vatandaşlarımızın omuzlarına karabasan gibi çöken dolaylı vergilerin toplam

vergiler içindeki payı % 70 iken; bu durumun düzeltilmesi için hiçbir girişimde bulunulmaması, AKP'nin adaletin sorgulanmasına neden olmaktadır." (Türkiye Kamu-Sen, 03.11.2010)

Dolaylı vergi, niteliği gereği 'gelir' üzerinden alınmamaktadır. Zira emekçilerin daha fazla sömürülmesine olanak tanıyan bu vergi türü hâkim sınıfların kendilerinin refahı için var olan devlet aygıtı aracılığıyla ihtiyaçlarını karşılamaları için yöneltilen bir araçtır. Bu yüzden "gelir" biriktirmenin olanak dışı olduğu

kitleleri vergiye tabi tutmak için tüketici pozisyonundaki kitlelerin her türlü ihtiyacını karşıladığı satın alma işlemlerinde ödedikleri miktardan bir kısmının vergi olarak alınması "düzen"den ileri gelir. Böylesi bir düzende devlet hiçbir zora başvurmadan, dolaysız bir his oluşturmadan yani kendisine sıfır yüzden oluşacak bir tepkiyi öncesinden öteleyerek ve aslında ensede bir kene olma pozisyonunu sürdürmektedir.

Eğitim ve Sağlıkçı Ayrılan Pay: Eğitim Balonları

Önceki dönemlerde eğitim ve sağlığa ayrılan bütçe paylarının "savunmaya" ayrılan pay karşısındaki düşüklüğü sıklıkla eleştirilmiştir. Bugün ise bütçe paylarında bu alanlara aktarılan paylarda sağlanan minimum artışlarla farklı bir çizginin izlendiği algısı oluşturulmaya çalışıyor. Oysaki Milli Eğitim Bakanlığı'na ayrılan pay, Maliye Bakanlığı (72.182.862.900 TL) ve Çalışma Bakanlığı (35.853.699.000 TL) bütçelerinden sonra üçüncü sıradadır. 2011 bütçesinde eğitime ayrılan payın toplam bütçe içerisindeki payının % 10,9 olarak belirlenmesi basit bir aldatmacadan öteye gitmemektedir. Zira yakın 34 milyon TL'ye denk düşen bu meblağın % 72'si personel giderlerine ayrılmıştır. "Buna ek olarak sosyal güvenlik devlet primi giderleri MEB bütçesinin yüzde 11'ini oluşturuyor. Yere göğe sığdıramadıkları Milli Eğitim Bakanlığı bütçesinin sadece yüzde 7,5 kadar mal ve hizmet alımları için ayrılmış." (Evrensel, 23.12.2010) Yatırım için

ayrılan bu küçük payın bile bin bir türlü dalavereyle heba edileceği, yanı sıra eğitimin tamamen paralı hale getirileceği bir projenin adımları olarak gerçekleştirilen saldırılar düşünüldüğünde egemenler açısından eğitime pay ayırmanın zorunlu bir kalem olmaktan başka bir anlam ifade etmediği ortadadır. Sağlığa ayrılan pay sadece % 5,5'tir (17.241.263.630 TL) tekabül eder. Ayrıca bu payın % 36'sı personel giderleri için ayrılmıştır.

"İç ve dış güvenlik" için ayrılan pay ise toplam bütçenin yaklaşık olarak % 10,6'sını oluşturmuştur. MIT Müsteşarlığı, Milli Savunma Bakanlığı, Jandarma Genel Komutanlığı, Emniyet Genel Müdürlüğü, Sahil Güvenlik Komutanlığı ve Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığı olarak sayılabileceğimiz "savunma ve güvenlik" payı yaklaşık olarak **33 milyar 117 milyon TL**'dir. Bu miktar eğitime ayrılan miktara oldukça yakındır. Örtülü ödenek olarak askeri alana aktarılan kayıt dışı ekonomik unsurlar da bunun cabasıdır.

Kitlelerin yoksulluğu üzerine kendisini var edebilmiş bir sistemin olağan adımlarıdır bütçe kanunları. Topyekün saldırının "an"daki saldırısı... Onlar için saldırının planlanan hedefe ulaşması emek cephesinin örgütsüzleştirilmesinden geçmektedir. Tam da bu yüzden her yılın emekçilerin örgütsüzleştirme ya da kendisine yedekleme taktikleriyle uygulamaktadırlar. Emekçiler açısından da saldırıyı boşaya çıkaracak tek yol ise birlik ve daha fazla birliktir. Geçtiğine şüphe yoktur.

Suni Deri patronunun suni planları boşa düşecek

Deri-İş bünyesinde örgütlenmek için işten atılan 15 Grup Suni Deri işçisinin direnişi Çorlu'da fabrika önünde devam ediyor. Fabrika içinde büyük çoğunluğu yakalamalarına rağmen patronun sendika tanımaz tavrı da sürüyor. Deri-İş Çorlu şube temsilcilerinin tüm görüşme talepleri reddedilirken patron işçilere sürekli "Deri-İş'ten istifa edin, benim istediğim sendikaya üye olun, o zaman sendikal faaliyet yürütmeye izin veririz" diyor. Patronun bu yeni dayatmasına karşı işçiler de "sendikalaşmaya Deri-İş'le başladık Deri-İş'le kazanacağız" diyerek cevap veriyorlar. 30 Aralık günü deri işçileri ile görüşme yapmak için gittiğimiz Çorlu'nun Ulaş Beldesi'nde işçiler büyük bir öfke ve kazanacaklarına olan inançla fabrika önünde büyük bir ateş yaktılar.

"Direnişte kararlılık sürüyor, adım adım ilerliyoruz..."

Direnişin 22. gününde yaptığımız ziyarette işçiler yakılan ateş başında alkış tutarak öğle molasına çıkan arkadaşlarını selamlıyorlardı. Fabrika içindeki işçiler de aynı şekilde alkışlarla karşılık veriyordu.

"Demokratik yollar denedik, olmadı. Bundan sonra sesimizi duyacaklar, biz onlara yeter sırtı-

mızdan inin de bir dinlenelim dedik. Ama onlar buna hayır dedi. Şimdi kim kimin sırtına binecek onu göreceğiz" diyen deri işçilerinin öfkesi Grup Suni Deri Fabrikası'nı saracak kadar kabarmış durumda. Bu zamana kadar direniş sayesinde patronun işçilere yaklaşımında çeşitli değişiklikler yaşandığını gazetemizin 79. sayısında belirtmiştik. Aradan geçen 15 günlük süre zarfında çeşitli kazanımlar elde edildi. Kazanımlar hakkında direnişteki işçilerden Cemal Tuna bize bilgi verdi. "Biz sendikal olduğumuz için işten atıldık. Bu bizim en meşru, yasal hakkımız. Çoğunluğu sağlamamıza rağmen Suni Deri patronu bunu kabul etmedi. Patron yasaları çiğniyor. Şu an içinde ve dışarıda birlik içindeyiz. Bu zamana kadar kazanımlarımız oldu. Eskiden öğle yemeklerinde molamız olmuyordu. Ancak şimdi fabrika içindeki arkadaşlarımız öğle yemeğine ve çay molasına çıkıyorlar. Servis düzenimiz bozuktu, yine direniş sayesinde düzeldi. Eskiden 12 saat çalışıyorlardı, şimdi ise 9 saat çalışıyorlar.

Ayrıca eskiden patron hammaddesi olmadığı gerekçesi ile 2 gün iş olmadığımızı söylüyor ve bu iki günün ücretlerini ödemiyordu. Bu da yetmezmiş gibi bu günlerin acısını bizleri hafta sonu çalıştırarak alıyordu. Anlayacağınız 2 gün bedava çalış-

yorduk. Şimdi ise kaybedilen iki gün için arkadaşlarımızı ücretli izin kâğıtları veriliyor. Direnişimiz sayesinde fabrika içindeki arkadaşlarımız biraz rahatladı. İleri süreçte de bu kazanımları zaferle sonuçlandıracağız. Sendikamız, örgütümüz namusumuzdur."

Direnişteki işçilerden Ferhat Kalan ve Bülent Turaman ile de konuştuk.

Ferhat Kalan: "Biz 9 Aralık'ta işten atıldık. Nedeni ise en doğal hakkımız olan sendikaya üye olmak. Elbette yaşananların işten atılmaya sonlanmadığını direnişimizle herkese duyurduk. Ekmek davasından vazgeçmeyeceğimizi tüm Türkiye iyi bilsin. Bunlar para için her şeyi yapanlardır. Biz buna izin vermeyeceğiz. Burada bu tarih olarak kazanacağız. Ekmek davası bizim namusumuzdur.

Sendikamız örgütlülüğümüz, direnişimiz bizim namusumuzdur ve namusumuza sahip çıkıyoruz ve daha sonra da sahip çıkacağız. 2010 yılında tüm demokratik yolları denedik ancak olmadı. 2011'de ise daha sert olacağız. Bizi daha çok hissedecekler. Kazanacağımızı kabul edecekler."

Bülent Turaman: "22 gündür direniyoruz. Direnişimizin amacı sadece sendikaların bizlere çeşitli olanaklar sağlaması değil tüm Türkiye'ye örnek olmasıdır. Bizim bugün bu süreçte direnmemiz

içerideki ve dışındaki arkadaşların birlik ve beraberliğini daha çok sağlıyor. Şimdi patron içerideki arkadaşlarımızı daha ilimli yaklaşıyor. Nedeni ise işte tam burada, direnişte! Dedim gibi direnmemizin asıl amacı, Türkiye'deki tüm işçilerin refahını sağlamak içindir. Sadece Suni Deri'de değil her yerde kazanmak için mücadele ediyoruz. Son olarak da yineliyoruz 'Direne direne kazanacağız!'"

(İstanbul)

"Sendikamız örgütlülüğümüz, direnişimiz bizim namusumuzdur ve namusumuza sahip çıkıyoruz ve daha sonra da sahip çıkacağız."

(H. Merkezi)

Belediye-İş İstanbul şubelerine yönelik baskılar sürüyor

Türk-İŞ'e bağlı Belediye-İş Sendikası şubelerinde Genel Kurul öncesi Demokratik Değişim Hareketi adıyla bir araya gelen şubelere genel merkezin düşmanca tutumu devam ediyor. Son olarak çıkanlar merkezi kararlar İstanbul 1, 2 ve 5 No'lu şubelerin bulunduğu binadaki konferans salonu işçilere kapatıldı. Bunun üzerine Belediye-İş İstanbul Şubeleri sendika binası önünde toplanarak bir basın açıklaması gerçekleştirdi ve konferans salonunda yapılması gereken temsilciler toplantısının bir bölümü sokakta yapıldı. "Belediye-İş sendikasında sendika içi demokrasi istiyoruz" yazılı pankart açan işçiler "Baskılar bizi yıldıramaz", "Direne direne kazanacağız", "Kahrolsun sendika ağaları" vb. sloganlar attılar. Burada Belediye-İş İstanbul Şube temsilcileri adına Bakırköy Belediyesi Park ve Bahçeler Temsilcisi Ercan Gürnlü bir açıklama yaptı. Günün açıklamasında sendikal bürokrasinin çeşitli saldırılarının devam ettiğini ve son olarak da işçilere sendikayı kapattığını belirtti. Saldırlara karşı birleşik mücadele çağrısı yapan Gürnlü'nün ardından 1 No'lu İnsan Kaynakları Temsilcisi Salih Demir de Kuşadası'nda gerçekleşen Belediye-İş Eğitim Seminerinde yaşanan baskı ve saldırıları anlattı. Demir'in ardından açıklama yapan işyeri temsilcisi Ali Çınar da Genel Merkez kararı ile şubelerin mühür ve kaşelerine el konulduğunu ve bu yolla karar alma mekanizmasından yoksun bırakıldığını belirtti.

Baskılarınız vız gelir!

bunlara karşı mücadelenin artık kaçınılmaz olduğu değerlendirildi. Açıklamada da altı çizilen mühür ve kaşelere el konulması karşısında bir heyet oluşturarak kendilerinin olan mühür ve kaşeyi geri aldılar. Toplantıda ayrıca 50 bin belediye işçisinin üçte birini işsiz bırakacak olan torba yasa da değerlendirilerek buna karşı eylem önerileri alındı.

(İstanbul)

Eylemin ardından kapatılmak istenen konferans salonuna giren işçiler, burada temsilciler toplantısını gerçekleştirdi. Toplantı şube başkanlarının yerine işçiler ve temsilciler yönetti. Belediye-İş Genel Merkezi'nin baskılarının ve devam ettiği ve tüm

UPS patronun çabaları boşa düşecek, UPS'de direniş kazanacak...

Sendikalı oldukları gerekçesi ile işten atılan UPS işçilerinin direnişi sürüyor. Direnişlerinin 239. gününde işçiler, Mahmutbey ve Kurtköy'de kurdukları çadırlarla birbirlerine zafer sözü veriyorlar. Mahmutbey Aktarma Merkezi önünde mesai bitimlerinde işyeri çevresinde kitlesel yürüyüş yapan işçiler "UPS'ye sendika girecek başka yolu yok", "Zafer direnen emekçinin olacak" sloganlarını atıyorlar.

Yapılan görüşmelerde UPS yönetimi sendikayı tanımaz tavrını gösteriyor. İşçile-

rin işe ideleri noktasında ise esas sorumlunun taşeron firmalar olduğunu ve işe iade de asil muhatapın bu şirketlerin olacağını belirtiyor. Ancak UPS içinde işleyen kurallarda ve işyeri yasında "UPS'de taşeron çalışmanın yasak" olduğu belirtiliyor. Aslında patron bu tavrının UPS'nin işçilerine yönelik olduğu düşüncesinin farkında ve söz konusu işçilerin örgütlenmesi olduğunda kendi kurallarını çiğneyecek kadar da pervasız.

(İstanbul)

DİSK üyelerine Otağ-ı Hümayun'da saldırı

12 Eylül 1980 AFC'sinde işkence merkezlerinden biri olan Davutpaşa Kışlası'nda (Otağ-ı Hümayun) yüzlerce devrimci ve yurtsever işkence yapılmış ve sayısı bile tam olarak tahmin edilemeyen katliamlar yaşanmıştı. Bu işkence merkezinin müzeye çevrilmesi talebiyle 27 Aralık günü Yıldız Teknik Üniversitesi Davutpaşa Kampüsü önünde bir araya gelen DİSK üyeleri, basın açıklaması için kampüsüne girerek isteyince polis tanrıç tavrını tekrar seğiledi. Gözyaşırtıcı gaz ve coplarla saldıran polis birçok işçiyi yaraladı.

DİSK yöneticileri ve polis arasında yapılan görüşmelerin ardından işçiler Kampüsü içine girerek basın açıklamasını gerçekleştirdi. Açıklama yapan DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi, DİSK üyelerinin hafızasında derin izler bırakmış olan Otağ-ı Hümayun'un unutturulmayacağını belirterek, bu işkencehanenin müze yapılmasını istedi. Polis saldırısı hakkında da açıklama yapan Çelebi, ileri demokrasi havariliğini yapanların ve bu anlayışın korumalığını yapanların bir kez daha gerçek yüzünü gösterdiğini belirtti.

(İstanbul)

Sa-ba Enjeksiyon Fabrikası çalışanları direnişte!

Tuzla Boya ve Vernikçiler Organize Sanayi Bölgesi'nde faaliyet gösteren Sa-ba Enjeksiyon Fabrikasında işçiler işten

atıldı. Sa-ba'da işçiler yaklaşık iki ay önce, Petrol-İş Sendikası İstanbul 2 No'lu Şube'de örgütlenme çalışmalarına başladı. Bunun üzerine işten atıldılar. İşten atılan işçiler kapı önünde direnişe geçtiler. İlk etapta 4 işçi işten atıldı. Fabrika içerisindeki işçiler, 20 Aralık'ta, atılan arkadaşlarının geri alınması ve sendikaların tanınması talepleriyle üretimi durdurdu. 21 Aralık'ta patron, "işçilerin işbaşı yapmadığı" gerekçesiyle mahkemeye başvurdu. Hâkim ve bilirkişi ekibi fabrikaya geldi. O gün Petrol-İş yönetimi ve Petrol-

İş'in örgütlü olduğu fabrikaların işyeri temsilcileri olmak üzere çevre fabrikalardaki işçiler de direnişteki arkadaşlarına destek verdi. İşçiler haksız, patron haklı görüldü bir kez daha! Olaylar 95 işçi işten atılarak devam etti. Petrol-İş Genel Örgütlenme ve Eğitim Sekreteri Ni-

metullah Sözen Sa-ba direnişi için yaptığı açıklamada: "Talebimiz, atılan iş arkadaşlarımızın geri alınması ve işverenin sendika ile müzakere masasına oturması, toplu iş sözleşmesi imzalamasıdır. Bu talep Sa-ba işçilerinin ve sendikamızın, Anayasa'dan ve yasalardan kaynaklanan en doğal hakkıdır" dedi. Sa-ba işçileri işlerine geri dönene kadar direnişe devam edeceklerini dile getirdiler.

(Kartal)

Sağlıkta dönüşüm sömürünün adıdır

"Sağlıkta Dönüşüm Programı" ile hastanelerin birer ticarethaneye dönüştürülmesi ve sağlık alanının sektörleşmesine gündün güne yaklaşılıyor. Proje ile meşrulaştırılan Nitelikli ve sistematik ücret gaspı en çok Universal Hastaneler Grubu, Hospitalium Hastaneler Grubu, Gelişim Hastanesi ve Medical Park Grubu hastanelerde gerçekleşiyor. İstanbul Tabip Odası, Sağlıkta Dönüşüm Programı ile halkın sağlık hakkının ve sağlık emekçilerinin ücretlerinin gasp edilmesine karşı protesto eylemleri gerçekleştiriyor.

İstanbul Tabip Odası üyeleri 25 Aralık'ta Alman Hastanesi önünde bir araya gelerek Taksim Meydanı'na kadar bir yürüyüş gerçekleştirdi. "Hekim emeği gasp edilemez", "Herkesin sağlık hakkına güvence" ve "Sermayenin kölesi olmayacağız" vb. sloganlar atarak yürüten hekimler, yürüyüş sonunda basın açıklaması yaptı. İTO adına açıklamayı Dr. Pelin Taşkıran yaptı. Taşkıran, iktidarın "Sağlıkta Dönüşüm Programı" ile sağlık hizmetinin sektör haline getirildiğini ve gelişen özel hastaneler ile patronların hekimlerin emeğine göz diktiğini belirtti.

(İstanbul)

EMEĞİNİN GÜNDEMİ

"TORBA YASA" YA KARŞI HAREKETE GEÇELİM

Hükümetin hazırladığı ve 163 sayfadaki 7'si geçici 113 maddeden oluşan "Bazı Alacakların Yeniden Yapılandırılması ile Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu ve Diğer Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı" işçilere yönelik kapsamlı bir saldırı niteliği taşıyor.

Güvencesizliğin giderek artan bir şekilde devam ettirecek, çalışanların haklarında önemli kayıpların yaşanacağı Torba Yasa diye adlandırılan yasa taslağı şu anda meclis gündeminde. Yasada öne çıkan unsurlardan özel-

leştirme uygulamaları hakkında. Özelleştirilen kuruluşlarla ilgili mahkemelerde verilen iptal ve yürütmeyi durdurma kararları artık hiçbir hükmü olmayacak. Bu yasa ile özelleştirme idaresi iptal kararlarını eklenen geçici madde uyarınca uygulamayacak. Bununla ilgili Balıkesir'de bulunan SEKA Fabrikası'nın yargı kararına rağmen hükümete yakın bir sermaye grubundan yıllardır geri alınmadığı biliniyor. Ve bu yasayla birlikte hiçbir şekilde geri alınamayacak.

Yasa'da en çok genç işçileri etkileyecek düzenlemeler yer alıyor. Hükümet genç işçi potansiyelinin farkında olarak genç işçileri özel sektöre en ucuz maliyetle nasıl sunulabileceği konusunda gözünü karartmış durumda. Asgari ücret için yaş ayrımlarının 18'e çıkarıldığı ancak ücretlerin ise 16 yaş sınırındakiler çekildiği bir uygulama söz konusu olacak. Şu an hali hazırda 16 yaşa kadar olanlar 2011'de net

546 lira net alacakken 16 yaşın üzerindeki net 630 lira olacak. Torba yasa bu sınırın 18 yaşa çekiyor ve yüz binlerce genç işçinin ücretleri 84 TL kadar düşecek. Devletin resmi açıklamalarındaki yıllık enflasyon oranının altında ücret zammı alan asgari ücretliler bu senede yüzde 4.7 oranında enflasyon oranında komik bir zam aldı.

Genç işçilere çalışma koşullarını daha da güvencesiz hale getirecek olan bir diğer düzenleme ise çırak ve stajyer genç işçilere yönelik. Çırak ve stajyerlere yapılacak olan ödeme yasa "asgari ücretin % 30'undan az olmaz" şeklinde yer alırken şimdiki uygulamada ise "asgari ücretin net tutarının % 30'undan az olmaz" şeklinde değiştiriliyor. Böylece çırak ve stajyerlerin ücretlerindeki brütten hesaplama nete çevrilmiş ve ücretler düşürülmek isteniyor. 2011 asgari ücreti baz alınarak bir değerlendirme yapıla-

cak olursa yaklaşık 55 liralık bir düşüş söz konusu olacak. Yani stajyer ve çıraklar 251 lira ücret alırken 196 lira almaya başlayacaklar. Bitmedi... Genç işçilere yönelik yapılacak değişikliklerden birisi de 25 yaş altı çalışanlar için deneme süresinin 2 aydan 4 aya çıkarılması. Deneme süresi sonrasında işten çıkarılan işçi hiçbir hak talep edemezken bu süre uzatılarak genç işçiler üzerinde sömürü artırılmış ve güvencesizlik artırılmış oluyor.

Yasa ile birlikte evden çalışma ve uzaktan çalışma yasallaşacak. Çalışma yaşamı olabildiğince esnek hale getiriliyor. Evlere iş verme şeklinde üretimin bir kısmını evlere veren işverenler emek maliyetleri düşürürken artık bu uygulamayı devlet güvencesizlikle geçiktirebilecekler.

Yasaya en çok tepki gösteren kesim ise belediye işçileri oldu. Mahalli idarelerin ihtiyaç fazlası işçilerine ilişkin hü-

kümler başlıklı 109'uncu maddesinde "İl özel idareleri ile belediyelerin (bağlı kuruluşları hariç) sürekli işçi kadrolarında çalışan ihtiyaç fazlası işçiler, Milli Eğitim Bakanlığı ve Emniyet Genel Müdürlüğü'nün taşra teşkilatındaki sürekli işçi kadrolarına atanır" şeklinde bir düzenleme yer almakta ve bu uygulama tüm belediye işçilerine yaşamını olumsuz şekilde etkileyecek, hak kayıplarına yol açacak ve belediye işçilerinin bir çoğu "ihtiyaç fazlası" olarak görülecek ve bunlar ilgili hiçbir kriter yer almamakta tamamen keyfi uygulamalara davetiye çıkaracaktır. Yurdun pek çok yerinde belediye işçileri torba yasaya karşı basın açıklamaları düzenleyerek yürüyüş gerçekleştirdi. Bu yasa ile birlikte belediyelerdeki istihdam azaltılma yoluna gidilecek, taşeronlaşım yaygınlaştırılacak, sendikalar tasfiye edilmeyle çalışacaktır. Belediyelerde on binlerce işçiyi bu tehdit beklemektedir.

Son dönemlerde çokça gündeme gelen HES projeleri ve bunlara karşı köylülerin ve çevre örgütlerinin mücadelesi gündemimize iyice yerleşti. Daha önce burjuva-feodal basında çıkan haberlere kuruyan derelerin ve yok olan ormanların portreleri yansımıştı. Bugün Türkiye'de 1.500'e yakın HES projesi bulunuyor ve bunların 750 tanesi Karadeniz Bölgesi'nde. Bu projeler ile dere-ler kurutuluyor, kültürel ve toplumsal miras yok ediliyor. Tanım arazileri verimsizleştirilerek köylüler açlık ve sefaletle mahkûm ediliyor. Tüm bunların yanında birçok proje izinsiz faaliyette bulunuyor.

Hatırlanacağı üzere Başbakan Erdoğan, 1 Eylül 2010 tarihinde sertifikası ve ÇED raporu olmayan bir HES projesinin açılışını yapmıştı. Söz konusu kâr olduğunda sınır tanımayanlar bugün dünyanın dördüncü büyük kanyonuna sahip ve yine dünyanın dördüncü büyük mağarasına sahip Loç Vadisi'nde bir katliama giriştiler. Bu katliam girişimi ile başlayan Sanyazma köylülerinin mücadelesi bir yıldır devam ediyor. Bölgede projenin mimari ve teknik işlemlerini yürüten OR-YA enerji A.Ş. jandarma, vali ve kaymakamın da desteğini arkasına alarak pervasızca saldırıyor. Talancı şirketin Loç Vadisi'nden gitmesi için 7

Şirket talan, kanun yalan! Sanyazma işyana devam!

Aralık'ta greve giden köylülerini ziyaret ettik. OR-YA enerji A.Ş.'nin İstanbul Fındıklı'da bulunan şubesi önünde grev yapan köylülerden konu ile ilgili ayrıntılı bilgi aldık.

"Her adımınızda karşınızda olacağız!"

- Karadeniz'e yönelik yapılan HES projelerini anlatabilir misiniz?

Eren Dağıstanlı (Karadeniz İsyanda platformu sözcüsü): 90'lı yıllarda başlayan Karadeniz Sahil Yolu Projesi ile denizimiz talan edildi. Bu projenin yapılması bir kültürün de yok edilmesiydi. Denizcilik kültürü yok edildi. Ayrıca 1986'da Çemobil faciası yaşandı. Sahil yolu, Çemobil derken bugün Karadeniz'de topeyün bir yıkım var. 750 tane HES projesiyle Karadeniz vadileri ve dereleri yok edilmek isteniyor. Bunun amacının elektrik üretmek olduğu söyleniyor ama bu bir yalan. Bu, topraklarımızın 49 yıllığına şirketlere devredilmesi. Karadeniz'deki tanınmış arazilerin el değiştirecek olması da bir etken. Çünkü burada şirket sadece suyu değil suyun bulunduruğu vadide de el koyacak. Bu durum orada bulunan insanlar arazilerinden, yurtlarından edecek.

Tüm bunların yanında gündemde olan bir proje var ki bu çok önemli ve tehlikeli. Bunun adı **Karadeniz Yayla Otoyolu** projesidir. Bu yaylalann rantta açılması anlamına geliyor. Bizi denizimizden etmeleri yetmiyormuş gibi yaylalannımıza da el koymak istiyorlar. Karadeniz'e yönelik bu saldırılara karşı örgütlü bir süreç örmek gerekiyor. Loç Vadisinin rant alanı olmaması için Sanyazmalı köylüler ile dayanışma içinde olmak gerekiyor.

- Karadeniz'e yapılan bu saldırıların yanında Loç Vadisi nerede duruyor?

- Loç Vadisi Kastamonu-Cide'ye bağlı dünyanın en büyük dördüncü kanyonlarından biri. Küre Dağları milli parkının tampon bölgesi. Bugün Loç Vadisinde OR-YA denilen şirket imar

çalışıyor. Rapor tanımıyor. Birlikçi raporları çıktı. % 95 haklı olmamıza rağmen şirketin talanı devam ediyor. Tüm bunları kendi sermayesine dayanarak yapıyor. Birçok köylü ve muhtar satın almış durumda.

Bu HES projelerinin hayata geçirilmesi için bizim kültürümüz tamamen yok edecek. Bu bölgelerde konuşulan **Lazca, Hemşince, Rumca, Gürcüce Megrence** gibi diller yok olacak. **HES demek bir kültür asimilasyonudur** aynı zamanda. Bu işin elektrik üretimi ile ilgisi yok. Bugün planda olan 1500 HES projesinin hayata geçirilmesinin Türkiye'deki elektrik ihtiyacının % 5'ini karşılamayacağını biliyoruz.

"Jandarma ve şirket ikiz kardeş gibi..."

- Bize Loç Vadisi'ne yapılan saldırıyı özetler misiniz?

Metin Ay (Loç Vadisi için direnişte olan köylü): Loç Vadisi bir fanus içinde iki iklimi birarada yaşayan bir bölgedir. İçinde çok sayıda endemik bitkiyi barındırıyor. Gerek köyler gerekse de yaylalannında vahşi yaşamı içeriyor. Köylülerle birlikte, içiçe, uyumlu bir şekilde yaşıyor. Tamamı ormanlık bir bölge. Ve yine dünyanın dördüncü ve Türkiye'nin ikinci büyük mağarası olan Irganı Mağarasını bünyesinde bulunduruyor.

Şirket burada izinsiz bir şekilde işlem başlattı. İlk yaptığını, sit alanlarını dağıtmak oldu. Bölgede ses oranı sıfır desibelidir. Vadi içindeki çalışma büyük bir gürültüye neden oluyor ve bu da gerek vahşi gerekse de doğal yaşamı olumsuz etkiliyor.

Yine aynı şekilde köylülere geçim kaynağı olan meralar ve dereler talan edilmiş durumda. 150 yıllık bir asma köprü HES projesine engel olduğu için şirket tarafından yıkıldı ve ardından süzülme "ben size daha iyisini yaparım" denildi. Tüm bu bahsettiklerimiz bir katliamdır. Bunların hiçbirini basına yansıtmıyor. Jandarma ve şirket kol

kola girmiş ve köylülere zulüm ediyorlar. Biz şirketin jandarmaya rüşvet verdiğini de biliyoruz. Onlar ikiz gibi. Haklı olmamıza, imar ve ÇED raporları olmamasına rağmen imar yapılanları koruyorlar. Tüm devlet yetkilileri bunun farkında.

Mücadelemiz bir yıldır devam ediyor. Köyde birçok kez direniş örgütledik. Şantiye araçlarına izin vermedik. Basın açıklamalarımızda şirket yetkilileri ve özel güvenlik bize saldırdı. Saldırılara rağmen biz olmamıza rağmen savcılık bizim hakkımızda dava açtı. Hakkımızda anti-propaganda yapıp bize provokatör deniliyor. **Şirket, jandarma, savcı, vali, kaymakam, muhtar ve çeteler omuz omuza vermış köylüye saldırıyor.**

- Loç Vadisi'nin sizin için önemi nedir?
Fatoş Ay (Loç Vadisi için direnişte olan Sanyazma köylüsü): Ben orada doğdum. Yoksulluktan kaynaklı İstanbul'a göçtük. Ancak tatillerimizde sürekli orada kaldık. Aslında bizim oralardan çok güzel bir doğası var. Ama oralar talan edildi. Çok güzel bir turizm cenneti olabilir. Bu kaynaklar korunabilir. Ancak bunların değeri bilinmiyor.

Geçen sene bölgedeki ahşap evlerin korunması ve turizme açılması kararı geldi ancak üzerine HES kondu. Devlet yetkilileri hiç bir şey yapmadı. Hem de HES'in imar hakkı olmasına rağmen. Ama bugün Türkiye'de imar hakkı olmadığı için birçok ev yıkılıyor insanlar sokaklara atılıyor. Bölgede Devekhane Çayı bulunuyor. Bu çay üzerinde HES imar edilmeye çalışılıyor. Bölgede bulunan dört köyün halkı burada piknikler yapıp kültürel aktivitelerini gerçekleştirirler. İnsanlar burada biraraya geliyor.

Tüm bunların yanı sıra köylünün susuz kalması da gündemde, bu da üretmemesi demek. Bizim orada su ancak 2 gün akar 3 gün akmazdı. Ne zaman Devekhane Çayı'ndan su alınmaya başlandı, bölge halkı suya kavuştu. Ama şimdi artık su içemeyeceğiz. İçsek bile zehirli su içeceğiz. (Istanbul)

Nemtrans işçisi 2011'e direniş ile girdi

İş Bankası'na bağlı ve bankanın taşıma araçlarının koordinasyonunu sağlayan Nemtrans şirketinde çalışan işçiler, **5 Kasım 2010** tarihinde Nakliyat-İş'te örgütlü ve ardından işten atılmıştı. İşyerinde çoğunluğu yakalananlar rağmen patronun sendikayı tanımaması üzerine işçiler direniş geçti.

İşten atılan Nemtrans işçileri, 31 Aralık günü Şişli'de bulunan İş Bankası İş Kuleleri önünde biraraya gelecek İş Bankası merkez kapısına kadar bir yürüyüş gerçekleştirdi. **"İş Bankası Nemtrans'ta sendikaya üye olduk işten atıldık, işten atılan işçiler geri alınsın! Yaşasın Nemtrans direnişimiz"** yazılı pankart açan işçiler sıklıkla **"Yaşasın Nemtrans direnişimiz"**, **"Direne direne kazanacağız"** vb. sloganlar attı. Eylemde açıklama yapan Nakliyat-İş Genel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu işten atılan işçilerin geri alınması ve sendikal faaliyetin başlaması gerektiğini vurgulayarak işyerinde 68 işçiden 46'sını örgütleyerek çoğunluğu yakaladıkları belirtti. 2011 yılına İş Bankası önünde direniş ile gireceklerini belirten Küçükosmanoğlu tüm kamuoyuna destek çağrısında bulundu. (Istanbul)

Tekke köylülerini maden ocağına karşı örgütleniyor

Antalya'nın **Elmalı** ilçesine bağlı Tekke Köyü'ne yapılan taş ocağına karşı köylülerin direniş kararlılığı sürüyor. Tekke Köyü'nde bulunan Abdal Musa Türbesi'nin yakınına yapılan taş ocağına karşı köylülerin tepkisi örgütleniyor. Köylüler geçim kaynaklarından olan elma bahçelerinin zarar görmesinden kaynaklı tepki gösteriyor. Taş ocağı ise yarattığı kirlilikle elma ağaçlarının kurumasına neden oluyor. Ayrıca bölgede yapılan araştırmalarda uzmanlar, taş ocağının bölge halkında astımdan, akciğer kanserine kadar birçok hastalığa sebep olabileceğini belirtiyor. Bu durum karşısında bakanlığa itiraz dilekçesi gönderen köylülerin talepleri bugüne kadar dikkate alınmadı. 24 Aralık'ta Antalya'da bir toplantı düzenleyen Tekke köylüleri, 9 Ocak'ta Antalya'da miting gerçekleştirecek ve miting sonrası Antalya'nın merkezinde bir çadır kurularak bir haftalık nöbet tutulacak. Ayrıca köylüler diğer bölge köylerini dolaşarak örgütlenme çalışmalarına başlayacak ve Tekke Köyü'nde her akşam meşaleli yürüyüşler düzenlenecek. (Istanbul)

Adana'da tarım işçileri kaza yaptı

Mevsimlik işçiler ve tarım işçileri adını hep bir kaza haberiyle duyuyoruz. Balık istifi dolduruldukları kamyonetlerle gidiyorlar işlerine. Yazları güneş altında, kışları ise çamur içinde çalışıyorlar. 25 Aralık'ta Adana Karataş yolu üzerinde tarım işçilerini taşıyan otobüsle bir kamyonun çarpışması sonucu 27 işçi yaralandı, 1 işçi de yaşamını yitirdi. Olay sonrasında bütün işçi "kaza"lanmadığı gibi bu kazada da muhatap ve olayın sorumlusu "yoktu"! 28 Aralık'ta da yine Adana'da tarım işçilerini taşıyan bir otobüs ile trafo inşaatı işçilerini taşıyan bir kamyon çarpıştı. Bu kazada ise 6 işçi yaralandı, 2 işçinin hayatı tehlikesi devam ediyor. (Mersin)

Dersim'de barajlara karşı miting!

Barajlarla boğulmaya çalışılan Dersim'de önümüzdeki buna karşı bir miting gerçekleştirilecek. İnönü Mahallesi'nde başlayacak eylem Cemevinde sona erecek.

Demokratik kitle örgütleri, ilenici ve devrimci kurumlar, Pülümür Çayı üzerinde Kenan Elektrik Üretim A.Ş. tarafından yapılması planlanan "Pülümür Barajı ve HES" projesi kapsamında, 11 Çevre ve Orman Müdürlüğü tarafından 10 Ocak günü düzenlenmek istenen halk toplantılarını protesto etmek amacıyla 8 Ocak günü eylem düzenleyecek. Mitinge çağrı amacıyla 31 Aralık günü yapılan basın açıklamasında konuşan Dersim Baro Başkanı **Fatma Kalsen**; 1994 yılından bu yana Dersim'de fiilen yürütülen baraj yapımı ve inşa çalışmalarını hakkında bilgi verdi. Kalsen, enerji üreten santraller, kesilemiş ve lisans uygunluk karan bekleyen baraj projeleriyle birlikte 16 baraj ve HES projesi olduğunu dile getirerek duyarlılık çağrısı yaptı. (H. Merkezi)

Loç Vadisinde birinci zafer

Gazetemiz yayına hazırlanırken öğrendiğimiz kadıyla Loç Vadisinde yapımı süren HES projesi 1 Ocak günü mühürsüz olduğu gerekçesi ile kapatıldı. İmar hakkı olmadığı halde vadi bölgesinde çeşitli kültürel ve doğal alanları yok eden şirket jandarma, kaymakam, vali ortaklığı ile birçok bölgeyi talan etti, kendisine karşı çıkan köylülere saldırdı. Fındıklı'da bulunan OR-Ya Enerji A.Ş. önünde direnişte olan köylülerin direniş 26. gününde zaferle sonuçlandı. Köylülerin açmış olduğu dava devam ediyor. Köylüler ise şimdi ÇED ve yürütme durdurma kararını için sokaklarda olacağını belirtiyorlar. (Istanbul)

TOKİ'nin gerçek yüzü: Taşeron çalıştırma...

TOKİ gerçek yüzünü taşeron şirketlere verdiği ihalelerle, işçilerin güvensiz, iş güvenliğinden yoksun bir şekilde çalışmasına göz yumarken göstermektedir. Başbakanlık Toplu Konut İdaresi'nin (TOKİ) Kütahya **Akkent Mahallesi**'nde yaptırdığı toplu konut inşaatında çalışan işçiler, Diyarbakır, Hakkari, Van, Bitlis, Ağrı ve Iğdır'dan 75 kişilik bir grup halinde Eylül ayında Kütahya'ya gelmişlerdi. İşçiler müteahhit firmadan iş alan taşeron şirkete bağlı olarak siva, alçı, mantolama, çatı, duvar ve tuğla işçiliği yapıyorlar.

Bu işçiler, ücretleri ödenmediği için eylem kararıyla TOKİ'den ihale alan Evyap taşeron şirket yetkilileriyle tartıştı. Tartışmanın ardından şantiyeyi taşıyarak firmaya tepki gösterdiler; ancak tahammülsüzlüklerini bir kez daha gözler önüne seren firma yetkilileri tarafından kitleye ateş açıldı. Açılan ateş sonucu bir inşaat işçisi ayağından yaralandı. Ardından olay yerine gelen polis de kimin yanında olduğunu göstererek işçilere saldırdı. Polisin saldırısının ardından işçilerin tepkisi polise yöneldi ve saldırıya taşla karşılık verildi. Polis, 13 işçiyi bildik görüntülerle zor kullanarak gözaltına aldı.

Aynı inşaat 21 Aralık günü de işçiler maaşlarını alamadıkları için eylem yapmış, binalann çatısına çıkan işçiler çatıda ateş yakmış, polisin gelmesinin ardından inşaatı kimseyi yandırmak istemeyen işçiler aşağı kiremit atmıştı. **"Başbakan duy, emeğimizin karşılığını istiyoruz, 72 mağdur işçi"** yazılı pankart asan işçiler, taşeron firmanın işçilere ödeme yapacağını söylemesinin üzerine eylemlerini bitirmişti. Eylemin ardından inşaatta çalışan 72 işçinin hesabına işçilerin 120 bin liraya yakın alacakları bulunmasına rağmen 60 lira yatırılmıştı. Bu olay bir kez daha ismi, kuruluş amacı ne olursa olsun devletin ve kuruluşlarının işçi ve emekçilere her türlü zulmü reva gördüğünü; hastalıkların, açlıkların hatta ölümlerinin umurlarında olmadığını göstermiştir. (Ankara)

"Akdeniz demir-çivi işçisinin yüzü gülüyor!"

Sendikali olabilmek için harcadıkları o kadar çaba ve emekten sonra işlerinden atılan Akdeniz Çivi işçileri röportaj için Birleşik Metal-İş Sendikası'na gittik. Burada işçilerin birbirlerine olan samimiyetini, sıcaklığını gözlemleyebildik ve mücadele kararlılığını, azmini biz de yaşadık onlarla birlikte. Ve bir işçi arkadaşımız özellikle istediği röportajın başlığının **"Akdeniz Çivi işçisinin yüzü gülüyor"** olmasını, çünkü yüzleri gerçekten gülüyor... Çünkü "hep birlikte kazanacağız, mücadeledeki azmimiz ve kararlılığımızla" diyorlar...

- Yaşanılan bir de sizden dinleyebilir miyiz?

Akdeniz Çivi işçisi: Bizim içerideki arkadaşlarımızı örgütleyip, sendikali yapmamız hemen hemen 7 ayı buldu. İçeride çalışanlar arasında geçerli sayıyı bulduğumuz an imzamız verdik, çoğunluğu tespit etmek için sendikaya başvurduk. Yanlış hatırlıyorsam Ekim'in 14'üydü imza kağıtlarını bakanlığa gönderdiğimiz tarih. Ama bundan önce bizim sendikali olduğumuzdan patronun haberi olmuş. Haberinin olulması sendikali olabilecek 40 kişiyi kendi üzerine olmayan başka bir firmaya aktarmaya çalıştı. Zaten 14 arkadaşımızı sendikali olacağımızı öğrenir öğrenmez hakaret ederek işten attı.

29 Ekim günü resmi tatil ve biz de ilk defa resmi tatilde izin yapacaktık. Ondan sonraki gün de cumartesi olduğu için iş kanununa göre resmi tatil cumartesiye pazara bağlıyorsa cumartesi gününde tatil sayılıyor. Biz de o hakkımızı kullandık. Pazartesi günü geldiğimizde **"artık bunlar sendikaya üye oldular"** deyip sendikal faaliyetin önüne geçmek için fabrikayı taşımıştı. Fabrikadaki makineleri öyle apar topar taşıdı ki, makineler taşınırken bir taraftan da fabrikanın yapımını tamamlamaya çalışıyor. Taşınan malzemeleri işçilere taşıttığı için taşımaya işine gelmeyen işçiler de sendikali olabileceklerini düşünerek işten çıkardı. Biz işten çıkarttıktan sonrada hepimizi tekrar aradı. Dedi ki "gelin eskisiyle aynı paraya çalışın, 10 saat ama sendikadan vazgeçin." Bir de diyor ki her seferinde "ben

Sendikaya karşı değilim".

- Patronun "zarar ediyorum" söylemleriyle ilgili ne düşünüyorsunuz?

- Benim patron Servet Serhat Döveciden tek duyduğum, "vay zarar ettim aha zarar ettim, aha ben öldüm" oldu. Bu adam her zarar ettiği yıl 10 tane makine alıyordu. Şimdi de organize sanayide eski fabrikasının iki katı büyüklüğünde bir yere geçti. 13 makineden çıktı 76 makineye, halen zarar ettim diyor. Ben ilk geldiğimde 13 makine vardı. Şimdi de Türkiye'de bulunmayan 10 tane makine daha getirtti Çin'den özel olarak. Yani şu anda başka hiçbir çivi fabrikasında yok bu makineler. Özcesi bizi çıkartma sebebi ekonomik ve teknolojik. Madem bizi çıkartma sebebinin ekonomik kriz sonucu Türkiye'deki çivi fabrikalarının % 80'i kapandı, tüm fabrikalar üretimini düşürmüştü, biz ise burada iki katına çıkartmıştık üretimi. Biz işten çıkartma sebebi teknolojikse biz yıllann ustasınız, orada o fabrikada yetişmiş ki oraya yeni gelen makinelerin kurulumunu da bizzat biz yaptık.

Ek olarak, madem zarar ediyor bu fabrika biz niye bu kadar çok çalışıyoruz, bayramlarda mesaiye kalıyoruz; bizim mesaimiz cumartesi pazarı hafta içinde 11 saatin üstüne çıkmadığı için. Bir de bayramlarda da akşam vardiyasında çalışanlara diyor ki sen sabah yaptığın tatilini, akşam gel çalış. Tatil olduğu halde böyle diyor. İşçiler izin deyince de işten atılmakla tehdit ediyordu. Hatta bu yüzden işten atılan arkadaşlarımız var.

- Bu süreçten sonrası için ne düşünüyorsunuz?

- Sendikası ve kural dışı çalışmak istemiyoruz. Bizim moralimiz gayet iyi. Ma-

nın daha güzel şeyler olacak. Aslına bakarsak biz 11 saat değil de 8 saate razıydık, asgari ücretle çalışmaya. Ancak şu anda kabul etmiyoruz. Şu saatten sonra ya doğru düzgün maaşla gireriz ya da hiç girmez. Bizim taleplerimiz belli; bütün haklarımızı alacağız, 8 saat üzerinden alacağımız maaş kabul edilecek. Davamıza da devam ediyoruz. İkinci davamız 24 Ocak tarihine ertelendi. Biz bekliyoruz, kaybedecek bir şeyimiz yok. Ancak her geçen gün o kaybediyor. Daha önce 17 ülkeye ihracat yapıyordu, şimdi hiçbirine yapmıyormuş öğrendiğimiz kadıyla. Şu an iş piyasaya zor yetişiyor.

- Sizin direnişiniz birazda CHP il binasını bastıktan sonra gündeme geldi, buna ilişkin ne diyorsunuz?

- Biz zaten binadan içeri girerken sırf CHP olduğu için girmedik. Daha önce-nden sendikamız belirlemiştik. Bizim Serhat Servet Döveciyle sorunumuz var, eğer o AKP'li olsaydı AKP binasını basardık. Biz bu süreçte CHP'nin gerçek yüzünü gördük biraz da. CHP Başkanı diyor- du işçilerle sendikal hak tanyacağız. Ama şu anda da CHP'nin elinde olan 5-6 belediyede işçi direnişleri sürüyor.

- Bize vakit ayırdığınız için teşekkür ederiz.

- Ben teşekkür ederim.

Sendikada röportajımız bittikten sonra hemen aşağıdaki imza standının önündeki işçilerle röportaja gidiyoruz. Masaya geldiğimizde bir fotoğraf çekiyoruz ve ardından sendikadan adliye önüne gelmemiz gerektiğine dair bir haber geliyor. Aceleyle gidiyoruz adliye önüne ve bir oyunla daha karşılaşyoruz, işçilerin deyimiyile... "12 arkadaşımız kavgaya katıldığı gerekçesiyle ifade veriyorlar. 3 arkadaşımız evlerinden alınmış ve bir gece nezarette kalmışlar, diğer arkadaşlarımız da polis tarafından aranarak savcıya ifade vermeleri için çağrılmışlar. **İşçiler arasındaki birliği bölmeyen patron böyle şeylerle bizi yıldırma çalışıyor"** diyor Akdeniz Çivi İşçileri.. (Mersin)

Venezüella Dünya Kadın Buluşması için Ortadoğu Hazırlık Kadın Konferansı

“Ortadoğu’da kadın mücadelesi canlı, dinamik ve çok yönlüdür”

Evimizde, sokağımızda, mahallemizde, kentimizde, ülkemizde ve dünyamızda... Kadın olmak her an, her yerde mücadele etmeyi gerektiriyor. Erkek egemen-şoven sistem her ne kadar kadını, kadın sorununu yok saymaya çalışsa da; savaşın, ekonomik krizlerin, devlet dalaşlarının sonucunda birincil dereceden etkilenen ve birkaç misli fazla baskıya maruz kalan kadınlar, verdikleri sistem karşıtı mücadele ile kendi sorunlarını alanlara taşıyorlar.

Son dönemlerde kadın hareketinde yaşanan canlanmanın en önemli ayaklarından biri olan entemasyonel dayanışmanın, bu canlanmaya rağmen zayıf olduğu ve bu durumu sonucu olarak da birleşik bir dünya kadın hareketi yaratılmadığı açıktır. Clara Zetkinlerden bu yana dünya kadın hareketi açısından çok çeşitli etkinlikler, platformlar oluşturulmuş, deneyimler elde edilmiş olsa dahi gerçek anlamda bir dünya kadın buluşmasının gerçekleşmediği söylenebilir. Keza böylesi bir buluşmaya oldukça ihtiyaç olduğu da...

İşte bu ihtiyacı bir ürün olarak bir araya gelen sosyalist, devrimci, yurtsever, demokrat, feminist kadınlar 8 Mart'ın 100. yılının ardından bir dünya kadın buluşması düzenlemeye karar verdi. Bu karar; dünya kadın buluşması statüsünde olmasa dahi dünyanın belirli alanlarında kadın dayanışmasının örülmesinde önemli bir yeri olan ve iki sene bir düzenlenen Uluslararası Politik Kadınlar Konseyi'nin 2006 yılındaki toplantısında alındı. Alınan bu karara göre dünya kadın buluşması Venezüella'nın başkenti Caracas'ta gerçekleşecek.

Konsey tarafından alınan bu karar doğrultusunda çalışmaya başlayan Ekvator, Arjantin, Almanya ve Venezüella bir hazırlık planı oluşturarak dünya halklarından tüm kadınları bu buluşmaya dahil etmek için kolları sıvadı. Asya Kitasındaki Maoist örgütler de kadın çalışması yürüten kurumlardan da hazırlık sürecinde oldukça emek harcadığı bu buluşmaya kendi ülkelerinde, kıtalarında ciddi şekilde hazırlanıyorlar!

Avrupa, Asya, Afrika, Kuzey ve Latin Amerika olmak üzere buluşmaya hazırlanan 5 kıtaya; Kasım 2009 tarihinde gerçekleşen bir hazırlık toplantısında Ortadoğu; Ortadoğulu kadınların özgün sorunlarının olduğunu ve dünya üzerinde hem emperyalistler hem de direnişler açısından ayrı bir yere sahip olduğunu belirterek ayrı bir kıta olarak dâhil oldu.

Ortadoğulu kadınlar biraraya geliyor

Türkiye, Kürdistan, Irak, İran, Suriye, Lübnan, Filistin gibi ülkelerin dâhil olduğu Ortadoğu kadın grubu, Venezüella Dünya Kadın Buluşması'nı hazırlık kapsamında 24-26 Aralık 2010 tarihleri arasında bir toplantı gerçekleştirmeye karar verdi. Ortadoğulu kadınlar olarak gerçekleştirilecek toplantının Türkiye ayağını **Yeni Demokrat Kadın**, **ESP/Sosyalist Kadın Meclisleri**, **Demokratik Kadın Hareketi**, **İmece** ve **EMEPli Kadınlar** olarak örmeye başladık.

Ortadoğulu kadınların buluşma noktası olarak, emperyalist ABD'nin 1 milyondan fazla insanı katlettiği savaşın sürdüğü Irak-Kerkük olarak belirlendi.

Biz de Kerkük'e giderken, yol güzergahımızı Amed üzerinden belirledik. Amed'de diğer kadın kurumları ile birlikte çıktığımız yol, bizim için önemli bir deneyimin başlangıcı olacaktı, bunu biliyorduk. Ancak T. Kürdistanı coğrafyasında kat ettiğimiz yüzlerce kilometrenin ardından vardığımız Habur Sınır Kapısı'nda 2 saatten fazla beklemek zorunda kaldık. Sınırı geçtikten

sonra gece konaklayacağımız yere, Hêwlêr'e (Erbil) doğru yola çıktık.

Ertesi sabah, erkenden Hêwlêr'den Kerkük'e, Ortadoğu hazırlık toplantısını gerçekleştireceğimiz **Özgür Kadın Demeyi**'ne gittik. Yurtsever Kürt kadın hareketine ait olan bu kurumda, bizi oldukça sıcak ve samimi karşıladılar.

1. gün: "Venezüella Kadın Buluşması, Ortadoğu açısından çok önemli!"

Karşılamanın ardından başladığımız buluşmada ilk olarak, 3 gün boyunca tartışacağımız gündemleri belirledik ve kısaca her kurum-herkadın kendisini tanıttı. Toplantıya katılacak olan ancak çeşitli engellemelerden kaynaklı katılmayan Filistin ve Lübnan'ın bu toplantıdan çıkan kararlara dahil olacağını öğrendik.

Ortadoğu Grubu olarak Venezüella Dünya Kadın Buluşması'nda temsilci olan SKM'li **Lena Kayacı** ve Avrupa Banış Bürosu'ndan **Melike Yaşar**'ın divanlığında gerçekleşen toplantıda ilk önce Dünya Kadın Buluşması hakkında bilgilendirme yapıldı. Lena Kayacı tarafından yapılan bilgilendirmeden bazı ayrıntılar şöyle:

4-8 Mart 2011 tarihleri arasında gerçekleşecek Dünya Kadın Buluşmasının programı 2 ana eksen olarak yürüyecek. Birincisi uluslararası konular hakkında tartışılmanın yürütüleceği, kadınların bölgesel sorunlarını aktaracağı ve kararların alınacağı Genel Meclis. Bu Genel Mecliste yer alacak her ülkenin azami 5 delege hakkı var. Bu delegeler katıldıkları örgüt değil, ülke temsiliyetinden sorumlular. İkinci ana eksen ise "renkli-çeşitli kitle programı". Bu programda da birey, örgüt ya da ülke bazında, istenilen sayıda kişi ile katılınabilecek atölyeler, seminerler, kültürel diğer aktiviteler yer alıyor.

Bilgilendirmenin ardından konuşan **Melike Yaşar** buluşmanın Ortadoğu açısından önemine değindi. Emperyalist ülkeler açısından oldukça önemli bir yere sahip olan Ortadoğu'nun gördüğü zulmü, en derinden Ortadoğulu kadınların yaşadığını söyleyen Yaşar, Ortadoğu'nun geri bırakılmış bir bölge olduğu, Ortadoğululara terörist gözüyle bakıldığını ve bunun da emperyalistlerin propagandası olduğunu söyledi. Emperyalistlerin Ortadoğu'ya dönük bu yaklaşımlarının Avrupa'da demokrat kesimler üzerinde dahi etkili olduğunu altını çizen Yaşar, bu buluşma ile Ortadoğulu kadınların bu zihniyete karşı bir kazanım elde edebileceğini belirtti.

2. Gün: Ortadoğu'daki kadın hareketleri
Toplantının 2. gününde ilk gündemimiz, ülkelerin kendi bölgelerinde kadınların yaşadıkları sorunların aktarılması ve katılan kadın örgütlerinin birbirlerini biraz daha yakından tanımlan amacıyla kendilerini anlatmasıydı. Sırasıyla Türkiye, Kürdistan, Irak, İran ve Suriye'nin yaptığı sunumlar paylaşıldı. Türkiye'den SKM, DKH, İmece ve YDK; Kürdistan'dan Demokratik Özgür Kadın Hareketi (DÖKH), Irak'tan Kürdistan Özgür Kadın Hareketi, Koma Hiva, Özgür Kadın Merkezi, Kadın için Hayır Demeyi, Kadın için İşter Evi Demeyi, Kerkük Eyaleti Kadın Komitesi; İran'dan Yekitiya Jinen Rojhilata Kurdistan (YJRK), Suriye'den Yekitiya Star örgütlerinden katılan kadınlar olarak her birimiz kendi ülkemizdeki kadın sorunlarını ve kendi mücadelemizi anlattık.

Sonrakı gündem olarak dünya kadın buluşması için belirlenen 12 maddelik gündemler üzerine tartıştık. Belirlenen gündemlerin özellikle Ortadoğu, Asya ve Afrika'daki kadınların sorunlarını dar ele aldıklarını ve gündemlerin başın bir şekilde Avrupa bakışıyla hazırlandığı

konusunda eleştirdik. Gündemlere dair öneriler yaptık.

2. günün sonunda aramızdan seçtiğimiz bir grup kadın arkadaşımız toplantımızın sonuç bildirgesini hazırlamak üzere çalışmalarına devam etti. Geriye kalan kadınlar ise kendi yörelerinin türkülerini, şarkılarını, oyunlarını paylaşarak güzel bir eğlence gerçekleştirdi.

3. Gün: Kadınlar Ortadoğu Kadın Konferansı örgütleyecek

Toplantının son gününde Venezüella'da Ortadoğulu kadınlar olarak, binlerce kadın arasında kendimizi anlatabilmek adına ortak işler planladık. Venezüella'da ortak çadırlarda kalıp Ortadoğu'ya dair ortak pankartlar ve bildirileriyle kendimizi, Ortadoğulu kadınların sorunlarını anlatmaya karar verdik.

Son gündem olarak da hazırlanan sonuç bildirgesi okunup, üzerinde son tartışılmamızı gerçekleştirdik. Sonuç bildirgesinde toplantımızın ismini **Venezüella Dünya Kadın Buluşması için Ortadoğu Hazırlık Kadın Konferansı** olarak belirledik. Örgütlenen dünya kadın buluşmasındaki Avrupa bakışı üzerine yönelik eleştirilerimizi oraya taşıyacağımızı vurgulayan sonuç bildirgesinde yer alan diğer bir kararımız ise, birleşik bir kadın hareketinin bir ayağını Ortadoğu'dan örmemize yardımcı olacak bir **Ortadoğu Kadın Konferansı** düzenlemek!

Alkışlarla, zılgıtlarla, marşlarla bitirdiğimiz konferansımızın ardından sonuç bildirgesini duyurmak amacıyla bir de basın toplantısı düzenledik.

Örgütli kadınlar güçlü kadınlar

Bu konferansta Kürt, Türk, Arap, Asuri kadınlar olarak biraraya gelmek hem bizim örgütümüz açısından muazzam bir deneyim oldu hem de birleşik bir kadın hareketine doğru bir adım atıldı. Konferans boyunca Kürtçe, Türkçe, Soranice ve Arapça çeviriler yapılarak iki dilli, üç dilli ve hatta dört dilli bile yaşayabileceğimizi bir kez daha görmüş olduk.

Irak'a giderken, içimizde bir yerde emperyalizmin dünyaya sardığı o "terör korkusunun" var olduğunu hissetmek acı bir şey olsa da gerçekti. Kapkara gördüğümüz Ortadoğu'nun bu topraklarında, şeriat baskısı altındaki İran'da ve Suriye'de de kadınların, güçlü kadınların olduğunu gördük; mücadele ettiklerini öğrendik, direnişlerini paylaştık. Güçlerini örgütlü olmanın alan kadınlarla yaptığımız bu toplantıdan ayrılırken, toplantının bize yüklediği görevlerden birinin ülkemizdeki parçalı kadın mücadelesinin birleşik hale dönüşmesi için daha fazla çaba harcamanın kaçınılmaz olduğunu...

(Yeni Demokrat Kadın)

Ortadoğu Hazırlık Konferans Sonuç Bildirgesi

24-26 Aralık 2010 tarihlerinde Türkiye, İran, Suriye, Irak ve Kürdistan'ın katılımıyla Irak'ın Kerkük kentinde Özgür Kadın Merkezi nde Venezüella'da Dünya Kadın Buluşması'nın **Ortadoğu Hazırlık Konferansı** gerçekleştirildi. 13 kadın örgütü ve 35 Türk, Kürt, Arap ve Asuri kadın katılımıyla gerçekleştirilen toplantıya Lübnan ve Filistin ekonomik ve teknik nedenlerden dolayı katılmaları da bu konferansın kararlarına uyaçaklarını mesajlarıyla birlikte iletiler.

(...) Konferansımız Kerkük gibi hem bölge devletlerinin hem de uluslararası güçlerin üzerine pazarlık yaptığı bir kentte gerçekleştirdik. Kerkük, Ortadoğu'nun Türk, Arap, Kürt, Türkmen Asuri, Süryani, Keldani, Müslüman, Hıristiyan, Sabi ve Ezidi gibi bölgenin zengin kültür mozağını yansıtan bir Ortadoğu maketi gibidir. Aynı zamanda tüm çelişkilerin merkezidir. Ulusal, sınıfsal, cinsel, mezhepsel, dinsel farklılıklar bölgede çatışmalarında kaynağını oluşturmaktadır. Savaşın ve halkların birbirini boğazlaşma merkezi gibi yansıtılan bu topraklarda kadınların yaptığı buluşma Kerkük ve Ortadoğu siyasetinin gelişiminde iddia ve cesaret sahibi olduğumuzun ifadesidir.

ABD ve diğer emperyalist devletlerin desteğiyle 2003 yılında "özgürlük" ve "demokrasi" vaadiyle işgal ettiği Irak'ta ve tüm Ortadoğu'da tam bir kaos yarattı. Devam eden işgalle Ortadoğu'daki emperyalist-kapitalist sömürgeci güçler, bölge üzerindeki tahakkümünü artırdı. Bu durum bölge halklarına daha fazla savaş, ölüm, yoksulluk, kan ve gözyaşı yarattı. Binlerce erkek, kadın, çocuk hayatını yitirdi. Bölge halkları birbirine düşmanlaştırdı.

Yaratılan bu tabloda, her savaş ve işgalde olduğu gibi bunun bedelini en çok kadınlar ödedi ve ödemektedir. Bölgede hakim olan teokratik, monarşik feodal ve dini unsurlarla da birleşen gericiğin baskısına ek olarak aynı zamanda kapitalizmin kadının bedenini, emeğini metalaştıran politikası da Ortadoğulu kadınlar, bu iki cendere arasında sıkıştırdı. Emperyalizm var gücüyle Ortadoğu'ya saldırırsa da bölgemizde dikkat çeken güçlü bir direnişin de var olduğunu kabul etmek gerekiyor. Aynı zamanda kadınlar kendi siyasi ve toplumsal talepleriyle bu mücadelenin içerisinde yer almaktadır. Binlerce kadın sokaklarda savaşa karşı eylemler örgütlemiş, direnişin her alanında siyasi varlık olarak yerini almıştır.

(...) Ortadoğu'da kadın mücadelesi denildiğinde bir irade olarak kendi varlığını hissettiren en temel güç, Kürt kadın hareketi olmaktadır. Özellikle Türkiye, Irak, İran ve Suriye olmak üzere dört parçadan oluşan Kürt kadınlarının mücadelesi, ulusal baskıya karşı mücadelenin yanında Ortadoğu'daki tüm kadınların çok yönlü sorunlarına karşı mücadelede de öncü konumdadır.

Konferansımızda sunulan ülke raporları üzerinde yapılan tartışmalar neticesinde şu sonuçlara varılmıştır. Venezüella dünya kadın buluşmasında ele alınacak temel gündem maddeleri tartışılmış hazırlanan başlıklar Ortadoğu'nun kadın ve kadın hareketlerinin gerçeğini yeterince kapsamadığı ifade edilmiştir. Dünya kadın buluşmasının anlayışına uy-

gun olarak tüm dünya kadınlarının kendini ifade zemini olmalıdır. Aynı zamanda belirlenen gündemlerde açığa çıkan durumun kadının mağduriyetinin üzerine kurulması, kadının aktif ve direngen rolünü gölgelemiştir. Ayrıca, kadın sorununu somut biçimlerini tanımlamanın ötesinde çözüm yöntemlerinin somut olarak ele alınamaması, kadınların mücadelesinden çok mağduriyetinin ön plana çıkmasına neden olmuştur.

(...) Ortadoğu'daki kadın hareketinin öncelikli hedefi kadına yönelik her türlü şiddete karşı mücadeleyi geliştirmektir. Zeynep Celaliyan, Sakina Mahmudi Aştiyani gibi pek çok kadını idama mahkum eden İran devletini protesto ederken, idamların son bulmasını istemektedir. Bu amaçla Konferansımız Zeynep Celaliyan ve Sakina Mahmudi Aştiyani şahsında idamların durdurulması için örgütlenecek eylemleri destekleme karar almıştır.

Kadın bedeninin ve emeğinin metalaştırılması, tüm dünyada kapitalist sistemin ekonomi politikasında önemli bir pazar alanı olarak yer almaktadır. Dolayısıyla kadını bir mal gibi gören Ortadoğu'daki geleneksel anlayışın yanında kapitalizmin bölgedeki varlığının artınmasından dolayı bedeninin satılması ve kadının zevk aracına dönüştürülmesi sistematik hale gelmiştir.

Kadın mücadelesi erkek egemenliğini güçlendiren ve her gün yeniden üretimini sağlayan kapitalist sisteme ve toplumsal, dinsel, geleneksel egemen zihniyete karşı

köklü kopuşu esas alan mücadeleyle gelişecektir.

Bölgemizde ülkeler çapında varolan kadın hareketlerinin gücü önemli değişim dinamiği taşısa da parçalı olmaları nedeniyle kadın hareketi bölgesel etkin bir güç olamamaktadır. Bu gerçeği tespit eden konferansımız kadınların birlikte hareket etme fikrini geliştirmiş, bölgesel kadın koordinasyonun oluşturulması, birlikte hareketin örgütlenmesi amacıyla **Ortadoğu Kadın Konferansı**ni yapma karar almıştır. Bölgede oluşacak bu birlik Entemasyonel Kadın Hareketinin gelişiminin önemli bir dinamiği olacaktır.

Oluşturulacak ortak kadın birlikleri ve toplantıların bölgesel bakımından kadın özgürlük mücadelesinin gelişimi bakımından sorun teorik, politik yönünü tartışırken esasta kadın kitle hareketinin örgütlenmesini esas alacaktır. Ortak, somut, pratik eylem programı temel ihtiyacımızdır.

Ortadoğu kadın hareketinin gelişimi bakımından oluşturduğumuz bu birlikteliğe tüm Ortadoğu kadın örgütlerinin katılımını önemsiyoruz. Venezüella Dünya Kadın Buluşması bizler için dünya kadın hareketiyle buluşmanın bir vesilesi olacaktır.

(Venezüella Dünya Kadın Buluşması için Ortadoğu Hazırlık Kadın Konferansı)

“Cüretkar” TC’den “Cesur” Açıklamalar

31 Mayıs'ta Mavi Marmara gemisine İsrail tarafından saldırı düzenlenmesi ve bu saldırıda 9 kişinin hayatını kaybetmesi meselesi zihinlerimizden silinmek üzereydi ki; bahsi geçen geminin İstanbul'a dönmesi ve adeta bir mabet gibi ziyarete açılmasının gündeme gelmesiyle yeniden hatırlanmış oldu.

Davos fatihi Başbakan'ın "one minute" diyerek asrın çıkışını yapma cüretiyle lafa girip, İsrail devlet erkânına haddini bildirircesine(!) katledilen Filistinli çocukların "hesabını soması" sahne-siye izlemeye koyulduğumuz tiyatro oyunu "genim gerim geri ilişkiler" sosuyla hızla sürüyor/sürdürülüyor. Başbakan, hassas eşini gözyaşlarına boğan o şovunu yaparken, İsrail savaş uçaklarının Türkiye Kürdistanı semalarında tatbikat yapıyor olması ya da tam o süreçte İsrail ile yapılan silah alım anlaşması yaşananları iğrenç bir "oyun" kılmakla kalmıyor, saygıdeğer (!), yeni fatihimizin riyakârlığını da gözler önüne seriyordu.

Emperyalizmin kan kardeşlerinden olan Siyonizm lokmasından bir parça alabilmek adına atmayaacağı takla olmayan pek yüce Türk devleti bir yandan göbeğinden bağlı olduğu emperyalist efendilerinin talimatlarına harfiyen uyarken bir yandan da yine bu efendilerinin talimatlarına bağlı olmak kadesiyle, oyunu kurullarına göre oynama yöntemleri seçiyor. Aldığı alkılan "onların çıkarları" kılıfına giydirerek dengelemeye gayret ediyor. Bir yandan katledilen çocukları göya hesabını sorarken bir yandan bütçesinin dudak uçuklatan miktarlarını harcıyarak bu efendilerinden aldığı silahlarla çocukları katletmesinin başka bir izahı var mıdır?

Gelgelelim bu "keyif dolu" tiyatro oyununun şu sıralar işlediği temaya! "Özür dilemek"!

İstanbul'dan yola çıkarak İsrail'e hareket eden Mavi Marmara gemisine İsrail tarafından düzenlenen operasyon sonucu 9 kişinin öldürülmesi olayından sonra karşılıklı olarak büyükkelçiler çekilmiş, restleşmeler yapılmış, pozlar atılmış. Hele ki Davos çıkışıyla gönüllerde taht kuran Erdoğan'ın bu olay üzerine geri

adım atmayaacağı, esp sürüleceği beklenen bir durumdu. Erdoğan "özür dilenmesi ve tazminat ödenmesi" talepleri yerine getirilmeden asla "taviz vermeyecekleri"ni belirterek mevcut kararını muhafaza edebilmiş oldu. Kabahatlerden büyük olacağı yedi düvelce aşkar olan "özür" meselesi de böylelikle gündeme suni suni sunulmuş oldu. İsrail'in en prestijli gazetelerinden olan Haaretz, Dışişleri Bakanlığı Müsteşan Feridun Siniroğlu ile İsrail Başbakanı Netanyahu'nun Müsteşan Yosef Ciechonofer'in kapalılar arındaki görüşmelerinden "İsrail'in Türkiye'den özür dileyceği" konusunda mutabakat sağlandığını duyurmasının ardından soğuk rüzgarlar ve karşılıklı atışmalar ortalığı sarmış oldu.

Tam ikinci fatih efendi Erdoğan'ın göğsü kabara kabara bir hal olacakken beklenen çıkış ilk olarak İsrail Dışişleri Bakanı Avigdar Lieberman'dan geldi. Buyurdu ki; "özür ve tazminat talebi cüretkarlığında ötesindedir." Emperyalizmin uşaklarına çizgilerini hatırlatan bu çıkış yetmemiş gibi, hemen ardından sahneye çıkan İsrail Başbakan yardımcısı Silvan Şalom, Mavi Marmara Baskını ardından İsrail'in Türkiye'den özür dilemesinin "düşünülemez" olduğu isyanı ifade etti ve ekledi; "Bu tarz hareketler diğer ülkeleri de cesaretlendirir Ankara gibi davranmaya yönelebilir."

Had bildirmek üzerine savrulan cümleler Davos fatihinin kulağına ulaşmış olacak ki, ağıktan bir süt dökmüş kediye dönüşme, ses kısılma, sinme durumu yaşandı. Erdoğan gur sesli nidalarnı Büyük Ortadoğu'da/ Büyük Ortadoğu Projesi'nde kaybederek tüm naiiflye İsrail'e seslendi. Dedi ki; "Özür meselesi de önemli tabii. Ama uygulanan ambargonun kaldırılmasını da istiyoruz. O da biraz yumuşatıldı. Daha da yumuşatılınca ilişkilerin normalliğinden bahsedebiliriz."

Erdoğan ne 9 insanın öldürülmesinin içinde yarattığı "büyük" depremden ne acidan ne de İsrail tarafından dillendirilen "asil siz özür dileyin, tazminat ödeyin" adlı gıkışından bahsedebildi. "Aclarnı" içine gömdü ve ölenle ölümez hayat devam ediyor diyerek bahsi geçen ambargonun kaldırılması, efendileri-

nin kızmaması, emperyalizme göbekten bağımlılık halinin sürdürülmesi, İsrail'in sen teknoloji ürünü silahlarını, insansız uçaklarını, vicdansız bombalarını ilk Türkiye'ye satmasının derdine düştü. Ne "one minute" kaldı ortada ne de Filistinli çocukların görülecek hesabı!

Netanyahu Son Noktayı Koydu!

Danışıklı dövüşün sen perdesini tek kişilik performansı ile İsrail Dışişleri Bakanı Netanyahu oynamış oldu. Bahsi geçen tiyatro oyununun ziyadesiyle farkında olan Bakan, işlerin her şeye rağmen tıkırında olduğunu görünce büyük bir iç rahatlığı ile "İsrail Türkiye'den özür dilemeyecek" dedi. Bir çırpıda söyleyiverdi gerçekten. Bu sayede "özür"lü oyunun belki de sen perdesi oynanmış oldu. Sahnede bunlar izlenirken İsrail ile Türkiye arasında hangi anlaşmaların imzalanarak, hangi vaatlerin/tavizlerin verilerek ilişkilerin "normalleşmesi" sürecinin yaşandığı ise kafalanımızda çok "büyük" bir soru işareti olarak yerini almış oldu.

İşgalinin yıldönümünde İstanbul'da eylem!

Filistin için İsrail'e Boykot Girişimi Gazze işgalinin yıldönümünde gerçekleştirildiği bir eylemle saldırdı ve katliamı protesto etti. Aralarında Partizan'ın da bulunduğu çok sayıda devrimci ve ilerici kurumun bileşeni olduğu Boykot Girişimi, 27 Aralık günü saat 19.00'da Taksem Tünel'de bir araya geldi. Soğuk havaya ve yağmura karşı sloganla ve Filistin bayrakları ile yürüyüşe geçen kitlesel yol boyunca İsrail siyonizminin "Dökme Kurşun" adı verdiği operasyonu teşhir eden konuşmalar yapıldı. "Katil ABD Ortadoğu'dan defol!", "Kahr olsun İsrail Siyonizmi!" sloganlarını haykıran kitle Galatasaray Lisesi önünde bir süre bekledi. Burada kitlesel seslenen dünyaca ünlü karikatürist Carlos Latuff'un "Biz sanatçılar olarak İsrail'e karşı boykotun içinde yer alıyoruz. Bunu kendi sanatımızla ifade ediyoruz. Bu boykota katılan müzisyenler İsrail'den sahne almıyorlar" şeklinde konuştu. Konuşmanın ardından yürüyüş Taksim Tramvay Durağına kadar devam etti. Burada yapılan basın açıklamasında İsrail'in 22 gün süren saldırısında bin 400'ün üzerinde insanın öldüğü, 5 bin 300'ün üzerinde kişinin yaralandığı dile getirildi. (İstanbul)

Yunanistan 2011'e grevlerle hazırlanıyor!

2010 yılını grevlerle, ateşe verilen sokaklarla, hükümeti sarsan eylemlilikleri ile geride bırakan Yunanistan emekçileri, 2001 yılına direniş geleneği sürdüreceklennini ilan ederek giriyor. Emekçiler, 2011'de de krize, özelleştirmelere, işsizliğe, devlet baskısına karşı sokakta olabilecek sinyalleri veniyor! **29 Aralık'ta** banliyö trenleri, metro ve belediyeye otobüsleri çalışanlar çeşitli aralıklarla iş bırakma eylemi yaptı. Eylemlerinin özelleştirmelere ve maaşlarda yapılan kesintilere yanıt olarak yapıldığı belirtilen emekçiler, 2011 yılında da eylemlerini sürdüreceklennini ifade ettiler.

Sivil Havaçılık Kurumu Çalışanlar Federasyonu, Olympic Airlines'in (Eski Unan Havayolları) özelleştirilmesini protesto etmek amacıyla 29-30 Aralık tarihlerinde iş bırakarak greve çıktı. Havaçılık kurumu emekçileri, Sivil Havaçılık Kurumu yöneticilerinin Atina Asliye Mahkemesine başvurarak, grevin yasadışı ilan ettirmesine rağmen grevlerini sürdürmekte kararlı olduklarını söylediler. (H. Merkezi)

Nepal'de Maoistler yeni yönelimlerini belirliyor

Nepal'de yeni demokratik devrim mücadelesinin ileriye taşınması ve devrimin zaferle tamamlanması için çalışmalarını sürdüren Birleşik Nepal Komünist Partisi (Maoist) parti yeni demokratik mekanizmalarını işleterek süreci tikanıklığı devrimci müdahalelerle aşmaya çalışmaktadır.

Bu temelde Halk Savaşının sona erdirilip banş sürecinin başlatıldığı Chunwang Kongresinin ardından en önemli kongre olan Palungtar Parti Plenumu Kasım ayının son haftasında gerçekleştirildi. 7 gün süren genel kurula katılan 7 bini aşkın parti üyesi yeni süreçte partinin izleyeceği çizgiyi belirlemeye çalıştı. Yoğun tartışmaların yaşandığı kurula partinin en önemli 3 önderi olan Prachanda, Baidya ve Baburam yoldaşlar ayrı belgeler sundular ve mevcut gidişata farklı yönelimler önerdiler. İlk kez Başkan Prachanda'nın belgesi kabul edilmedi, mevcut gidişata önemli eleştiriler sunuldu ve parti anlayışının netleştirilmesi için MK'ya bağlı özel bir birim oluşturuldu.

Maoist önderler bunun partilerinin demokratik işleyişinin başanlı bir örneğini oluşturduğunu, parti birliğinin geliştirdiğini, ileriye dönük bazı temel konularda görüş ayrılıklarının parti içi iki çizgi mücadelesi ile netleştirileceğine inandıklarını belirtmekte.

Baidya yoldaş Prachanda'nın çizgisinin merkezi olduğunu; iktidar, otorite ve finansal konularda partinin gücünün yeterince değerlendirilmediğini belirtmektedir. Halk savaşına son verip banş sürecine başlamanın, Halk Or-

usunun kamplara taşınıp kırsaldaki halk iktidarının dağıtılmasının hatalı bir çizgi olduğunu belirten Baidya yoldaş devam eden banş sürecine son vererek halk isyanının örgütlenmesini önermektedir. Baidya yoldaş ayrıca başkanla sert ideolojik ayrımların olduğunu, başkanın sözleri ile pratiği arasında da fark olduğunu ifade etmektedir.

Prachanda yoldaş da belgesinde Hindistan'ı ve yerli uşaklarını esas düşman olarak ilan etmeyi ve halk iktidarı için isyanın örgütlenmesinin öncelikli görev olarak kabul edilmesini belirtmektedir.

Baburam ise banş sürecinin kazanımlarının kurumsallaştırılması, halkın içinde örgütüllüklerinin güçlendirilmesini, banş sürecinin sonuna kadar sürdürülmesini, halkla beraber daha uygun bir zamanda isyanın örgütlenmesini savunmakta, Hindistan'ın değil yerli feodalizmin baş düşman olarak kabul edilmesini öne sürmekte ve bu şekilde ağıktan isyan çağrısı yapmanın risklerine vurgu yapmaktadır.

Bu kurulda daha öncekilerden farklı olarak partinin dış ilişkilerinde görevli yoldaşlarla Halk Ordusu kadrolarının mevcut önderliğe sert eleştiriler sunduğu ve Baidya yoldaş desteklediği, örgütün çoğunluğunun Baidya yoldaş savunduğu, Baburam yoldaşın ise örgütsel açıdan en güçlü olsa da Kirat ve Abadhi gibi bazı önemli eyalet örgütlenmelerinin desteğini aldığı, Prachanda yoldaşın ise 24 yıllık yönetimi boyunca en yoğun eleştirileri bu dönemde aldığı ancak parti başkanlığı konusunda bir tartış-

manın söz konusu olmadığı burjuva basında gözlem olarak yansıtılmaktadır.

Kurulun ardından 2 Aralık'ta toplanması beklenen MK toplantısı 17 Aralık'ta gerçekleşti. MK toplantısına belge sunan Prachanda yoldaş banş ve yeni anayasaya karşı konularla sebiyle halk isyanının örgütlenmesi önerisini sundu. Belgeye Baidya yoldaş da desteğini sundu ancak Chunwang Toplantısından bugüne parti tarihine yönelik Prachanda yoldaşın tespitlerine katılmadığını belirtti. Baburam yoldaş ise belgeyi eleştirdi ve isyan çağrısının karşı-devrimci cüretlendireceğini iddia etti ancak acil eylem planına desteğini sundu.

3 parti önderi de acil eylem çalışmalarında ortaklaşırken diğer anlaşmazlık konularında tartışmalar sürdürme kararını aldı. Bu amaçla bir teorik yayın organının çıkarılmasına da karar verildi.

BM gözetimindeki banş süreci BM'nin görev süresinin 28 Mayıs'ta bitmesi sebebiyle yeni bir aşamaya evrildi. Maoistler süreci tıkayan statükocu, burjuva partilere karşı halk iktidarını oluşturmak ve halkı yönetime almaya teşvik etmek için 30 Aralık'ta başlayan bir eylem planını ilan ettiler. Buna göre 14 Ocak'a kadar her alanda eylemler yapılacak. İkinci aşama ocağın ortasıyla şubat ortası arasında gerçekleştirilecek, halkın sokaklara çıkması için çaba gösterilecek. Üçüncü aşama ise Halk Savaşının yıldönümü olan 13 Şubat'ta başlayacak ve krallı kovulduğu 17 Nisan tarihine kadar daha güçlü mücadeleler örgütlenecek.

Buzizi'yi yakan işsizlik ateşi, Tunus sokaklarında

17 Ocak günü, Tunus'un Sidi Bouzid şehrinde Muhammed Buzizi isimli üniversite mezunu bir genç, sebze-meyve sattığı tezgâhına polis tarafından el konulunca kendini yakarak can bedeli protesto etti. Buzizi'nin isyanı, kendini yakma derecesinde bunalıma sürükleyen, dünyanın her yerinde olduğu gibi Tunus'ta da oldukça yaygın olan işsizliktir. Üniversite mezunu işsizlerin oranının çok yüksek olduğu Tunus kentlerinde, sokaklarında işsizliğe, hükümete karşı öfke vardı. Sidi Bouzid, işsizliğe karşı isyan eden üniversite

mezunu işsiz gençlerin ve halkın eylemlerine sarsıldı. Yapılan eylemlere kolluk kuvvetleri saldırdı. Tunus halkının isyanını ve eylemlerini artıran bu polis saldırılarında bir gencin öldürülmesi ve yine eylemler sürerken bir gencin **22 Aralık'ta** elektrik direğine tımanarak, işsizlikten bıktığını haykırp, bedenini elektrik akımına verince işsizlik isyanı başka kentlere de sıçradı.

26 Aralık'ta, Güney Tunus'ta başkent Sfax, Ben Guardane ve Gassa'da eylemlerle işsizliğe isyan vardı. Yine **27 Aralık** günü Baş-

kent Tunus'ta biraraya gelen binlerce kişi, Tunus Sendikalar Birliği Genel Merkezi önünde toplanarak yürüyüş yaptı. Eylemde; polis saldırısına, bir gencin polis tarafından öldürülmesine rağmen isyanlarını sokaklara döken Sidi Bouzidli gençler selamlandı. Krizin faturasının çıkarıldığı yoksul ülkelerden olan Tunus'ta, hükümetin bütçe politikaları nedeniyle halkın mutsuzluk içinde olduğunu belirten eylemciler, Sidi Bouzidli gençlerle dayanışma içinde olduklarını belirttiler.

Porto Riko'lu öğrencilerin boykotu büyüyor!

Emperyalist-kapitalist kriz sürerken, krizin yaratıcıları ve onların temsilcisi olan hükümetler krizden kurtulabilmek için çeşitli yöntemler deniyorlar. Bu yöntemlerin tamamında krizin yükünü halkın üzerine yığma amacı olduğu açıktır! Bu yöntemlerden biri de halk gençliğinin eğitim hakkının gasp edilme istenmesidir. Özellikle Avrupa ve Amerika'da alevlenen öğrenci eylemlilikleri ile hükümetlerin "kemer sıkma" ve "kriz bütçesi" poli-

kalansa karşı muhalefet radikalleşerek sürüyor. Almanya, Fransa, Yunanistan'da sokaklara ateşe veren öğrenciler, bu kez Porto Riko'da harç ve polis şiddetine karşı eylemdeydi.

Porto Riko Üniversitesi öğrencileri, bir süredir üniversitelerinde yaşanan polis şiddetini ve hükümetin "bütçe yok" diyerek harç ücretlerini 800 dolara çıkarmasını protesto etmek amacıyla dersleri boykot ediyordu.

Öğrenciler, bu eylemleri sırasında birçok defa polis saldırısına maruz kalmış, 17 öğrenci bu süreçte gözaltına alınmıştı. Öğrencilerin bu eylemlilikleri devrimci, demokratik kurumlar ve öğretim görevlilerinin destekleri ile büyüyor. 26 Aralık günü biraraya gelen binlerce kişi, öğrencilerin boykot eylemine destek vererek hükümeti uyardı. Öğrenciler ve onları destekleyen binlerce kişi, ek harç dayatmasının geri çekilmesini ve polisün üniversitedeki ablukasının sona ermesini istedi. (H. Merkezi)

EVRENSEL BAKIŞ

EZİLENLER HIZLA SIZIYORI

Ezilenler cephesinde yaşanan gelişmeler, emperyalist-kapitalist sistemin hizmetindeki liberal sosyolog-iktisatçı vb. vasıflı burjuva ideologların, egemen sınıfların yüreklerini rahatlatmak için yaptıkları "artık kitlesel mücadelelerin ve sınıf mücadelelerinin çağı bittir!" tespitini yalanlıyor. Bu tespiti, söz konusu mücadelelerden kabus gibi korkanların yüreğine su serpmek, onların korkularını ötelemek adına yaptıklarını, bunun gerçeği yansıtmadığını kendileri de çok iyi biliyorlar.

Çünkü sistemin çok yönlü krizinin derinleşmesine paralel olarak son yıllarda yapılan tersi tespitlerin sahipleri de yine aynı ve/ya benzer ideologlardan başkaları değil. Egemen sınıflar da zaten avuntu niteliğinden öte geçmeyen bu tür "tespit"lere değil, esas olarak "21. yüzyıl toplumsal ayaklanmalar yüzüylü olacak" şeklinde özetlenebilecek, daha gerçekçi tespitleri, hem de epeyce ciddiye almaktalar. Ezilenler cephesinden kendilerine yönelen tehdide dönük bu ciddiye alışı ne boyutta olduğuna ise, son yıllarda yapılan, güvenlik vb. ziverlerde, olası ayaklanmalara karşı alınan ve çapı giderek genişleyen, önlem-kararlarında da görmek mümkün. Gelişmeler onlar açısından ciddiye alınmayacak gibi de değil hani!

Sistem sahipleri ve onların her türden uzantıları, yakın zamana kadar emperyalizme bağımlı ülkelerde gelişen-gelişebilecek halk hareketlerine karşı kendilerini (böylelikle de sistemlerini) korumayı öncelikli olarak görüp, neredeyse tüm önlemlerini-saldınlarını buralara odaklı ele almaktalar.

Ancak, bağımlı ülkelerin ezilenlerinin, inişli-çıkışlı bir seyir izlese de hemen hiç körelmeyen isyan ateşinin, bugün giderek emperyalist metropollerde de kuşatması gibi bir gerçeklik ortaya çıkmıştır. Bunun uzunca zamandır en net olarak görüldüğü yer ise Avrupa'dır. Emekçilerin tek tek ülkelerde başlayıp neredeyse tüm Avrupa'yı içine alan eylemler zinciri durulmak bir yana giderek ivmelenmektedir.

Avrupa'nın -özellikle de- ileri gelen emperyalist ülkelerin egemen sınıfları, bir dönem "sosyal devlet" adı altında, kendi toplumlarına belli "tavizler" verdiler. Toplumun refah düzeyini, bağımlı ülkelerin toplumlarından-emekçi halk yığınlarından epeyce yüksek tutan bu tavizlerin kaynağını da yine bu bağımlı-ülkelerden elde edilen, yağma-talan ve sömürtye dayalı karlar oluşturuyordu. Toplumla "sosyal devlet" adı altında verilen tavizler, bir anlamda "sus payı" idi. Ama aynı zamanda ezilenlerin-emekçilerin uluslararası dayanışmasının önünü kesmek, engellemek gibi önemli bir işlevi de vardı.

Avrupalı emperyalist güçler (bir bütün olarak da batı emperyalizmi) "sosyal devlet" anlayışını gerekli kılan bir diğer önemli nedenin "komünizm tehdidi"nin, Rus Sosyal Emperyalizmi'nin çöküşü ile birlikte ortadan kalktığını düşündüler. Hem bu düşünce hem de buna bağlı olarak yeni yağma-talan alanlarının ortaya çıkmasıyla birlikte artan kar hırsı, neo-liberal politikaların buralarda da öncelikli politika haline gelmesini, bu doğrultuda da, sosyal devlet politikasını önce yavaştan giderek daha hızlı, terkinin getirdi. Özü, Avrupa'daki emekçilerin kazanılmış haklarının ortadan kaldırılması olan bu sosyal yıkım süreci, uzunca zamandır artık tüm AB ülkelerini kapsayacak şekilde, AB kararları olarak işletilmektedir.

Bugün Avrupa'da ezilenler-emekçiler cephesinde yaşanan gelişmeler, "Avrupa halkları ayaklandı" yorumlarına dahi yol açabilmektedir. Bu yorum abartılı olabilir. Ancak özellikle de Avrupa'nın önde gelen emperyalist ülkelerinde yaşananlar küçümsenecek gibi de değildir. Çünkü bunların büyük bölümünde emekçi eylemleri ile öğrencilerin eylemleri, toplumun diğer ezilen katmanlarını da kapsayacak biçimde, iç içe geçmiş bulunuyor. Mesela Fransa'da öğrenciler kendilerini, "emekçilerin askerleri" olarak adlandıyorlar. Aynı isimle oluşturdukları bir platforma dahi var ve "öğrenci mücadelesi sınıf mücadelesinden bağımsız olamaz" şınyıyla başta genel grevler olmak üzere tüm kitlesel emekçi eylemlerine katılıyorlar. Bu eylemlerde kendi taleplerini de dile getiriyorlar.

İç içe geçen eylemliliklerde dikkat çeken önemli bir nokta da hemen her yerde öğrencilerin- gençliğin, eylemlerinin neredeyse en önemli lokomotif gücünü oluşturması. Çoğu kez de eylemlerin fitilini ateşlemesi, dile getirdikleri taleplerin ise salt kendi talepleriyle sınırlı olmaması.

Bunu, uzunca zamandır grev vb. eylemlerle sarsılan Yunanistan'da öğrencilerin, yine on binlerce öğrencinin-gencin katıldığı eylemlerden birinde yaptıkları açıklamadaki "Cuntayı destekleyen (1974 Albaylar Cuntası kastediliyor) ABD'nin ve AB'nin ve şu anda emekçileri esir eden IMF'nin reformlarını istemiyoruz. Kendi emeğimizle yarattığımız bir ülkeyi hayal ediyoruz!" sözlerinde de görmek mümkün. Yine İtalya'da "cezaevleri sizin sisteminiz yüzünden doluyor, bir okul açılırsa, bir cezaevi kapanır" diyenler, Portekiz'de "Keyiflerini kacırdığımız için özür dilemiyoruz, cehennemleri olacağız" şeklinde haykırımlar, öğrenci harçlarına yüzde 300 zam yapılması üzerine İngiltere'yi ayağa kaldıran sorunu, "Ekonomik açığın faturası patronlara" şınyıla özetleyen öğrenci- gençlik, egemen sınıflara karşı mücadelenin tüm ezilen katmanlarını da içine almayı sürdürerek, daha da ivmeleneceğinin işaretini vermekteler.

Ezilenlerin, ezenlerin karargahlarına hızlı bir şekilde sızıntı gerçekleştirdiğinden söz edilebilir. Bu sızıntıyı ortaya çıkaran mücadelenin zaferle sonuçlanmasını belirleyecek olan ise, bunların sınıfsal zeminde bir rotaya evrilip evrilmeyeceğidir. Sınıfsal zeminde yükselmeyen, devrimci, komünist önderliklerden yoksun mücadeleler, en fazla mevcut sistem içinde bir takım iyileştirmeler sağlayabilirler, bunun ötesine geçemezler.

Şehitle- rimizi anmak, kavgada çoğal- maktır

Düşman sanır ki, biz tek tek vurularak yok oluruz. Düşman sanır ki, her birimiz şehit düşüğümüzde geride kalanlarımızın kavgası azalır. Ama Meral'den Çiğdem ve Ferdi yoldaşa gördük ki savaşmak, şehit vermek bizi yok etmedi, kavgamızı azaltmadı.

İbrahim, otumuş evin bir kenanna hanlı hanlı elindeki kâğıtları düzenliyordu. Bu kâğıtlar, onun düşüncelerini, ardıllarının sonraki yıllarda ışığında yürüyeceği yol güzergâhını belirleyecekti. Başını kaldırdı kâğıtlardan, yan tarafında elinde daktilosu, heyecanla gelecek cümleyi bekleyen yoldaşına baktı. Uykusuzluktan gözlerinin altı hafif karamış, daktiloya eğilmekten hafif kamburlaşmıştı yoldaşın... Yine de yüzünden eksilmeyen gülümsemesi ile hayat dolu idi bakışları, Proletarya Partisi'nin üzerinden yeşereceği tohumu toprağa ektiğinin bilincindeydi. Daktilo sesleri tüm odayı dolduruyor, Proletarya Partisi'nin tezlerini ilk daktilo yazımına geçiriyordu **Meral yoldaş**.

Yaşama dair en güçlü kelime; mücadele

Yaşam lügatının en değerli sözcüğüdür mücadele. Hele de bu sözcük, tarihin yaratıcılarından olan ama görülmeyen, yok sayılan kadın ile bir tanımlama oluşturuyor. Sırtında hep en az iki kambur taşımak zorunda olan kadın, emekçiliği ile yaşamı yeniden inşa ederken (kimse fark etmeden, kendisi dahi) hep yaşamının bir kısmı eksiktir. Eksik bırakılmıştır. İnsan için "en güvenli yer" olarak bilinen ailede, evde başlar bu eksik bırakılmışlık... Kadın olmak, kadın doğmaktır buna sebep. Dünyanın pisliğini temizleyip, ardından sefasını sür-

mek değil cefasını çekmek tir kadına düşen. Kadın için bir zindan olan ev ve zincir misali boynuna sanılan "toplumsal rolü", kadını, toplumdaki sokaktan, yaşamdan koparıyor. Ezenlerin sömürü çarkının arasında ezilmeye zorlanıyor. Görünmediği, görülmemesi istenmediği için çığılı da duyulmaz. Kadın için artık yardım isteme zamanı değil, görünmeyen ellerini fark edip, dünyayı bahar mevsimine çevirecek o güçlü elleri ile çarkı parçalamaya zaman gelmiştir. Mücadele etme zamanı gelmiştir. Zindanını yıkar önce, zincirlerini tek tek kırar. Ellerinde devrimci güç, artık kadın vardır, kadın görünürdür.

"*en haklı aşk, alkışsız sürebilendir ve en haklı ölümün öznesi ölmek için dövüşürken de ölebilendir*" Proletarya Partisi'nin ilk toprağa düşen tohumu olan **Meral (Yakar)**, gençliğin devrimci hareketinden etkilenerek yer aldığı mücadele güzergâhında Proletarya Partisi'nin yolunu seçer. '68 kuşağının kadın militanlarından olur. İbrahim Kaypak'a, Ahmet Muharem Çiçek ile birlikte PDA'dan ayrılarak Proletarya Partisi'nin inşasında yer alır. Her ne kadar eline kalem alıp, bu tarihi yazma çabası gösterenler Meral'i daha çok daktilo yazarak "el emeği göz nuru" ile partiye katkıda bulunduğunu söylerler de... '68 kuşağı ve sonraki dönemlerde gelişen devrimci hareketin içinde sayılı

devrimci kadınlardan biri olan Meral yoldaş, Ahmet Muharem Çiçek ile birlikte İstanbul'daki gecekondu mahallelerinden biri olan Gülsuyu'nun kurulmasında aktif rol oynar. "**Daktilosu olmadan**", elleri ile kürek kürek umut inşa eden Meral yoldaş, birlikte aynı evde kaldığı bir yoldaş tarafından yanlışlıkla vurulur. Acısı çok olsa da temkinlidir Meral, der ki yoldaşına, "**beni yolda buldun, senden yardım istedim sen bana yardım ettin!**" Ama yoldaş, Meral'i vurmanın suçluluğu içindedir ve bu uyanı dikkate almaz. Taksi arar, taksi bulamaz; çünkü evleri semtin en sapa köşesindedir. Bir dolmuş çevirir ve Meral'i hastaneye götürür.

Haydarpaşa Numune Hastanesi'ne giderler. Meral'i hastaneye getiren yoldaştan şüphelenen ve Meral'i tanyan düşman, bir kovalamacanın ardından onu yakalar ve gözaltına alarak işkencehaneye yollar. Meral'in ağır yaralı olmasını fırsat bilen düşman, onu işkenceli sorguya alır. Ama nafle... Onlar "**ser verip sır vermemeye**" geleceğinin yaratıcısı olacaklardır. Meral yoldaş, işkenceli sorgu ve kasti bakımsızlık sonucu 22 Ekim 1973'te Proletarya Partisi'nin ilk şehidi olarak ölümsüzlüğe uğurlanır.

Bir kar tanesi düşer Vartnik'ten ve bir çığ olur

Aynı anda irkilir birden İbrahim, kömdeki ateşi çevreleyen yoldaşlarına bakar.

İbrahim'in tedirginliğini fark eden Ali Haydar, "**N'oldu?**" diye sorar. "**Bir an İstanbul'daki yoldaşları düşünürüm**" der İbrahim...

Ali Haydar, gülümseyip kitabına döner. Biraz sonra nöbet sırası kendisine gelir. Dışarı çıkar ve gözlerini Ocak kan ile üzerine örtten Vartnik etrafında gezdirir. Gözlerine kar taneleri düşer, kırılcıklarına takılı kalır Ali Haydar'ın... Düşünür kar tanelerini, "*bir kar tanesi düşer, yuvarlanıp tepeden aşağıya... Giderek büyür, büyür, sonra kocaman bir çığ olur. Şimdi kırılcıklarına değince parçalanır bu kar, yıkar geçer önüne geleni!*"

Doğduğu toprakları tapınarcasına sever Ali Haydar yoldaş. Toprağı kanlı, havası ocağın kokusu kokan ve görkemli düşmanını kavgaya çağırır Dersim'in bir yiğidir o da. Bilir kişin ne çetin bir savaş olduğunu bu coğrafyada, hele de yoksullar için, kendi ailesi için.

Henüz Meral yoldaşın şehit düşüğünü öğrenmemişlerdir. Takvim yaprakları iki kez daha koparılır.

24 Ocak günü, kömdedirler. Düşmanın azılı köpeği **Fehmi Altınbilek**, uzun süredir köylülere işkence ederek, İbrahimleri aramaktadır. Vartnik'i çepçevre sarar, köyleri basar ve kömün yerini öğrenirler. Kömün nöbetçisi sandıklarını geç fark eder. Proletarya Partisi'nin ilk komutanı, Ali Haydar yoldaş, grubun tek silahı olan kırma-yağı eline alır ve başlar düşmanın üzerine kurşun atmaya. Cesaret, onda cisme dönüşür; aynı anda bir kar tanesi düşer dağılan tepesinde ve yuvarlanıp aşağı doğru, büyür, büyür!

Çatışma devam ederken, bir acı yere yağar Ali Haydar'ı. İbrahim, komutanına bakar, "**Haydar!**" diye seslenir. Ali Haydar yoldaş, istese de sesini çıkaramaz. Bir inilti yerleşir dudaklarının kenarına. İbrahim de vurulur biraz sonra. Yoldaşın az ilerisine düşüverir.

Düşman ağızda salyalı akta akta gelir köme. İbrahim'i aramaktadır en çok. Ali Haydar yoldaşı İbrahim sanır. Henüz

yaşıyor olan Ali Haydar'ı jipin arkasına bağlayıp, sürükleyerek katleder. İbrahim'in başına gelen Fehmi köpeği, ayağı ile itekler onu ve öldüğünü zannedip, "kurtlara yem olması" için orada bırakır. Partinin iki cevheri, Meral ve Ali Haydar yoldaş ölümsüzleştiği Ocak ayını, kinin bildiği bir ay olarak tarihe geçirirler.

Ocak; şehitleri anmak, kavgada çoğalmaktır

Düşman sanır ki, biz tek tek vurularak yok oluruz. Düşman sanır ki, her birimiz şehit düşüğümüzde geride kalanlarımızın kavgası azalır. Ama Meral'den Çiğdem ve Ferdi yoldaşa gördük ki savaşmak, şehit vermek bizi yok etmedi, kavgamızı azaltmadı.

Ocak ayı, tarihimizde farklı bir yere sahiptir. 38 yıllık geleneğimizi canlandıran canlan-pahasına yaratan şehitlerimizi sahiplenme zamanıdır. Ocak ayının son haftasının anlamı bizde budur. Ancak şehitlerimizi sahiplenmek, onları mezar başlarında anmanın ötesinde bir sorumluluktur. Meral'i anmak, tıpkı Ayfer'i, Nergis'i, Çiğdem'i anmak gibi kadının zincirlerinden kurtulma mücadelesini büyütmek, emekçi kadının mücadelesinde Proletarya Partisi'nin rengini taşımak, kadının kurtuluşunun savaşmaktan geçtiğini anlamak ve anlatmaktır. Ali Haydar'ı anmak, tıpkı Raci'yi, Polat'ı, Zülfi'yi, Aşkın'ı, Ferdi'yi anmak gibi savaş büyütmek, işçi ve emekçi halkın ekme, adalet, özgürlük arayışının her daim yanında ve politik öncüsü olmak, Kürt halkına karşı yürütülen kirli savaş karşı durmaktır.

Ocak ayında şehitlerimizi anmak, onların kavgasını büyütmekle anlamlı olur. Yaşadığımız coğrafyada, kentimizde, köyümüzde, mahallemizde, fabrikamızda, tarlamızda, atölyemizde, evimizde devrimci olabilmektir. Halkımızı, komşumuzu, ailemizi, arkadaşımızı ve hatta yoldaşımızı ve kendimizi devrim umuduyla aşılacaktır.

ÖLÜMSÜZLEŞENLER

K
A
V
G
A
D
A

Yel Dağı şehitleri

Dögüşenler de var bu havalarda
El, ayak buz kesmiş
Yürek cehennem
Ümit öfkeli ve mahzun
Ümit sapına kadar namuslu
Dağlara çekilmiş
Kar altındadır

Karların üzerine düşerken bedenleri, geriye esen o direnç rüzgandır bizi dinç tutan... Dağlansa da yüreğimizi yoldaşın acısıyla, dışierimiz kenetlense de kanarcasına, düşmana inat baş eğmeyiz. Ocak... Yine aylardan Ocak'tır. 1993 yılının Ocak ayının son haftalandır. Düşman, Dersim'de TIKKO 2. Mıntıka Birliği'nin üslenme alanını bulur. Yerleri deşifre olan 50 kişilik birlik, düşmanın hava taarruzuna maruz kalır. Ya kalacaklardır ve düşmanın konumlandığı bölgede imha olacaklardır ya da yüzlerini dönüp Munzur'a, yiğitlerini koynunda saklayan ama kiş bastırıldığında koca bir buz düşmana dönen asi

Munzur'u aşacaklardır.

Daha çok iş var yapacak, daha çok emek var verilecek, daha çok ter var dökecek der savaşçılar... Eti kesen bir hava olsa da yürekleri sınırsızdır, ısıtır onları. Yürürler Munzur'un üstüne üstüne... Yel Dağı'na dönüktür yüzleri.

50 halk neferi, 50 TIKKO savaşçısı Yel Dağı'na bir destan amaçlı giderler. Bir de gülsüz ile halkın yüreğine yer eden Dr. Hü'ü (**Ali Demirdağ**), **Zeki Peker**'i, **Erkan Fener**'i, enternasyonalizm bayrağının taşıyıcısı **Barbara Anna Kistler**'i, **Ali Ekber Batasul**'u ve **Ali İhsan Yalçın**'ı yanan, alev alev kızıl karanfiller gibi usulca

ekiverirler karlı toprağına...

Zeki Peker: Peker, Erzurum'un Hınıs ilçesinin bir köyünde, yoksul bir ailenin evladı olarak gelir dünyaya. Yoksulluk, kurtulmak için taşındıkları İstanbul'da da peşini bırakmaz onları. Çünkü ailesiyle gecekondu mahallesine, 1 Mayıs'a taşınılırdı. Küçük yaşta itibaren devletin şiddetini birebir yaşar. Ayakkabıcılık yaparak okuduğu lisenin son sınıfında Proletarya Partisi ile tanışır. Proletarya Partisi 4. Konferansının ardından savaşçı olmaya karar verir. 21 Ocak'ta Yel Dağı'nda şehit düşer.

Ali Demirdağ: Dersim'de dünyaya gelen ve yoldaşlarının "ufak-tefek deviş kılıklı doktor" dediği Demirdağ, küçük yaşta ailesiyle İstanbul'a taşınır. TMLGB'nin aktif militanı olan Demirdağ, Dersim dağlarında "Dr. Hü" olmayı seçtiğinde Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'nin son sınıftaydı.

Erkan Fener: Dersim'de dünyaya gelen Fener, Yel Dağı'nda 22 Ocak'ta şehit düşti.

Ali Sağcan: Uşak Banaş'da dünyaya gelen Sağcan, Ocak 1980'de Uşak'ta MIT tarafından işkence edilerek öldürüldü.

PUSULA

YİĞİNLARIN DESTEĞİ DEVRİMCİ PRATİKLE KAZANILIR!

Konuya Başkan Mao'nun değerlendirmeleri ile girmek istiyoruz: "*Edebiyat ve sanat işçilerinin birçoğu yığınlarla bağlarını kopardıkları ve boş bir ömür sürdükleri için tabii ki halkın dilinden anlamıyorlar. İşte bunun için, eserlerini yalnız kendi tatsız ve yavan dilleriyle değil, aynı zamanda çoğu zaman halkın dilinden fersah fersah uzak, uydurma deyimlerle dolu dilleriyle yazıyorlar. Birçok yoldaşlar, 'yığınların tarzı'ndan söz etmesini seviyorlar. Ama 'yığınların tarzı' deyimi ne anlama geliyor? Şu manaya geliyor: Edebiyat ve sanat işçilerinin düşünce ve duygularını işçi, köylü ve asker yığınlarının düşünceleri ve duygularıyla kaynaşmalıdır. Bu kaynaşma için, yığınların dilini ciddi bir şekilde öğrenmek şarttır.*" (**Edebiyat ve Sanat Üzerine Konuşmalar**)

Bu değerlendirmeler edebiyat ve sanat üzerinde yürütülen tartışmalarda gündeme gelse de sorun tek bu alanlarla sınırlı olarak ele alınmaz. **Bu tartışmada kilit sorun, emekçi kitlelerle ilişki sorunudur.** Kitlelerden kopuk, uzak bir anlayış edebiyat, sanat ve esas olarak siyasal meselelerde kitlelere anlatı ama kitlelerden uzak bir duruşla nasıl bir politika ürettiği ya da üretemediği gerçeğine yanıt aramaktır. Eğer gerçeği bulmak tartışmayı zorunlu kılıyorsa, işte burada tam da bu zorunluluğun gereklilikleri yerine getirilmeye çalışılıyor. Sorunlara somut bir şekil vermek, sorunları yaşayanlarla direkt ilişki kur-

mak ve sorunlar üzerinde derinlemesine bir tartışma yürütmekten geçer. **Yani somut olarak işçi sınıfının, köylülüğün, gençliğin, kadınlara sorunlarıyla yüzleşmek için pratik olarak onlarla ilişki içinde olmak gerekir.** Dolaylı ve dolaysız bilgidir yoksun bir tarzda onlar adına çözümler aramaya soyunmak boş bir çabadır.

Yığınlar adına somut şeyler söylemek için yığınlar içinde olmak gerekir. Yığınlar içinde olmak, militan bir çizgide yığınlarla birlikte yürümek, her alanda somut söylemlere, çözümlere ve üretime yol açar. Bu sanat, edebiyat ve mücadelenin tüm alanları için geçerlidir. Örneğin; 12 Eylül öncesinde devrimcilerin, komünistlerin militan mücadelesinde kitlelerle kurduğu ve geliştirdiği ilişkiler sanat alanında da daha canlı, daha militan ve iz bırakan üretimlere vesile olmuştur. İz bırakan bu kalıcı ve canlı ürünleri dönemin somut koşullarından soyutlayamayız. Gecekondu direnişlerinde, sokak çatışmalarında ortaya konulan militan duruş, ileri kitlelerin duygu ve düşüncelerine tercüman olan sanatsal üretime kaynaklık etmiştir.

Nitekim koşulların değişimiyle birlikte, bu alandaki üretim gerilemiş, ortaya çıkan ürünlerin de etki gücü zayıflamıştır. Yığınlarla bağı koparılan, yığınların acı ve sevinçlerinden, coşku ve heyecanlarından uzaklaşan her devrimci (hangi alanda faaliyet yürütürse yürütsün) sorunların çözümünde, sanatsal ve diğer yazınsal faaliyetlerde somut değil, soyut şeyler söylemeye mahkumdur. Söylemlerin soyutluğu, onları cansız ve ruhsuz kılar. Karşı tarafla iletişim kurma gücünü geniletir. İletişimdeki zayıflık, kopukluk başta işçi

sınıfı olmak üzere devrimde menfaati olan tüm güçlerle somut sorunları üzerinde tartışma ve onları bu eksende harekete geçirme hedeflerini sakatlar.

"Yığınların dilini öğrenmek" yığınların istemlerini, yaşam tarzlarını değişimden yana olup olmadıklarını veya nasıl bir değişimden yana olduklarını anlama çabası içine girmekle başlar. **Bu bilgiler için pratik adımlar atmaktır şarttır.** Somut bilgiler dolaylı ve dolaysız pratiklerde elde edilir.

İşçi çalışmasından, kadın çalışmasından, gençlik çalışmasından söz edip ama onlarla iletişim kurmama, kendiliğinden gelişen hareketlere müdahale etmeme, onlara dönük faşist saldırılara karşı sokaklarda pratik tavır geliştirmeye vb. Bu gibi duruş ve tutumlarla bu kesimlerle bağ kurmak mümkün olabilir mi? Elbetteki hayır! Bu pratik çalışmalar içine girmeyen devrimciler, alanlara dair somut çözümlerle sunabilir mi? Tabii ki hayır! Her şeyden önce bu çalışmaların soyut olan her devrimcinin bu uzun yürüyüşte yürüyüp yürümeyeceği tartışmalı hale gelir. Çünkü gereken cesareti ve gücü almaktan yoksundur. **Coşku ve heyecan, sorumluluk alma kaynaklarıdır. Kitlelerden kopuk, kitle çalışmasından kopuk, kitlelerle somut sorunların üzerinde tartışma, çözümler geliştirme hedefinden uzak bir devrimcilik olmaz.** Böylesi bir çalışma tarzının, böylesi bir pratiğin yolu ya bürokratlara konağına ya da emekçiler kafeteryasına gider. Bunun başka bir yolu yoktur. Dolayısıyla değişim için bu düşünüş ve hareket tarzıyla hesaplaşmak zorunludur. Kendi hatalarıyla, yetersizlikleriyle hesaplaşmayı beceremeyenler, sınıf

düşmanlarıyla savaşmayı da beceremezler. Çünkü üzerimizde taşıdığımız tüm olumsuzlukların bir ideolojik kaynağı vardır. **O kaynak egemenlerin ideolojik cephesidir.** Dolayısıyla kendi yetersizlikleriyle hesaplaşmada net olan her devrimci devrim ve sosyalizm mücadelesini yürütmede de samimi ve dürüsttür. Düşmanla çatışmada da cüretli ve cesaretlidir.

Kitle çalışmasında en fazla ezilen, sömürülen, örgütsüz olan kesimler üzerinde yoğunlaşma perspektifi direkt mevcut olan çelişkilerin boyutuyla alakalıdır. Ezilen Kürt ulusu, mezhepsel olarak baskı altında kalan Aleviler, güvence-siz işçiler, işsizler, emekçi kadınlara en çok bu sömürü, zulüm, yok sayma ve dışlama politikalarından nasiplerini alan kesimlerdir. Dolayısıyla kitle çalışmasında öncelikli olarak bu kesimleri hedef almak, anlaşılır bir durumdur. Hiç şüphesiz bu çalışmalar da Demokratik Halk Devrimi perspektifine uygun olmak zorundadır. Söz gelimi şehir faaliyetlerinde sınıf çalışmasının merkezde tutulması zorunludur. Bu çalışma içinde de iş güvencesinden yoksun veya çelişkilerin en yoğun olduğu alanlarda yoğunlaşmak taktiksel açıdan atılması gereken doğru adımdır. Tabii ki önceden öngörülmemeyen, farklı alanlarda sistem karşı dar ve geniş kapsamlı kitle hareketleri gelişebilir. Böylesi durumlarda en hızlı şekilde sürece dahil olmak, güçleri bu alanlarda yoğunlaştırmak oldukça önemlidir. Bugün açısından, yaygın bir hareketlilik içermese de, sınıf içinde gençlik ve emekçi kadınlara cephesinde bu tür işaretleri görmek mümkündür.

Bu durum en başta bu alanda faaliyet yürü-

ten güçlerimize daha derli toplu, daha hızlı hareket etme görevlerini yükliyor. Böylesi dönemlerde hareketin içinde olmak olmazsa olmazdır. Söylemlerin daha da anlam kazanması doğru ile yanlış arasındaki farkın anlaşılır kılınması için kavranın orta yerinde olmak gerekir. Örneğin gençlik cephesinde lokal düzeyde hareketlenmeler olduğu dönemlerde aktif tutum alınmadan gençlikle bağ kurmak zordur. Böylesi dönemler gelişmeye ve daha da önemlisi çelişmeye dönemleridir.

Bugün emperyalistler, işbirlikçileri ve uşakları görünüşte güçlü görünebilirler. Ama bu tablo asla gerçeği yansıtmıyor. Gerçek olan; onların güçsüz olduğunu. Yığınların örgütlü güçleri karşısında dize geldikleridir. Tarihte bunun sayısız örnekleri vardır. Kendini her şeye muktedir sanan ABD emperyalizminin Irak sokaklarında nasıl tarihin tokadını yediğine hepimiz tanıklık yaptık. "Kart-kurt"un nasıl Kürt olduğunu da yaşayarak gördük. Bu demektir ki, emperyalistler ve işbirlikçileri ne tür gelişmiş silahlara sahip olurlarsa olsunlar, kaybetmeye mahkumdurlar. Çünkü haksızdırlar. Ve haksız bir davanın sahipleri uzun vadede yalnızlaşmaya, kaybetmeye ve haklı bir davanın sürdürücülerini ise geliştirmeye, kazanmaya adaydırlar. Bu, sınıf savaşımının bir yasasıdır. Tüm mesele bu değişimi sağlayacak olan öncü iradenin açığı çıkarılmasında düşümleniyor. Bu irade çağımızın en ileri, en devrimci sınıfı olan proletaryanın örgütlü gücüyle sağlanabilir. Yığınların desteğini kazanmış bu öncü güç emperyalizm ve suç ortaklarını tarihin çöplüğüne gömer.

Tuzla Deri işçisi ses veriyor; **“Tutsaklara özgürlük, kahrolsun faşist diktatörlük”**

Selam yaratana!

Tohumların tohumuna, serpilip gelişene selam!
Bütün yemişler dallannızdadır.

Beklenen günler, güzel günler ellerinizdedir!

Haklı günler, büyük günler

(Nazım Hikmet, 1962)

İşçi sınıfı 1980 Askeri Faşist Cuntası'nın etkisi ile derin bir sessizliğe gömüldü. Ülkeyi adeta bir cehennem çeviren cunta, işçi sınıfının büyük mücadeleye ve bedeller pahasına kazandığı haklarını elinden zorla aldı. Binlerce ileri, öncü işçi gözaltına alındı, işkenceden geçirdi. Sınıfın örgütlülükleri dağıtıldı, ezildi, çıkarılan yasalarla örgütlenmenin önüne kalın duvarlar çekildi. Cuntanın hazırladığı ve bugün referandumda değiştirildiği iddia edilen anayasa ile devletin toplumsal yaşam üzerindeki etkisi iyice güçlendirildi. Zindanlar işçi, köylü ve emekçilerle dolup taşan ülkemizde temel hak ve özgürlükler rafa kaldırıldı.

Faşist diktatörlük emperyalistlerin yeni ekşeninde uygun yürüyebilmek için kendini yeniden yapılandırdı, toplumsal muhalefetin en ileri unsurlarını budadı. Ancak herkes şahittir ki kır çiçekleri ve kardelenlerin her şeye karşın gökyüzüne ve güneşe olan hasretinin önüne geçilemez. Doğanın yasaları yeniden hükümünü sürdürdü. Karanlığa inat direniş meşalesini yakanlar, direniş bayrağını zindanlarda, şehirlerde ve dağlarda dalgalandırarak güneşe doğru yol almaya devam etti.

Kazlıçesme işçisi cuntaya kök söktürdü!

Elbette her kışın bir baharı, her karanlığın bir sonu vardı. '80 Cuntasının diktiği elbisenin dikişleri yavaş yavaş atmaktaydı. İşçi sınıfı, üzerine atılan ölü toprağı ağır ağır atıyor, silkinip yavaş yavaş ayağa doğruluyordu. Bu yolu en hızlı ve en sert biçimiyle alanlardandı Kazlıçesme deri işçileri. 1960'lara dayanan köklü direniş geleneği ile bu dikişleri ilk zorlayanlardı onlar. Cunta öncesinden en zorlu çatışmalara sahne olmuştu Kazlıçesme. Bu yüzden bilirdi bu işlerin yolunu yordamını.

Deri işçileri gücünü meşrulluktan alıyor, örgütleniyor, direnişe geçiyor, grev yapıyor. Böylelikle örgütlülüğünü fiili olarak yaşama geçiriyor, bunun üzerinden sendikalaşmasını engelleyen 2821 ve 2822 sayılı Sendikalar Yasasına karşı bayrak açıyor ve bu cunta artığı yasalara karşı 1985 yılında iki haftalık greve çıkıyor.

Ardından aynı yıl 129 gün süren bir grev daha yaşanır. Henüz ömrünü tamamlamamış olan cuntanın bu direnişlere yönelik tepkisi elbette azgınca olur. Kazlıçesme adeta bir savaş bölgesine çevrilir. Binlerce jandarma, polis işçilere saldırır, gözaltına alır, birçok tutuklanır. Kazlıçesme'de gözaltısız ve saldırgan yaşanmadığı bir direniş neredeyse olmaz. Deri fabrikalardaki her direnişle cuntanın bir dikışı patlar. Devlet bunun farkındadır. Bu yüzden tüm gücüyle bölgeye yüklenir. Ne var ki deri işçileri Partizanlarla omuz omuzdur. Sınıf sendikacılığı çizgisinde mücadele eden **Devrimci Demokratik Sendikal Birlik** (DDSB) gelişen bu mücadelenin elbette en ölümlüdür.

1987 yılında başarılı grevleriyle patronları di- getirmeyi başaran deri işçileri, sınıfın diğer bölüklerine moral aşıyor, mücadeleleri ve kazanımları ile örnek oluyordu. Sınıf mücadelesi giderek büyüyor ülkenin her yanından eylem, grev ve direniş haberleri geliyordu. Direnişin Kazlıçesme ayağı sınıf bilincini işçilerin, devrimcilerin, emeği ile yoğunluyordu. Anti-demokratik uygulamalara ve yasaklı zihniyete karşı '89 1 Mayıs'ı bir meydan okuma günü olacaktı. O gün Mehmet Akif Dalcı direnişin sembolü olarak toprağa düşerken deri işçileri de gün boyunca şalter indirecek diğer işçi kardeşleri gibi sokağa akacaktı. İşçi sınıfı "artık yeter" diyerek ayağa doğrulmuş, suskunlukla geçen yılların hesabını soruyordu şimdi. En öndekilerin arasında deri işçileri de vardı.

Ve 90 1 Mayıs'ı...Partizanların direniş ile dosta, düşmana mesaj verdiği 1 Mayıs... Harbiye'den, Dolapdere'den, Mecidiyeköy'den Tak-sim'e yürüten kitle, polis barikatlarına, kurşunlara rağmen kararlı, ısrarlıydı. Genç Partizan Gülay Beceren aldığı kurşun yarası ile felç olurken deri işçileri de Kazlıçesme'de jandarma ile göğüs göğüse çarpışıyordu. Kazlıçesme işçileri artık sendikalarını kurmuş, gasp edilen birçok hakkını kazanmış ve bir direniş geleneği yaratmıştı. Kazlıçesme'nin adı direniş ile anılır olmuştu. Bu tablo sınıfa güç verirken patronları da rahatsız etmekteydi. Buna **geçici** bir çözüm bulacaklardı!

“Tuzla işçisi direnişin simgesi”

Deri patronları türlü bahanelerle fabrikalarını özel koşullar hüküm sürdüğü **Tuzla Organize Sanayi Bölgesi**'ne taşıdı. Patronları kendi aralarında anlaşmıştı. Dağıtılan örgütlülükler kesinlikle bir daha kurulmayacaktı. Ancak fabrikalarla bir-

likte Tuzla'ya taşınan işçiler beraberlerinde **ör-gütlenme bilincini** ve **direniş** geleneğini de taşıdı.

Öncü işçiler, Partizanlar, devrimciler sokak sokak, ev ev gezerek Deri-İş'in kurulması için büyük bir seferberlik başlattı. Yalnızca fabrikalarla sınırlı kalmayan, bir bütün olarak havza-yı içine alan geniş bir sınıf çalışması gerçekleştirildi. DDSB'ilerin büyük oranda önderliğinde gerçekleşen bu süreç kısa sürede meyvelerini verdi. Sendika yeniden kurulmuş, direniş ateşi Tuzla'ya taşınmıştı.

İşçi sınıfı yaşadığı korkunç sömürü ve zulme karşı kendi gücünün farkına vardığında önünde hiçbir güç duramayacaktı. Ne ki bu ancak sınıf bilincini edinmesi ile mümkündür. Bu bilinç kendini sınıfın ekonomik-demokratik talepleri ile sınırlayamaz, proletaryanın dikkatini yaşadığı tüm sorunların esas nedeni durumundaki sistem gerçekliğine çeker. Proletaryanın sınıf bilincini edinmesi, bu koşullara uygun bir mücadele hattında yürütmesi ile olanaklıydı. İşçi sınıfı ekonomik taleplerle birlikte ülkedeki temel hak ve özgürlükler uğruna da mücadele yürütmek zorundaydı. Proletaryanın kurtuluşunun mevcut düzene yönelmekle gerçekleşeceğini görmesi elzemdi. Bunun yolu sınıfa politik bilincin taşınmasından ve düzenin teşhirinin etkili bir şekilde yapılmasından geçmekteydi. İşte havzada gecesini gündüzüne katan Partizanlar da sınıf sendikacılığı çizgisi izleyen DDSB'iler de bunu yaptılar.

Doğru bir yolda yürüdükleri kısa sürede Tuzla işçisinin adeta direnişin simgesi haline gelmesi ile de ortaya çıktı.

“Gelecek ellerimizde”

Tuzla işçisi, toplu sözleşme dönemlerinde ve sendikalaşma mücadelesinde ortaya koyduğu gücünü ülkede gelişen diğer toplumsal gündemlerde de gösterecekti. Yaşanan her türlü anti-demokratik uygulamaya karşı Tuzla işçisi artık alanlardaydı. Egemenlerin kamu emekçilerine, öğrencilere, Alevilere, Kürt halkına yönelik saldırılarına karşı Tuzla işçisi üretimden gelen gücünü kullandı, sokakları inlettirdi. Tıpkı Gazi Mahallesi katliamı ve direnişinde olduğu gibi.

Tıpkı 96 yılında Ümraniye Hapishanesinde dört devrimci tutsağın ve Metin Göktepe'nin katledildiği zaman olduğu gibi.

Şimdi objektifimizi proletaryanın politikleşme ve sınıf bilincinin düzeyine işaret eden bu örneklerden birinin üzerine gevirelim biraz da.

11 Ocak 1996 günü Tuzla işçisi yine bir ey-

lem gününe uyanmaktaydı. Sabahın erken saatleriydi... Birazdan organize sanayi bölgesine açılan kapılar işçilerin görkemli yürüyüşüne tanıklık edecek... Sabahın ayazında toplanmaya başlayan işçiler yeni katılımlarla büyüyerek yolları kesti. Adeta bir çığ gibi büyüyordu kalabalık... Kitle yolunu iki yanını kapatarak yürüdü... İşçiler servisleri durdurarak işçi kardeşlerine propaganda yapıyor, onları faşizme karşı mücadeleye çağırıyordu. Kadın, erkek, genç, yaşlı elleri nasırlı 5 bini aşkın işçi ve ailesi bir sel gibi akıyordu sanayi bölgesinin kalbine! Binlerin ağzından yükselen **“Tuzla işçisi direnişin simgesi”** sloganı ete kemiğe bürünüyordu şimdi. İşçiler direnişin devam ettiği Derim San ve kurdukları çadırdaki mücadeleyle sürdürülen Sefer işçilerini de alarak **“Gelecek ellerimizde”** yazılı pankart eşliğine yoluna devam etti. İşçiler **“Tutsaklara özgürlük kahrolsun faşist diktatörlük”** sloganını haykıyordu gurur bir şekilde. Tuzla işçilerinin sınıf sendikacılığı çizgisinde bu mücadelesi daha sonra '96 Ölüm Orucu direniş ile dayanışmak için şalter indirmesi ile bir adım daha ileri taşınacaktı.

Deri işçileri duruşlarını ve pratiklerini bugün ivmesi alsalsa da koruyarak mücadeleyi sürdürmektedir. Irak işgaline karşı iş bırakarak alana inen az sayıdaki alanlardan biri oldu yine Tuzla. Günü geldi Tekel işçileri için iş bıraktı. Günü geldi kamu emekçilerine omuz verdi.

İşçiler; Tuzla'dan başka Çorlu'da, Balıkesir Gönen'de, İzmir'de, Düzce'de ve Sefaköy'de de ördükleri direnişleri ile önemli bir örnek yarattı. Özellikle Desa Deri'de Emine Arslan'ın Sefaköy'de tek başına yürüttüğü direniş ülke sınırlarını da aştı, geniş bir kamuoyu yarattı.

Tohumları Kazlıçesme'de atılan direniş, giderek büyüyü, dal budak sald ve Tuzla'ya taşındı. Gelenek burada da yeni örneklerle yoluna devam etti. Bugün deri işçilerinin direniş meşalesi Çorlu'da Yeşil Kundura ve Grup Suni Deri ile, Düzce'de DESA işçilerinin elinde!

Tarihten kısa kısa...

* 15 Ocak 1919'da; Alman devrimciler Rosa Luxemburg ve Karl Liebknecht öldürüldü.

* 11 Ocak 1929'da; Sovyetler Birliği'nde çalışma süresi 7 saate indirildi.

* 11 Ocak 1943'te; Kızıl Ordu, Stalingrad kuşatmasını kırdı.

* 15 Ocak 1952'de; Türkiye Kuzey Atlantik Antlaşması Teşkilatı'na (NATO) girdi.

* 7 Ocak 1963'te; Cibali Tütün Fabrikası'nda 3500 işçi yemek boykotu yaptı.

* 11 Ocak 1969'da; Singer Fabrikası'nda işçilere polis saldırdı; 9 polis ve 14 işçi yaralandı. Fabrika bir gün önce (10 Ocak'ta) işçiler tarafından işgal edilmişti.

* 8 Ocak 1982'de Yılmaz Güney "komünizm propagandası yapmak"la 7,5 yıla mahkûm edildi

* 13 Ocak 1994'te grevli, toplu sözleşmeli sendika hakkı istemek ve yüzde 15'lik memur zammını protesto etmek için KESK'li kamu

emekçileri Ankara'da eylem yaptı. Polis, eyleme saldırdı. Ankara Emniyet Müdürü Orhan Taşanlar bizzat emekçilere saldırdı.

* 19 Ocak 2005'te; SEKA İzmit İşletmesinin kapatılma kararını protesto eden işçiler, fabrikadan çıkamama kararını aldı.

* TKP/ML TIKKO gerillaları 23 Ocak 1996'da Halil Uluşan adındaki bir toprak ağası, işbirlikçi ajanın cezalandırıldığını duyurdu. Duyuruda Halil Uluşan'ın; Dersim, Erzincan, Bingöl üçgeninde yoksul Kürt köylüsünün topraklarını gasp ettiği, baskı ve işkence uyguladığı, köylüleri ihbarcılığa ve koruculuğa zorladığı, köylülerden zorla para topladığı ve devlete verdiği, devlet tarafından korunduğu dile getirildi.

* 29 Ocak 1996 tarihinde TKP/ML TIKKO militanları Ayhan Kaynar isimli bir halk düşmanını cezalandırdı. Yapılan açıklamaya göre; Ayhan Kaynar'ın Gazi ve 1 Mayıs Mahallesiindeki katliama katıldığı, 10'a yakın insanın katledilmesinde bizzat tetiği çektiği ayrıca Ümraniye polis karakolunda işkence timinde görev aldığı ve bu nedenle cezalandırıldığı duyuruldu.

KÜLTÜR-SANAT

TECRİTTE SANAT ÜRETİMİ -3-

tiği için emek bilincinin oluşması süreci zehirlemiştir. Üretim araçları karşısında ezilenlerin mülksüzleştirilmesi böyle kalmıyor, egemenler bu duruma karşı mücadeleye giriştiklerinde yani karıştırdıkları çözümleme bulduklarında politik özne-yi bu ilişkilerden kopanyor ve zindana atıyor. Koca dünya

tarihi bunun örnekleriyle doludur. Ateş kıvılcımları görüldüğü yerde boğulmak istenmiştir. İşin önemli tarafı, kopama ayarlı politika bunla da sınırlı değildir. Hapishanede "cezanın infazı" sürecinde de tecrit-tredman politikası devreye sokulmakta, politik unsurlar, kimliğinden de soyutlanarak yeniden kalba dökmek istenmektedir.

İçine girilen yeni dönemin temel özelliği bu olmuştur. Fiziksel imha ile birlikte devrim düşüncesi, pratiği hedef tahsinadadır. İçinde bulunduğu süreç bu temelde biçimlendiriliyor, bu açıdan baktığımızda tecritin salt tutsakların kendilerini yeniden üretmesini engellemekle sınırlı değil "iyileştirme" ve yeniden kalıba dökmeye üzerine de tasarlanmış olduğu görülmektedir. (İlgili yasalarda "topluma yararlı bireyler olmaları sağlanmış" olarak ifade edilir.) Dolayısıyla politikanın etkin olabilmesi için tutsaklar kendilerini yeniden üretmelerini sağlayacak bir-

çok şeyden anndırılmıştır, anndırılır. Mimarî yapı, F tipi model bunun en somut halidir.

Sosyalizmin temel komün yaşama dayandır. F tipi hapishanelerle, hücre yaşamıyla, tecrit, tredman uygulamalarıyla komün yaşama darbe indirilerek devrimci tutsakların bu temeldeki üretim dinamiklerinin gelişmesi engellenmek istenmiştir. Örgütlü mücadele, devrimci örgütler, komünist partisi ve ilişkilerinin yok edilmesi elbette esas amaçtır.

Egemenler tutsakları hapsederek toplumsal iş sürecinden koparıp tecrit hücrelerine atarak bu ilişkilerinden soyutlamak kalmıyor, mevcut koşullarda da birbirlerinden soyutlayarak komün ve kolektif ilişkilerin kurulmaması, dayanışma ve birlik duygusunun doğmaması için de azami çaba gösteriyor.

Bunun nasıl gerçekleştirildiğine baktığımızda tecrit tredmanın etki ve etkisizliklerini daha açık olarak görebileceğiz. Tecritin bir hedefi tutsağın kendisini kendisine hapsedmesidir. "İzleniyor takip ediliyorum" duygusunun tutsakta yaratılmaya çalışılması aynı zamanda bunun içindir; tutsağın kendisini bir hapishaneye döndürmesi... Bu süreç kesinlikle bir anda gelişmez peyderpey süreçte yayılarak mesafe kaydeder. "Sessiz ölüm" denen durumun bir bakıma karşılığı budur diyebiliriz. Çünkü eleştirmeyen, başkasının derdini dert etmeyen, sorunları ortaklaşmayan, kolektif düşünmeyen, komün yaşam duygusunu üretmeyen, gü-

nübirlik yaşam içinde tüketime dönük bireyler yaratmanın formülü budur; tutsakta kendini ifade edememeye yönelik kaygı uyandırmak, değersiz bir yaratılmış, hiçbir hissinin bilinçaltına yerleştirilmemesi, içine girilmesini duyu ve düşüncelerini farklı duyu ve düşüncelere karşılaştırmaktan onlarla çatışmaktan çekinen, korkan bir ruh hali yaratmak bu sürecin hedefleridir.

Bu sentez kolektif karşıtlıktan üretilir. Eleştirmek bir anlamda kolektif bir duygunun sonucudur. Bu kolektif duyu, sorumluluk algısı budandıkça eleştirmek öznel, tekil kişilik seviyesine çekilir. Çünkü kolektif duyu emmedir. Özel, tekil, duyu kolektif duyguyu şiddetli bir şekilde baskıladı için sonuç böyle olur; tecritin zafer kazanmasının yollarını düşünmede mesafe aldığı durumun geliştiği anlar olması bakımından bu niteliktedir. "... İki dünyayı tüm insanlığın manevi dünyasıyla birleştirebilme önemli olan" der Şeyh Bedreddin. Tecrit tam da duyu ve algının bu çift yönlü olmasına karşıtlığı üretmeyi hedefler. Yazdığımız mektuplar **“kendisi ile ilgili olmayan şeylerden bahsettiği tespit edildiğinden...”** denilerek böyle bir gerçekçi gösterilerek "sakıncalı" olarak değerlendirilir ve adrelerine gönderilmez.

İdarenin uygulamaları üretim süreci üzerinde baskı oluşturmaktadır. Genel arama ve rutin dışı baskın aramalardan fiziki saldırı işkenceye, yayın yasaklarına (toplatma karar olmayan birçok yayın

tutsaklara "sakıncalı" olduğu gerekçesiyle verilmemektedir) mektuplar kartlar hakkında "el koyma" kararlarını çıkartmaya, içine verilen müzik aletlerini sınırlama

getimeye, merkezi TV ve radyo yayınlarından idarenin uygun bulunduğu kanalları izleyip dinlemek durumunda bırakılmaması, mektuplarda yazdığımız şiirlerin karanlıması, soruşturma ve cezalandırma konusunu yapılması vs. vs. Bunlar aklın ve emeğin örgütlenmesi süreçlerine etki eden noktalarıdır. Ve çok sık yaşanmaktadır. Hücre cezalandırma, "süngerli oda" işkencesidir, iletişim, ziyaret yasakları vs. tüm bunlar tutsakların üretim birikimi sağlamlarında olumsuz etki yapan durumlar olarak tanımlanabilir. Hapishane kantininde tutsakların eli işi yeteneklerini geliştirebilmelerinde yardımcı olacak kırtasiye malzemesinin yokluğu da böyledir. Hapishanenin gözetiminde kimi faaliyetler yapılmaktadır. Resim, saz, bakır, hamak, çini vs. atölyesi bulunmaktadır. Fakat bunlar hapishanenin gözetimindedir. Orada gidip sosyalist kültürün sanatsal ifadesini üretmezsiniz. Çünkü infaz sistemi buna geçit vermeye üzerine kuruludur. **Peki ne olacak?**

F tipi hapishanelerin tecrit-tredman politikasının sanatsal üretim, düşünsel-zihinsel aktivite, okuma ve yazınsal faaliyete böylesi etkileri bulunmaktadır. Bunun etkisizleştirilmesinin yegane yolu yine sanatsal faaliyetlere yönelmek, tecrit-tredmana rağmen bunda ısrar ve sebat göstermektir. Dünyanın tüm hapishanelerinde devrimciler bu sorunlarını siyasal-sanatsal üretim sürecine yönelerek çözmeye çalışmışlardır. Bugün de böyle olmak **(Devam edecek)**

“Yerli dizi, yersiz uzun!”

Senaryo Yazarları Demeği (SenDer) üyesi senarist, yönetmen ve oyuncuları, Taksim'de **Atatürk Kültür Merkezi** önünde bir araya gelerek,

“Yerli dizi yersiz uzun” sloganıyla bir eylem düzenlediler. Eylemde, dizi sektöründe emek gaspının görünmediğine değinildi. Set emekçileri, **“8 saatlik iş günü istiyoruz”**, “Dizi süreleri 45 dakikayı geçmesin”, **“Emeklilik hakkımız gasp edilemez”**, **“Özel sinema yasası istiyoruz”** yazılı dövizleriyle taleplerini dile getirdi. Emekçiler adına açıklama yapan demek başkanı **Nilgün Öneş**, “Hiçbir yazar bir haftada 90 dakikalık senaryoyu yazamaz, yönetmen çekemez, oyuncu oynayamaz. Arkadaşlarımız, setlerde bu yüzden manasızca uzatılmış dizileri yetiştirmek için ağır koşullara katlanmak zorunda kalıyorlar. Bizler, sektörün bütün çalışanları olarak insanca yaşama koşullarını hak ediyoruz” dedi. Eyleme Erdal Özyağcılar, Leman Sam, Şevval Sam'in da aralarında bulunduğu birçok sanatçı yer aldı. **(H. Merkezi)**

Sanat üretiminin kendine özgü bir üretim niteliği olduğu gibi (bu, örgütlü mücadele içerisinde de böyledir) sınıfsal niteliği de vardır. Bizim kıstas aldığımız, **sınıfsal niteliği**dir. Sınıf mücadelesi yekpare bir biçimde gelişmez, yaşanmaz. Bunun ideolojik, siyasal, askerî yönleri olduğu gibi sanat, kültür içeren yanları da vardır. Bunlardan anndırılrsa sınıf müca-

Sincan'dan bir tutsak Partizan

delesi, devrim mücadelesi ruhsuz kalır.

Egemen sınıflar bunun bilincindedir. Devrimi, devrimci mücadeleyi ruhsuzlaştırmak yani kurutmak, çöllerimemek için de elinden geleni ardına koymamaktadır. Hapishaneler bunun en yoğun gerçekleştirdiği bilinen yerlerden bir tanesidir. 2000 yılında 19-22 Aralık'ta 20 hapishaneye birden eş zamanlı olarak düzenlenen katliam operasyonu sonrası hapishanelerde bu anlamda da farklı bir döneme girilmiştir.

Hapishanelerin düşünsel ve yazınsal üretim potansiyeli yoğun alanlar olduğu bilinir. Tecrit farklıdır çünkü çok keskindir. Hapis etmekle sınırlı bir saldırı değil duyuşal, işitsel, fiziksel, algısal, görsel yalıtılmışlık, sınırlandırılmışlık ve toplumsal iş sürecinden kopanlık, üretim mücadelesinden soyutlanmak boyutuyla ciddi bir saldırıdır.

İşçi sınıfı ve emekçilerin, yoksul köylülerin üretim araçları karşısındaki pozisyonu “mülksüzleştirme” temelinde geliş-

YDG KONFERANSI,

BASKILARA, GELECEKSİZLİĞE, KATLIAMLARA VE ÖRGÜTSÜZLÜĞE KARŞI;

HALK GENÇLİĞİNİN İSYAN ZILGİTİDİR!

25-26 Aralık tarihlerinde YDG 5. Konferansı coşku, kararlılık ve başan ile kitlesel bir katılımıyla gerçekleşti. İki gün süren konferans, Çiğdem Yılmaz ve Ferdi Karacan yoldaşlarının şahsında tüm devrim şehitlerine de adanmış oldu. Politik tartışmaların, güncel gelişmelerin ve geleceğe dönük tartışmaların dışında, şehitler şahsında bir öfkeye de dönüşmüş oldu böylece konferans.

Belirli bir gelişim sürecini ardına bırakan Yeni Demokrat

Gençlik'in 5. Konferansı içinde geçilen sürecin birçok özelliğini de yansıtmış oldu. Devrimci gençlik mücadelesinin YDG'de somutlaşan hali üzerinden bir değerlendirme yapıldığında, süreçte öne çıkan gelişmelerin, alanlarına kadar birçok emareyi ve eğilimi konferans boyunca gözlemlemek mümkün olmuştur.

Öncelikle belirtmek gerekir ki, ülkemiz devrimci gençlik mücadelesi dağınık, parçalı, kitleden kopuk haline karşın önemli bir potansiyeli bann-dırmaktadır. Bu durum esas kaynağını güçlü bir devrimci gençlik hareketi geleneğinden almaktadır. Önemle belirtilmesi gereken bir diğer konu ise halk gençliğinin ileri kesimlerinin, anda çeşitli alternatiflere yöneliyor oluşudur. Dipten gelen dalga yüzeyde gençliğin akıntısını da kendine katıp büyüyecektir. Burada bu eğilimi görüp buna göre hareket etmek önemlidir.

YDG açısından bakıldığında son konferansında daha yoğun bir biçimde hissedilmiş olmakla birlikte bu yönlü bir hazırlığın, bu yönlü bir konuşmanın çabası sürecinin özeti. Ve bu özet geleceğe dönük bir iddia ve kararlılık ifadesi olmuştur aynı zamanda. Bütünlüklü bir süreç analizi yapıldığında YDG'nin ilk konferansından bu yana yüzünü halk gençliğine dönmekten, halk gençliğinin umudunu büyüten bir pratik evrilmiş söz konusudur.

Anlatmak istediğimiz olguyu biraz daha açalım. YDG 4. Konferansı halk gençliğinin kendisine dönük saldırılarda aktif ve militan bir karşı tutum geliştirmesi gerekliliğini tartışmış ve bu yönlü bir pratiğe hayat vemenin startı olmuştur. Devrimci gençlik hareketinin çeşitli ideolojik saldırılar karşısında bu yönlü bir duruş sergilemediği, YDG'nin de bu sürecin bir parçası olarak bundan etkilendiği ve halk gençliğinin militan bir mücadele hattına ihtiyacı olduğu tartışılmıştı. Özetle sürecin öne çıkan ihtiyacıdır militanlık.

5. Konferans'ta bu bilinçle ele alınmış ve militanlık, örgütlenme, kitle çalışması, kitlesellik ve örgütlenme temellerindeki ana başlıklar ile birlikte öne çıkmıştır. Burada yine belirtmek gerekir ki sürecin özgün yanı bu temeldedir. Halk gençliğinin

anti-emperyalist, anti-faşist, anti-feodal mücadelesine önderlik etmek isteyen YDG'nin örgütlenme ve örgütlenme perspektifini öne çıkarması bu yaklaşımın ürünüdür. Uzun süreli bir mücadele ufkunu faaliyetinin her anına yansıtmak isteyen bir örgütülüğün kendi gündemleri, hedef kitesinin gündemleriyle iç içedir. **Devrimci bir gençlik örgütü için zaten başka bir durum söz konusu olamaz, olmalıdır.** Ve bu yaklaşım 5. Konferans'ta bir kez daha somutlanmıştır. YDG örgütlenmeyi, mücadelesini yükseltmeyi, yeni alan ve konulara açılmayı, saldırı ve baskılara karşı koyma temelinde ele alınmış ve bu konuda zaafiyetlerini masaya yatırmıştır.

Konferans örgütlenme, temeliyle ele alınmış ve konferans'ta yeni alanlarda YDG'nin örgütlendiği, örgütlenme temelini geliştirdiği öne çıkmıştır.

Konferans, örgütlenme temelinde ele alınmış ve birçok açıdan YDG'nin örgütülü olduğu alanlarda örgütülüğünün geliştirdiği-derinleştiği görülmüştür.

Konferans, kitleselleşme, kitlelerin öz sorunlarına inme temelinde ele alınmış ve konferansın kitleselliği heyecanlı özel bir durum oluşturmuştur.

Bu kısa vurgularda bulunmamızın nedeni, 5. konferansında YDG'nin iddialarına uygun bir konuşulmuş adımların atılmış olmasıdır.

İki günün toplamda yansıttığı tablo elbette sadece bu değildir...

İlk gün...

YDG konferansının öne çıkan en önemli özelliklerinden biri özelleştirilmiş üslubun yaygın bir biçimde değerlendirilmelerine özünü hakim olmasıdır. Konferansın ana gündemi ve geçmiş sürecin merkezine ve alanlar nezdinde tartışılması ilk günün konuları olmuştur. Genel olarak bir yıllık sürecini bütün yönleriyle ortaya koyan YDG sürecinin öne çıkan temeli eksikliğinin, militan bir mücadele hattı inşa etmek konusunda atılan adımların yetersizliği olmuştur. Bologna Sempozyumu, şovenizme karşı kampanya, işçi çalışmaları, TEKEK direnişi ve çeşitli işçi direnişlerinin YDG'nin etkisi, köy çalışmaları,

festival çalışmaları, YDG'ye dönük operasyonlarda tutuklanan YDG'lilere ilişkin merkezi çalışmalar teker teker değerlendirilmiş ve toplamda öne çıkan olumlu durumlar ve yetmezlikler tartışılmıştır. Ayrıca başta Genç-Sen olmak üzere çeşitli kitle örgütlerindeki faaliyetlerde önemli tartışmalar konu olmuştur. YDG'li konferansın bu ilk gündeminde merkezi eksikliklerini derinlemesine tartışmaya açmış, deneyim aktarımını ve tartışılabilir konular çeşitliliği sonuçlara bağlanmaya çalışılmıştır.

Bu gündemin ardından gerçekleşen alan raporları ile YDG'li bir yıllık süreçte öne çıkan eksikliklerin alanlardaki yansımalarını tartışmış ve deneyim aktarımını, çeşitli gündemlerde daha yoğun olarak özelleştirilmiş yaklaşımlar sergilenmiştir. Burada önemle üzerinde durulması gereken bir konu YDG'li konferansın çeşitli gündemlerde pasif bir tutum takınan bazı alanlara doğrudan sorular yönelterek konferans iradesini harekete geçirmiş olmasıdır. **Konferans bu yönüyle önemli oranda demokratik işleyişin oturtulduğunu resmetmiştir.**

Ana gündem geçmeden önce Çiğdem Yılmaz yoldaşın anısına hazırlanan tiyatro gösterisi hüznü ve öfke dolu anların yaşanmasına neden olmuş ve genç devrimcilerin göz yaşları mücadeleyemine dönüştürmüştür. Yine konferansın en heyecanlı ve duygulu anlarından birisi ilk gün tutsak YDG'li arkadaşların konferansı telefon bağlantısıyla selamlaması oldu.

Konferansın ana gündemi olan sunum çeşitliliği başlıklar altında tartışmaya açılmış ve her başlık derinleştirilerek farklı bakış açıları ortaya çıkarılmaya çalışılmıştır. Süre uzatılmasına rağmen gündeme ilişkin tartışmaların yoğunluğu ana sunumun ilk gün bitmesini engellemiştir. Özellikle sınıfsal zeminde ele alınan kitlelerin içinde olmak ve kitlelerin sorunlarını hissetmek, örgüt bilinci konular önemli ve öğretici tartışmalarla sonuçlanmıştır. Kitlelerin somut sorunlarını, öğrenci gençlik, Kürt halk gençliği, genç kadınlar temsilinde yeterince hissedemeyen yarattığı sonucun hareketsizlik olduğu tartışılmış ve bu durumun örgüt bilinciyle, devrim bilinciyle bağdaşmadığı tartışma konusu olmuştur.

İlk gün için öne çıkan bir başlık ise çeşitli konularda ortak bir dil yaratmada çeşitli sıkıntıların yaşanması oldu. Nispi anlamda daha az deneyimli olan alanların ve yoldaşların tartışmalara katılmadaki yoğunluk bu durumun öne çıkmasını sağ-

lamış olsa da ikinci gün bu durum yoğun bir şekilde aşılmıştır. İnce dönük ilk gün tartışmalarının ardından ikinci güne geçilmiş oldu.

İkinci gün...

İkinci günün ilk ana gündemi olan "Önümüzdeki Süreç" konulu sunuma geçilmeden önce ana sunumdan ikinci güne kalan başlıklar tamamlanmış ve ardından ATIK-YDG'den bir yoldaşın konferans gündemine ve kendi çalışmalarda dair yaptıkları sunum gerçekleştirilmiştir.

Önümüzdeki süreç açısından ise; geçmiş süreç tartışmalarında öne çıkan eksiklikler üzerinden YDG'nin örgütsel ve politik birer yıllık hattı çizilmiştir. Özellikle üniversitelerde son dönümlerinin hedefleri üzerinde durulmuş ve egemenlerin ciddi ve kapsamlı saldırılarına karşın halk gençliğine güven bir pratiğe ihtiyaç duyulduğu ortaya konulmuştur. Ve karşı koyuşun bir kampanya süreci olarak ele alınması karar alınmış bu durum konferans iradesinde ciddi bir heyecan yaratmıştır. Ayrıca merkezileşme, yerlerde kurumsallaşma ve örgüt kurma, örgüt olma temelinde bir örgütsel yönelimin belirlenmesi karar altına alınmış oldu.

Genel olarak gelecek süreçte genel değiniler ile birlikte ele alınan konular daha özel olarak üniversiteli, liseli, genç kadın, T. Kürdistan çalışmalarına dair yapılan sunumlarla somutlanmıştır. Bu konulardan özellikle Kadın Çalışmaları ve T. Kürdistan ve Kürt gençliği ile ilgili konular canlı tartışmalara vesile olmuştur. Bu konuların her birinde so-

mut kararlar alınmış bunlara merkezileşme, işçi ve köy çalışmaları dair alan kararlar eklenmiştir. Liseli gençlik sunumunun canlılığı ve YDG'nin liseli gençlik çalışmalarındaki eksikliğine özel olarak değinen liseliler konferans iradesini eleştirmiş ve bu konuda somut kararların alınması gerekliliğine vurgu bulunmuşlardır.

Zaman konusunda yaşanan sıkıntılı konferans için belirlenen birkaç sunumun yapılamamasına neden olmuş olsa da konferans yapılan çeşitli selamlamalar, Partizan, DDSB, dost devrimci gençlik

örgütlerinin konuşmalarının ardından kapanış konuşması ve divanın selamlamasıyla coşkulu bir şekilde sona ermiş ve yerini müzik dinletilerine bırakmıştır.

Yoğun bir gündemle politik ve pratik sorunlar üzerinden iki günlük derinleştirilmiş tartışmalara konu olan YDG Konferansı birkaç başlığın daha vurgulanmasını gerektirmektedir. Bunlardan birincisi, genç kadınların konferans iradesi içerisindeki yoğunluğu ve tartışmalardaki öne çıkan duruşudur. Son yıllarda kadın hareketinin gelişim dinamiğinin dışında, YDG'nin bu konuda attığı adımların etkisini görmek ve göstermek açısından önemli bir olgudur bu durum. Genç devrimci kadınlar konferans divanı görevini başlanılış biçiminde yerine getirerek, iki gün boyunca konferansı yönetmiş, önemli ve ana sunumlarda dahil bir çok sunumu gerçekleştirmiş ve tartışmalarda yönlendirici, derinleştirici bir tutum sergilemiştir genellikle... Bu durum bu konuda gelişim seyreden YDG açısından büyük ve önemli bir olumluluktur.

İkinci olarak, liseli gençlik açısından benzeri bir durum geçerlidir. Liseli YDG'li konferans iradesi karşısında hem kendi pratiklerini eleştirmişler, hem de konferans iradesini bu yönde yönlendirmeye çalışmışlardır. Son yıllarda liselerde var olan örgütlenme eğilimi ve bu eğilimin militan karakteri YDG 5. Konferansı açısından daha gözle görülür bir biçime bürünmüştür.

Bir diğer mesele, özellikle YDG'de yeni örgütlenen birçok kişi açısından devrimcilik ve örgüt bilinci gibi başlıklar altında yapılan tartışmalarda öne çıkan bir olgudur. Bu konularla ilgili tartışmalarda konuşma vurgularının adanmışlık, fedakarlık ve dava insanı olma temelinde oturtulması elbette YDG açısından çok önemlidir. Önemlidir çünkü ufkunu kampüslerle, lise duvarlarıyla, sınırlamayan bir devrimci gençlik örgütünün faaliyetçi profili önemlidir. Toplamda sergilenen nitelik birde bu gözle okunmalıdır.

Son olarak belirtilmesi gereken ise genç komünistlerin gerçekleştirmiş oldukları 3. Kongre karşısında duyulan heyecan, merak ve sevincin işitli gözlerde okunmasıdır. Bu işitli, bu heyecan geleceği yansıtan bir ayna olmuş, genç devrimcilerin dillerindeki sloganlarla bir zilgita dönüşmüştür.

YDG 5. Konferansı, yoğun tartışmalar ışığında söyleyeceğini söylemiştir. Bu konferansla YDG, iddialarını büyütmüş, değişme, değişim kararlığı ve cüretini daha yoğun bir şekilde bilince çıkartmıştır. Bir örgütlenme ve örgütlenme çağı olan YDG 5. Konferansı bu nedenle halk gençliğinin isyan zilgiti, yeni mücadele günlerine uzanan ve zafere olan inancı taşıyan...

İZLENİM... İZLENİM... İZLENİM... İZLENİM... İZLENİM...

Merhaba;

Konferans bence çok verimli geçti. Özellikle belirtmem gerekir ki ben ilk defa bir YDG konferansına katıldım. Öğrendiğim kadıyla önceki konferanslarımızda sadece örgütsel durumumuz ve politik yönelimimiz tartışılmıyormuş. 5. Konferansımızda bunların yanısıra tiyatro oyunundan, bazı yoldaşlarımızın duygusal konuşmalarından kaynaklı konferansımızın katılımcılarınca daha olumlu etkisi olduğunu düşünüyorum. Aldığımız kararlar bence örgütsel durumumuz ve kitleleri örgütlenme, harekete geçirme noktasında ihtiyacımız olan kararlardı. 4. Konferansımızda militanlaşmayı tartıştık. Militanlaşma özünde içe dönük bir çalışmaya gerektirir. Ancak biz 4. Konferans'tan bu yana içe dönük çalışmalarımızın yanı sıra kitle çalışmalarımızı da görece iyi geçirmişiz ki; 4. Konferansımıza nazaran 5. Konferansımıza daha fazla yoldaşımız katıldı.

Bu yüzden önümüzdeki süreçteki yönelimimiz biraz daha dışa dönük olsa da; içe dönük çalışmalarımızı (eğitim çalışmaları, toplantı vb.) aksatmamalıyız. Konferansımızda da tartıştığımız "devrimci kimlik" konusunu iyi kavramalıyız. Yine yılda en az 3 defa divan toplantısı alınması gerektiği karar önemlidir. Zira merkezileşmek, örgütülüğümüzün sorunlarına daha çabuk müdahale etmemizi sağlayacaktır. Bologna projesine yönelik aldığımız "Bologna sürecinin teşhiri ve bunun için pratik hat izlenmesi" gerektiği karar önemlidir. Çünkü Bologna projesini hayata geçiren egemenler ve usaklan emperyalist amaçları için hiçbir faşizmden geri düşmüyorlar. Üniversitelerin yeniden yapılandırılması adı altında bu projeyi polis, kamera vb. uygulamalarıyla korumaya çalışıyorlar. Bizim iyi bir pratik hat izlememiz öğrenci gençliği Bologna projesi üzerinden anti-emperyalist, anti-faşist hareketlenmelerini sağlayaca-

ktır. Yine konferansımızın DKÖ'lerde, öz örgütüllüklerde faaliyet yürütmemiz bunları kumak ve güçlendirmek gerektiği vurgusu önemlidir. Liseli yoldaşlarımızın sunumu bizlere bir kez daha gösterdi ki, liselerde yoğun ve bunun yanında kitlelerin örgütlenme talebinin arttığı bir süreçte; kuşkusuz ki 5. Konferansımız temel aldığı gündemler bakımından olumlu bir yerde durmaktadır. Devrimci bir örgüt yaratmak ve buna uygun bir devrimci kimlik ve kitle çizgiyi oturtmak hedefi ideolojik tasfiyecilik sürecinden çıkışın anahtarı da göstermektedir. Konferansımızın Munzur ve Kinem yoldaşlara atfedilmesi ise yaratılmak istenen devrimci kimliğin ve mücadelenin yolu-yöntemini bir kez daha bilincimize çıkarılması açısından tüm yoldaşlar üzerinde etkili olmuştur.

(Bir YDG'li)

Merhaba;

Sistemin ideolojik saldırılarının doğrudan örgütlenmeyi ve örgütüllüğü hedeflediği, kimi devrimci çevrelerin iddiasızlaştığı veya mücadeleyi farklı arenalarda tanımladığı ve bunun yanında kitlelerin örgütlenme talebinin arttığı bir süreçte; kuşkusuz ki 5. Konferansımız temel aldığı gündemler bakımından olumlu bir yerde durmaktadır. Devrimci bir örgüt yaratmak ve buna uygun bir devrimci kimlik ve kitle çizgiyi oturtmak hedefi ideolojik tasfiyecilik sürecinden çıkışın anahtarı da göstermektedir. Konferansımızın Munzur ve Kinem yoldaşlara atfedilmesi ise yaratılmak istenen devrimci kimliğin ve mücadelenin yolu-yöntemini bir kez daha bilincimize çıkarılması açısından tüm yoldaşlar üzerinde etkili olmuştur.

Konferans; olumlu gelişmelerin ya-

nında; belirli eksikliklerimizin de ortaya çıkmasını sağlamıştır. Pratik adım atamamak, faaliyeti kolektif kılamamak vb. Konferans'a gelen 8 alanımızın Genç-Sen faaliyeti yürütmemesi ise hala kitlelere bakış açımızdaki eksikliği gösterir niteliktedir. Önümüzdeki süreç açısından belirlenen politik ve örgütsel yönelimimiz (Bologna projesi, örgütlen-örgütlenme talebinin arttığı bir süreçte; kuşkusuz ki 5. Konferansımız temel aldığı gündemler bakımından olumlu bir yerde durmaktadır. Devrimci bir örgüt yaratmak ve buna uygun bir devrimci kimlik ve kitle çizgiyi oturtmak hedefi ideolojik tasfiyecilik sürecinden çıkışın anahtarı da göstermektedir. Konferansımızın Munzur ve Kinem yoldaşlara atfedilmesi ise yaratılmak istenen devrimci kimliğin ve mücadelenin yolu-yöntemini bir kez daha bilincimize çıkarılması açısından tüm yoldaşlar üzerinde etkili olmuştur.

(Lzmir'den bir YDG'li)

Merhaba;

Örgütülü mücadeleye karşı saldırıların arttığı devrimcilerin etkisiz-zararsız devrimciler haline getirilmeye çalışıldığı dönemde "kendimizi dünyayı temellerinden sarsacak bir davaya" adanmanın kararlılığıyla YDG 5. Konferansını örgütledik. 5. Konferans örgütümüzde inisiyatif almada sorun yaşayan kadınların inisiyatifinin öne çıktığı bir konferans. Kadınların söz almaktan çekinmediği daha fazla konuştuğu bir konferans. Geçen yıla oranla daha kitlesel olması YDG faaliyetinin yeni başladığı birçok alanın konferansa aktif katılımı açısından olumlu geçti. Lise faaliyetinde sorun yaşayan örgütümüzün 5. Konferans'ta liseli yoldaşlarımızın aktif katılımı lise çalışmalarına ve liseli sorunlarının daha fazla gündemleşmesine vesile oldu. 2 günlük sürelenin yetmemesi, tartışmaların yeterli doyumluluk seviyesine ulaşmamasına rağmen konferans süresince nitelikli tartışmalar yürütüldü. Konferans diğer alanlardan gelen yoldaşlarımızın da katılımı konferansa katkı sağladı.

(Bir YDG'li)

“Öğrencileri potansiyel suçlu kabul edemezsiniz!”

Istanbul Üniversitesi'nde rektörlük tarafından polise sınırsız arama yetkisi verilmesini Genç-Sen de Taksim'de düzenlediği bir yürüyüşle protesto etti. **30 Aralık** günü Tramvay Durağı'nda bulunan Genç-Senliler, yol boyunca slogan ve ajitasyonlarla Galatasaray Lisesi'ne yürüdü. Yol boyunca çevredeki insanlardan destek gören Genç-Sen adına açıklamayı **Sıla Gemicioğlu** gerçekleştirdi. “**YÖK'ü başbakan ve rektörlerin toplantıları değil, 29 yıldır YÖK'e karşı mücadele edenler kaldıracak**” diyen Gemicioğlu İstanbul Üniversitesi'ndeki kararlar öğrencilerin potansiyel suçlu ilan edilmesini söyledi. Erdal Eren'i anan liselilerin ceza aldığını, Anadolu Üniversitesi'nde yaşanan polis saldırısının faturasının öğrencilere kesildiğini hatırlatan Gemicioğlu, üniversiteelerde yapılacak değişimlerde asıl öznenin öğrenci olması gerektiğini ve dolayısıyla üniversitelerin geleceğinin belirlendiği toplantılara gitmek için başbakanın söylediği gibi davete ihtiyaçları olmadığını ifade etti. Eylem, **Bandista'nın** şarkılarıyla sona erdi. (Istanbul)

Pertek Anadolu Lisesi'nde müdür terörü

Pertek Anadolu Lisesi'ne atanır atanmaz ilk icraatı okulun dört bir yanına ve koridorlara taktığı kameralar ile yaklaşımı hakkında ipuçları verdi. Bu bahsettiğim okulumuza bu yıl atanan **Müdür Nail Kalaycı**.

Okula kamera taktırken oldukça cömert davranan bu müdür şimdi de ödeneksizlikten bahsedip okulun temizlik, kâğıt ve onanır parasını öğrenciden çıkarmaya çalışıyor. 9. sınıflardan 150 TL; 10., 11. ve 12. sınıflardan ise 50 TL istedi. Biz ise 'bu para toplamaları hiçbir hukuki dayanışı olmadığını ve bunu vermememiz gerektiğini' okulda öğrencilere anlattık. Hiçbir öğrencinin tek kuruş dahi vermemesi müdürün oldukça sinirlendiği ki, sınıf sınıf gezip tehditler savurmuştur. Daha sonra ise kendisini eleştiren sınıflara 15 TL'ye kadar fiyatı indirmiştir. Okula kendi şantiyesi gibi fiyat biçip eğitim hakkımızı gaspetmeye kalkmıştır. Ancak bunda da başanlı olamamıştır. Hiçbir öğrenci arkadaşımız bu parayı vermeyi kabul etmemiş ve vermeyecektir de.

Müdürün icraatı bu kadarla sınırlı değil. Yapıtığı **onursuz aramaları** yanında hoşuna gitmeyenlerin fotoğraflarını çekiyor. Bunları ailelere göstereceğini de söylüyor. Bu aramaların öğrencinin psikolojisini etkileyeceğini, onurunu kıracağı ve hiçbir savunulacak yanı olmadığını söyleyen öğrenciler, müdürün odasında hakaret ve kaba sözlerle maruz kaldı. Demokratik haklarını savu-

“İstanbul Üniversitesi Yarı Açık Cezaevi”

Dolmabahçe, Ankara SBF, ODTÜ ve birçok üniversitede artan saldırılar ve öğrenci protestolarının ardından, devlet, egemenlerin politikalarına karşı muhalefetin en dinamik kesimi olan gençliğin sokaklara dökülmesi karşısında telaşa düştü ve çeşitli “önlemler” almaya başladı bile!

Öğrencilerin eylemlilerinden duyulan korkuyu İstanbul Üniversitesi Rektör yardımcısı Ahmet Gökçe, “**öğrenci olaylarının Avrupa'da tırmanışa geçmesi üzerine bu karar aldık**” sözleri ile ifade ediyor. Gökçe'nin bahsettiği karar, rektörlük tarafından polise kampüsünde sınırsız arama yetkisi verilmesi Rektörlüğün talebiyle İstanbul I. Sulh Ceza Mahkemesi, Fatih ilçesi sınırlarındaki bütün fakültelerde, bina giriş-çıkışlarında ve işlerinde -yani dersliklerde bile- öğrencilerin üstlerini, çantalarnı arayabilecek.

YÖK aracılığıyla yıllardır öğrenci gençliği, çeşitli politikalara apolitize edildi. Bugün gençlik içinde artan muhalefetin

telaşa düşürdüğü egemenler, üniversitelerde adeta “olağanüstü hal” ilan etmeye çalışıyor. Bunun ilk ayağında da bilinçli olarak pilot okul seçilen İstanbul Üniversitesi'ndeki bu karar alınıyor.

Istanbul Üniversitesi'nde biraraya gelen devrimci, demokrat, yurtsever yüzlerce öğrenci, **30 Aralık** günü **Bezirat Kampüsü** ana kapısı önünde yaptığı eylemle alınan bu kararın protesto etti. Kampüsün çeşitli bölgelerinden biraraya gelen ve kampüsünde Kürtçe-Türkçe slogan atan öğrenciler ana kapı önünde buluştu. Öğrencilerin kampüsüne astıkları “**İstanbul Üniversitesi Yan Açık Cezaevi**” pankartı, ÖGB tarafından yırtılmak istenince, öğrenciler tepki gösterdi, ÖGB geri çekilmek zorunda kaldı.

Öğrenciler Abdullah Gül'ün aile doktoru, başbakanın aile dostu, aynı zamanda YÖK üyesi olan ve bu kararın alınmasında hemen önce başbakanla görüşme ya-

pan rektör Yunus Söyleti istifaya çağırıldı. Kararın kabul edilemez, faşizan bir uygulama olduğunu ilan eden öğrenciler adına basın açıklamasını okuyan **Oğuz Yüzgeç**, “mahkeme karar ile yetkililerin polisi bizler çok iyi tanıyor. Bu polis aynı zamanda üniversitelerde bizlere saldıran, saldıradığı devreye soktuğu faşistleri koruyan ve Aydın Erdem'i, Şerzan Kurt'u planlı bir şekilde katleden polistir” dedi. Eylem, öğrencilerin çokluğu bir şekilde söyledikleri okunan **Bezirat Marşı** ve **Hernepeş** ile sona erdi. (Istanbul)

Ceza öğrencilere kesilmek isteniyor

Eskişehir Anadolu Üniversitesi 2 Eylül Kampüsü'nde 4 Kasım 2010 tarihinde 6 Kasım çalışması yapan devrimci ve demokrat öğrencilere ÖGB ve çevik kuvvet ekipleri okul kantininin camlarını kırarak öğrencilere saldırmıştı. Öğrencilere yönelik soruşturma teröründen sonra şimdi de okul yönetimi pişkince, polis öğrencilere saldırırken kırıldığı camların parasını öğrencilere ödemek istiyor.

Kantinde yaşanan olaylardan sonra **okul yönetimi**, öğrencilerin ailelerini hukuksuz bir şekilde mektup gönderdi. Mektupta olaylar nedeniyle kantinde 17 bin liralık maddi zararın oluştuğunu bildiren, her öğrencinin 5 gün içerisinde 395 lira 25 kuruş

ödemesi istendi. Anadolu Üniversitesi Rektörlüğü Hukuk Müşavirliği tarafından **Avukat Berin Kınal** imzasıyla öğrencilere gönderilen yazıda, paranın ödenmemesi halinde icra işlemlerinin başlatılacağı belirtildi. Avukat Berin Kınal, yasal olarak kamu malına verilen zararın zarar veren kişiler tarafından ödenmesi gerektiğini, ayrıca bu kişiler hakkında daha önce de savılığa suç duyurusunda bulunduğunu söyledi. Kınal, kantine zarar veren öğrencileri fotoğraf ve video görüntülerinden belirlediklerini, bunların arasında kendi üniversitelerinde okuyan öğrencilerin yanı sıra ESOGÜ öğrencilerinin de bulunduğunu kaydetti.

(Eskişehir YDG)

ÇOMÜ'de saldırı ve direniş!

30 Aralık günü ÇOMÜ Meslek Yüksekokulu'nda Kürtçe konuşulan için 2 öğrenci saldırıya uğradı. 40 kişilik faşist gürhün saldırısına maruz kaldığı saldırdı 1 faşist yaralanıp hastaneye kaldırıldı, 2 öğrenci gözaltına alındı. Aynı sırada Eğitim Fakültesi'nde devrimci ve demokrat öğrencilere yapılan faşist saldırı püskürtüldü. Burada da bir faşist hastaneye kaldırıldı. Olayın ardından 31 Aralık günü dev-

rimci ve demokrat öğrenciler Meslek Yüksekokulu'na yürüyüp basın açıklaması yapmak istedi. Jandama ablukasıyla karşı karşıya kalan öğrenciler, irade göstererek geri adım atmadı. İçeri girmeye çalışırken jandamanın saldırması sonucu kısa süreli arbede yaşandı. Arbede de 2 jandama hafif şekilde yaralandı. Buradan kortejler oluşturarak “**Baskılar bizi yıldıramaz/ÇOMÜ öğrencileri**” pankartının arkasından yürüyen kitle, sık sık slogan attı ve marş okudu. ÖSEM'e yürüyen 120 kişilik kitle burada basın açıklaması yaptı. (Çanakale YDG)

KPSS'de suçlu bulundu!

Öğrenim yılının başlamasıyla birlikte patlak veren KPSS'deki kopya krizinin üstü kapatılsa da kamuoyunun merakla beklediği konunun sorumluluğu nihayet bulundu. Kendi kuralları dahi çiğnemekten çekinmeyen burjuva-feodal sistemin temsilcileri suçluyla-suçluyu araştırmanın birbirine karıştığı kargaşanın içerisinde, yaşanan haksızlığın tüm sorumluluğunu sınavdaki soruların hazırlanması, korunması vs. görevlerle hiçbir ilgisi olmayan ÖSYM personeli hedef gösterip üstüne üstlük bir de bunla ilgili olarak söze önmeler alarak kendini aklamaya çalışmaktadır. ÖSYM'nin yeniden yapılandırılması planlayan tasarı yasa-larına personel, 3'er aylık sözleşmeyle çalışacak, başkan istediği kişiyi işe alma, maaşını belirleme, işine sona verme gibi yetkilerle donatılarak kopya krizinin ödüllerini teslim etmiş olacaktır.

Yapılacak yeni düzenleme, eğitim alanında birçok kamu kuruluşunda yaşanan personel açığının bir bölümünü tabii ki kapatacak ancak bu personel alımı eğitim alanındaki eksiklerin giderilmesi, daha nitelikli bir seviyeye yükseltme gayesinden tamamen uzak olarak kadrolaşma ve menfaat ilişkisinde dolaylı terhic edilmektedir.

Yapılması düşünülen bu yeni uygulama aynı zamanda KPSS

krizinin üstünü örtmek için kullanılmaktadır. Üst düzey görevlilerin sorumluluklarından tamamen sıyrarak tüm sorumluluğun sorulan hazırlanmasından sinav merkezlerine gönderilmesine kadar geçen süreçte hiçbir görevi olmayan alt birim personellerinin sırtına yüklenmesi amaçlanmaktadır. Böylece olayın asıl sorumluların daha fazla yetkilerle donatılarak failerinin cezasını bulmasını vermiş olduğu gönül rahatlığıyla koltuklarında oturmaya devam edebileceklerdir.

ÖSYM Başkanı'na verilen personel atama yetkisi ile de personelin iş hayatı başkanın keyfiyetine teslim edilmiş olmaktadır. Aynı zamanda ÖSYM personeli, YÖK personeli olup 3'er aylık süreyle görevlendirilmektedir. Bu uygulama da tasannın amaçlarını ve kime hizmeti amaçladığını açıkça göstermektedir.

ÖSYM Başkanı; YÖK'ün uygun görüşü, MEB'in teklifi ile Başbakan ve Cumhurbaşkanı tarafından atanarak ve 4 yıllığına seçilecektir. Tasannın diğer maddeleri ile birleştirildiğinde siyasi taraflardan seçilen ve siyasi bir kurum olarak şekillendirilen kurumun bir başkanı, bu başkanın tamamen keyfiyetine bağlı olarak seçmiş olduğu personel kadrosu ve binlerce kişinin hayatını belirleyen kısacık süreye sıkışmış milyonlarca sınav mağduru. Egemenler, hukuku ancak kendi yaptıklarını bir dayanak gerektirtilen zaman hatırlamaktadır. Son yaşanan KPSS krizi de yaşanan sonunda bir kez daha oklan egemenler cephesine çe-

virmişse de yapılan değişiklik hem suçluların aklaması, olayla hiçbir ilgisi bulunmayan emekçilerin çalışma haklarının anti demokratik bir şekilde son bulması olanağını ve yepyeni yakın akraba, dostta açılmış sayısız ÖSYM koltuğu olarak egemenlere geri dönmüştür. (Ankara)

Faşistler Saturala, Üniversite Cezaları Saldırıyor!

Marmara Üniversitesi İletişim Fakültesi öğrencileri üniversitede yaşanan faşist baskılar ve üniversitenin tutumuna yönelik İHD İstanbul Şubesi'nde 25 Aralık'ta bir basın toplantısı gerçekleştirdi. Şube Başkanı Avukat Abdulkali Boğa, MÜ'nde neredeyse gelenek haline gelen faşist saldırılar sonucunda yine saldırıya uğrayan öğrencilere ceza ve soruşturma açıldığını altını çizdi. Son bir haftada MÜ'nden 10 öğrencinin maruz kaldığı baskı nedeniyle İHD'ye başvurduğunu ifade etti. Öğrenciler adına açıklamayı okuyan Rıdvan Öztürk; “Gerçekleşen saldırılar nedeniyle birçok arkadaşımız yaralandı. Mağdur olduğumuz halde soruşturmalara ve cezalara maruz kaldık” dedi. Üniversite yönetiminin devrimci-demokrat ve yurtseverlere soruşturma ve ceza yağdırıldığını belirterek saldırıların perçinlendiğini ifade etti. (Istanbul'dan bir YDG'li)

İrkçı faşist saldırılar protesto edildi

İnönü Üniversitesi'nde Kürt öğrencilere yapılan irkçı-faşist saldırı, örgütlenen yürüyüş ve basın açıklaması ile protesto edildi. Fen Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü I. sınıf öğrencisine derste öğretim görevlisi tarafından yapılan hakaret teşhir edildi ve faşist öğretim görevlisinin istifası istendi. Açıklama “**Faşist hoca üniversiteden defol!**”, “Be zıman jıyan nabe”, “**Üniversiteler bizimle özgürleşecek**” sloganları ile sona erdi. **Malatya DÖDER** tarafından yapılan eyleme YDG de katıldı. (Malatya YDG)

Kürtlere hakaret eden öğretim görevlisine protesto

İnönü Üniversitesi Tarih Bölüm Başkanı **Salim Cöbce**, girdiği derslerde Kürt halkına ve BDPL'i milletvekillerine hakaret etmiş; bunun üzerine İnönü Üniversitesi öğrencileri, “**İnönü Üniversitesi mi, İnönü kışlası mı?**” yazılı pankart açarak yaptıkları yürüyüşle Cöbce'yi protesto etmiştir. Yapılan açıklamada Cöbce'nin öğrencileri birbirlerine karşı çıkartmak istediği belirtildi. Açıklamaya Cöbce'nin hakaretine karşı çıktığı gerekçesiyle dersten atılan öğrencilerin yanı sıra yüzlerce öğrenci katılmış, “**Faşist hoca üniversiteden defol!**”, “**Asker değil öğrenciyiz**”, “**Be zıman jıyan nabe**” dövizleri taşınmıştır. Olaya dair açıklama yapılmış açıklamanın ardından öğrenciler sloganlar eşliğinde üniversite çıkışına kadar yürüyerek eylemi sonlandırmıştır. (Erzincan)

Pedagojik formasyon mağduru öğrencilerden eylem

Formasyon mağduru öğrenciler **22 Aralık Perşembe** günü İnönü Üniversitesi'nde eylem yaptı. Danıştay'ın aldığı yürütmeyi durdurma kararını ile 1.5 yıl- dir pedagojik formasyon eğitimi dersleri alan bütün öğrenciler mağdur olmuştur ve olacaktır. Alınan bu karar, aynı zamanda kazanılmış bir hakkın ihlalidir. İnönü Üniversitesi Kütüphanesi önünde biraraya gelen öğrenciler, formasyon haklarının ellerinden alınmasını protesto etti ve haklarını alıncaya kadar çeşitli eylemler yapacaklarını bildirdiler. Bizler de eyleme katılarak onlara destek verdik. (Malatya YDG)

Atatürk Üniversitesi'nde faşist saldırı kınandı

Bilinçli bir şekilde birçok üniversitede artırılmaya çalışılan faşist saldırılardan Erzurum Atatürk Üniversitesi de nasibini aldı. **25 Aralık**'ta sivil faşistler tarafından üç demokrat öğrenci bıçaklandı. Daha önceki günlerde ise sivil faşistler tarafından üniversitedeki devrimci ve demokrat öğrencilere sürekli baskı uygulandığı açıklandı. Olayla ilgili 26 Aralık'ta üniversitede rektörlük önünde bir basın açıklaması düzenlendi. Basın açıklaması sivil polislerin ve üniversite yönetiminin tehditleri altında geçti. 300 kişinin katıldığı basın açıklaması alkışlarla ve zilgıtlarla sonlandırıldı. (Mersin)

İŞÇİ KÖYLÜ'DEN

Özgür Gelecek hepimizin emeği ile büyüyecek, umudumuzun sesi olacak!

Milli Güvenlik Kurulu'nun 2010 yılında gerçekleştirdiği son toplantısı sonrası kamuoyuna ilan ettiği “**tek devlet, tek millet, tek vatan ve tek dil**” düsturu etrafında büyük bir fırtına kopandı. MGK'nın açıklaması “**çok önemli**”, “**tarihi bildiri**” vb. sıfatlar atfedilerek dolaşıma sokuldu. Ardından MGK'nın deklare ettiği soğuk, tehditkar ve aynı zamanda oldukça açık bilirdisinin satır aralan irdelemeye başlandı. TC'nin ortaya çıktığı gibi MGK'nın satır aralannda değil açıkça kurduğunu, ifade ettiği cümlelerde saklıydı! Herşeyin “tek”ini makbul sayan bir iktidardan beslenen medya gerçekliği herşeyi anlatıyordu. Böyle bir medyanın söz konusu ifadelerden başka bir anlam çıkarması da olanaklı değildi.

Yaşamımızın neredeseyiz her gözeneğine sirayet eden ve gerçeklik algımızı dumura uğrattırma için hiçbir engel tanımayan burjuva-feodal basın elbette yine iş başındaydı. Eğitimin Genelkurmay başkanının brifing odalarında alan, yüksek lisanslarını cephede ön safta icra eden basınımız yine büyük bir görevi omuzladı. Efendileri talimatı vermişti; herkes hizaya girecek, kimse sesini çıkarmayacak ve muktedirlerin ağzından çıkan her cümleyi anlamaya çalışacaktır!

Ne ki tıpkı sadık bekçisi oldukları efendilerinin iktidarlarını her saniye defşire ettiği gibi yaşamın yasalın, onların yüzlerindeki maskeyi de düşürmektedir. Ne hayat onları ve efendilerinin istediği gibi akıyor ne de işçi ve emekçiler alternatifsiz! Efendiler; kan, zulüm ve gözyaşı üzerine bir imparatorluk inşa etse de bu zihniyetin dışındakilerde ok edilemedi, varlığını, değerlerini korudu. Hatta birçoğu bunları geliştirdi, büyüttü. Katliamları bitirmeye çalıştıkları, inkâr ettikleri, yol saydıkları ve asimile etmeye çalıştıkları Kürt ulusu bunları açık bir örneği değil mi? Karanlığa mahkûm etmek istedikleri işçi ve emekçilerin söndürülemez direnişini bunu göstermiyor mu? Efendilerinin çok sesli korosu burjuva-feodal basın içinde bir direniş ve mücadele geleneği yaratan devrimci, sosyalist basın bunun çok açık bir kanıtı! Düzenin temel payandalarından biri olan burjuva-feodal basının aksine devrimci, sosyalist basın gıdasını haktan, işçi ve emekçilerin öfke ile alazlanan yüreğinden alır.

Onun varlık koşulu özgür bir gelecek uğruna verilen mücadeledir. MGK'nın sesi basının tüm ışıkları kapattığı yerde o bir meşaledir. İşçi ve emekçileri aydınlatır; yol gösterir. Yalanları teşhir eder gerçeği ve onun yenilemez gücünü açığa çıkarır.

Devrimci ve sosyalist basın geleneğinin bir parçası olan gazetemiz İşçi-Köylü de devraldığı bu değerlerden şaşmadan on yıldır bu kavga için köşe taşlarını döşedi. Gücünü geniş emekçi kesimlerinden oluşan okurlarından aldı. Onların sorunlarını, acılarını, özlemlerini, öfkelerini ve hasretlerini yazdı-yansıttı. Gazetemiz İşçi-Köylü önmümüzdeki sayıdan itibaren yoluna **Özgür Gelecek** olarak devam edecek.

Okurlarımızın düşünceleri, önerileri doğrultusunda gazetemiz bundan sonra yeni bir isim ve yeni bir boyutta çıkacak. Daha geniş kesimlere ulaşabilen, daha fazla okunan, toplumun tüm renklerini yansıtan bir gazeteyi okurlarımızla birlikte geliştirmeye hedefliyoruz. Gazetemizin **kollektif bir ajitator** ve bunun ötesinde **kollektif bir propagandist** olabilmesi, daha güçlü adımlar atarak daha hızlı yol almaya kuşkusuz okurlarımızın katkıları ile mümkün. Gazetemize; yaşamın ve mücadelenin değişik alanlarından **yazı yazar**, haber yollayan, **fotoğraf gönderen** okurlarımız olmadan bu hedefimiz gerçekleştirilebilir mi? Gazetemizi emekçi semtlere, işçi havzalarına, kentlere ve kırlara taşıyan okurlarımızın gabası olmadan ne sözünü ettiğimiz amaçlarımız gerçekleştirilebilir nede yol alabiliriz!

Yeni gazetemiz **Özgür Gelecek** tam da okurlarımızın bilinçli emeği, katkısı ile büyüyecek dal-budak saracak ve İşçi-Köylü'nün sınırlarını aşacaktır. **Özgür Gelecek** ancak işçi ve emekçilerin kollektif bir ürünü olduğuna burjuva-feodal medyaya güçlü bir şekilde meydan okuyabilececek, karşısına dikilebilecek **Özgür Gelecek** de tıpkı İşçi-Köylü gibi mezan bile olmayan, yerin binlerce metre altında ki **maden işçilerinin** kömür karası gözleriyle bakacak dünyaya. **Özgür Gelecek** tıpkı İşçi-Köylü gibi **sınıfla** beraber konuşacak, onunla beraber **üzülecek** sevinecek ve tartışma götürmez bir şekilde çoğunlukla **öfkelenerek** **Özgür Gelecek**, **DESA**'da, **Yeşil Kundura**'da, **Grup Suni Deri**'de, **UPS**'de, **Buca** taşeron işçilerinin yanı başında onlarla omuz omuza yürüyecek! **Özgür Gelecek**'te **Sinan** köylülerinin sesini duyacak, **Kürt** ulusunun haklı isyanına kucağı açacak. Ve elbette **Özgür Gelecek**'te tıpkı İşçi-Köylü gibi sıklıkla **dünyaya dağılan doruklarında bakacak, savaşın diline konuşacak!** Patikalardan adımlayan, dağılan koynuna sığınanların teriyle islanacak. **İşçi sınıfın, emekçilerin mücadelesi, savaşımı ile kurulacak.** Hepimizin emeği ile büyüyecek, umudumuzun sesi olacak. **Benin, bizim, hepimizin bir parçası olacak!**

Gülsuyu'nda okurlarımızla biraraya geldik...

İşçi-Köylü'de yapmayı düşündüğümüz değişikliklerle ilgili okurlarımızla tartışmayı sürdürüyoruz.

2 Ocak günü Gülsuyu'nda okurlarımızla biraraya gelecekteki gazetemin ismi, boyutu ve içeriğinde yapmayı tasarladığımız değişiklikleri dile getirdik, okurlarımızın önerilerini, önerilerini ve eleştirilerini aldık. Okurlarımızdan gelen öneriler ışığında gazetemizi 2011 yılında yeni bir biçim ve içerikle çıkarmayı hedefliyoruz.

Yaklaşık 10 yıldır kullandığımız İşçi-Köylü ismi yerine okurlarımızdan gelen ağırlıklı öneri olarak “**Özgür Gelecek**” adını kullanmayı ve gazetemin boyutunu küçültmeyi tasarlıyoruz. Gülsuyu'nda okurlarımızla bu değişiklikler ve gazetemin daha fazla okunan ve kitlelere daha fazla ulaşan bir gazete haline nasıl getirilebileceği üzerine sohbet ettik. Oluşmuş olumlu geçen sohbette zengin öneriler de oldu. Boyutun küçültülmesi ile gazete yerine dergi algısının oluşabileceği, gazetemin kültür sanat sayfasının yenilenmesi, bulmaca, kankatür, test gibi gençlerin ilgisini çekecek bölümlere yer verilmesi gelen öneriler arasındaydı.

Gazetenin beslenmesi konusunda yaşanan eksiklik de tartıştığımız konular arasındaydı. Okurlarımız bunun nedenlerinden birinin haber yapmanın bilinmemesi olduğunu söyledi. Bu sorunun çözümü adına “**haber nasıl yapılır?**” konulu bir çalışmayı ortak örgütlemeye karar aldık. (Bir İK çalışması)

